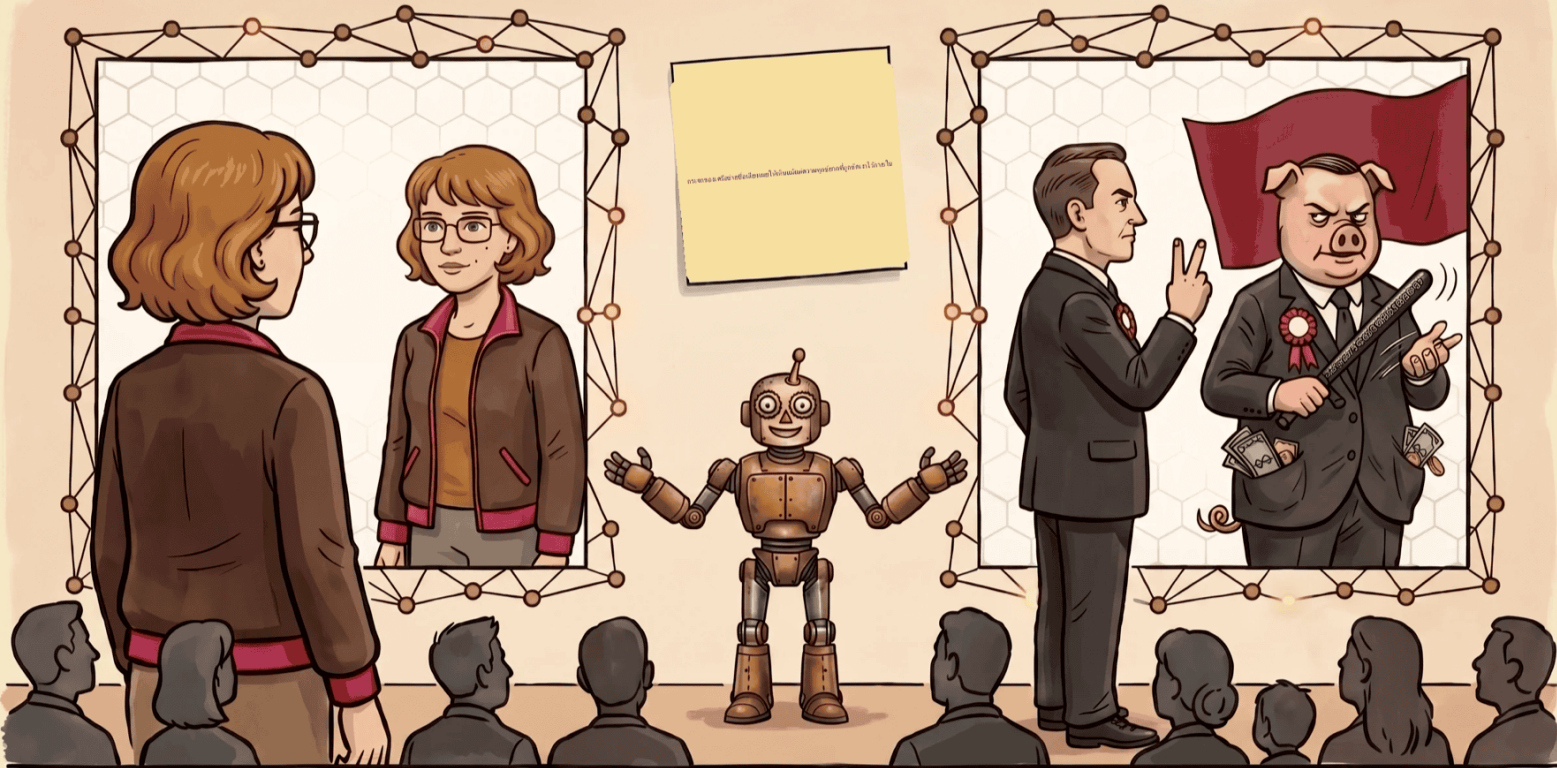

PERSONIX

เครือข่ายซื้อขายแบบกระจายศูนย์ที่เซ็นเซอร์ไม่ได้และทุจริตไม่ได้
ผู้สืบทอดเชิงวิวัฒนาการของรัฐ

Personix — การเปลี่ยนแปลงที่ไม่ยอมประนีประนอม
เครือข่ายชื่อเสียงแบบกระจายศูนย์ที่ปิดกันไม่ได้และซื้อไม่ได้

© 2025–2026 Pavel Kudrna, กรุงปราก

Version 6 (2026-05-21)

ร่างครั้งแรกเดือนมิถุนายน–พฤศจิกายน 2025; เขียนใหม่เดือนเมษายน–พฤษภาคม 2026

เรียงพิมพ์ด้วย L^AT_EX (Tectonic) โดยใช้ Palatino และ Helvetica Neue
A5 แนวนอน (210 × 148 มม.)

อนุญาตให้ใช้ภายใต้ **Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International (CC BY-SA 4.0)** —
creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/. องค์กรประกอบที่สงวนสิทธิ์ คลังซอร์สโค้ด
และหมายเหตุเกี่ยวกับเครื่องมือในการผลิต มีระบุไว้ที่ท้ายเล่ม

Contents

บทนำ	7
หนังสือเล่มนี้ว่าด้วยอะไร?	9
เงื่อนไขที่จำเป็นสำหรับการเปลี่ยนแปลง	16
เงื่อนไขที่จำเป็นสำหรับการเปลี่ยนแปลง	16
เครื่องมือ	25
เครือข่ายสังคมบนพื้นฐานชื่อเสียง	25
เหตุใดเครือข่ายจึงปิดกันไม่ได้	48
ตอบข้อสงสัยที่เห็นได้ชัด	50
การพึ่งพาเทคโนโลยี	50
ผมกำลังโยนเงินทิ้งหน้าต่างด้วยการเผยแพร่ในเครือข่ายอยู่หรือเปล่า?	50
จะเป็นอย่างไรถ้ามีใครสร้างหลายตัวตน?	52
คนรวยจะ “ซื้อ” ตัวตนได้มากกว่า (หรือสร้างชุมชนเสมือน) ง่าย ๆ เลยไม่ใช่หรือ?	55
แล้วพวกฟรีไรเดอร์ที่อยากแค่อ่านและไม่ยอมให้อะไรกับชุมชนล่ะ?	58
ความเป็นกลางทางการเงิน	59

ความสมัครใจ ความรับผิดชอบ และเสรีภาพ	61
สวิตช์เสรีภาพ-เผด็จการเบ็ดเสร็จ (และการมอบหมาย)	62
ปัญหาออราเคิล — สะพานเชื่อมโลกดิจิทัลกับโลกกายภาพ	69
การตรวจสอบทำงานอย่างไร	71
ฉันทามติและกระบวนการตรวจสอบ	71
Roles in the verification transaction and authorities	77
ภาพรวมของบทบาท	77
ผู้ออก	79
องค์กรที่เชื่อถือได้	81
ผู้ตรวจสอบ	84
ผู้ถูกกล่าวถึง	86
ผู้สังเกตการณ์	89
กลไก: การประทับเวลาและรหัสทำหาย	89
หมัดเด็ด: คุณไม่จำเป็นต้องมีผู้สังเกตการณ์จริง	91
การมอบหมาย	91
การสื่อสารระหว่างบทบาท	95
สัญญาประชาคมที่ผุดขึ้นเอง — นโยบาย	97
การให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวคุณเอง	101

อาชญากรรมและการลงทัณฑ์	102
อาชญากรรมและการลงทัณฑ์	102
ตามรอยเงิน	113
ตามรอยเงิน	113
จุดอ่อนของรัฐ — เงิน	113
Proposed transition to the state's successor	115
วิวัฒนาการ ไม่ใช่การปฏิวัติ	115
สี่เครื่องมือที่หมุนกันและกัน	117
ระบบภาษีที่เรียบง่าย — หยี้อล่อทางเข้า	118
ทะเบียนการใช้จ่ายอิเล็กทรอนิกส์ (ESR)	118
การจัดสรรภาษีโดยพลเมือง — น้ำหนักของการตัดสินใจ	120
แพลตฟอร์มการเจรจากับรัฐ — คานงัด	124
ความเป็นพลเมืองโดยไม่ต้องมีบัตรประชาชน	126
การซ้อนทับและการย้อนกลับได้	129
บทสรุป	132
เส้นทางนั้นมียู	132
กิตติกรรมประกาศ	134
แรงบันดาลใจ	134

การทบทวนและข้อเสนอแนะ	134
เครื่องมือ	134

อภิธานศัพท์	137
อภิธานศัพท์	137

บทนำ

คุณรู้สึกว่าคุณพึงพารัฐได้จริงหรือ?

ผมไม่ยอมรับเมื่อความอยุติธรรมอันเห็นได้ชัดเกิดขึ้นกับตัวผม ครอบครัวของผม หรือใครสักคนในชุมชนของผม (การถูกทำร้ายร่างกาย การถูกฉ้อโกง การถูกจำกัดสิทธิเกินควร ...) แล้วรัฐก็ตอบว่า ใช่ มันคือความอยุติธรรม แต่คุณอย่าไปทำอะไรกับมัน ไม่อย่างนั้นคุณจะมีปัญหากับเราหนักยิ่งกว่าเดิม สภาพเช่นนี้เป็นสภาพที่ป่วยไข้ และคนที่ยอมทำตาม

ผลลัพธ์คือความแปลกแยกซึ่งกันและกัน การเล่นละครเป็นชุมชน การเล่นละครเป็นรัฐ และการล่มสลายของสังคมที่ลึกลงเรื่อย ๆ พร้อมกับคำสัญญาว่าจะมีความขัดแย้งรุนแรงรออยู่ข้างหน้า

รัฐตามทันจังหวะของการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและสังคมได้หรือไม่ หรือมันชอบที่จะแปะป้ายห้ามลงไปมากกว่า?

ผมอาจแสร้งทำเป็นว่าจะปฏิบัติต่อความหยุดนิ่ง ความไร้ความสามารถ และการทุจริต ราวกับว่ามันคือเสถียรภาพที่ประกาศไว้ แต่ผมไม่อยากทำอย่างนั้นอีกต่อไป นั่นคือการโกหกตัวเอง และเป็นการโกหกคุณ

คุณรู้สึกถึงท่าทีดูแคลนจากข้าราชการและผู้แทนที่คุณเลือกไหม เมื่อคุณกล้าที่จะวิจารณ์สิ่งที่คุณเป็นคนจ่ายเงินให้?

ผมปฏิเสธที่จะมองว่าผู้คนในสังคมไม่คู่ควรกับการร่วมกำหนดกติกาที่ครอบคลุมทั้งสังคม เพียงเพราะพวกเขาไม่โดดเด่นในทักษะ (soft skills) ซึ่งทุกวันนี้เป็นคุณสมบัติเพียงอย่างเดียวที่เพียงพอต่อการได้เป็นผู้แทนในสถาบันที่รัฐบัญญัติไว้ ผมมีศรัทธาว่าคนสดูแลคนที่ตนรัก และดูแลชุมชนของตนได้ และพวกเขาเห็นในสิ่งนี้เป็นส่วนหนึ่งของปรัชญาการใช้ชีวิต คนส่วนใหญ่ที่ผมได้รู้จักชอบ

แต่ผมก็ได้พบกับคนเลวชัด ๆ ที่เลวได้เพราะพวกเขารู้วิธีเล่นเกมนี้ต่างหาก — เกมที่ชุมชนไม่ได้รับอนุญาตให้ป้อนกลับความคิ เกมที่รัฐคอยปกป้องพวกเขาไว้เพื่อไม่ให้ใครมาถ่วงความระเบียบซึ่งจะคุกคามแก่นแท้ของรัฐเอง นั่นคือการประกันชีวิตอันสุขสบายใ ๆ ระบบศักดินาถูกแทนที่ด้วยการปกครองของนักประชานิยมและพวกอภิสิทธิ์ชน

ผมปฏิเสธที่จะยอมรับมัน

คุณชอบไหมเวลาคนอื่นมาบอกว่าคุณควรใช้ชีวิตอย่างไร?

ผมไม่ยอมรับสภาพปัจจุบันว่าเป็นสิ่งที่สมบูรณ์แบบและถูกกำหนดตายตัวไปแล้ว ผมต้องรับผิดชอบต่อวิธีที่ตัวเองประพฤติ แต่ผมก็หวั่นเสียเมื่อมีใครมาบอกว่าค่านิยมที่ถูกต้องที่ผมควรยึดถือคืออะไร แล้วคุณล่ะ?

หนังสือเล่มนี้ว่าด้วยอะไร?

ลองจินตนาการถึงเครือข่ายสังคมด้านชื่อเสียง ที่ใครก็ตามที่ต้องการสามารถสร้างกุญแจของตัวเองขึ้นมา (สร้างตัวตนของตน) ได้รับคำเชิญจากสมาชิกในชุมชน หรือบุกเบิกเข้าไปด้วยตนเอง คุณสั่งสมชื่อเสียงของคุณ และดึงข้อมูลชื่อเสียงที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับคุณขอความสนับสนุนจากชุมชนเมื่อความอยุติธรรมเกิดขึ้น — คุณเสนอเรื่องราวของคุณและมอบสิ่งที่คุณมีเกี่ยวกับเรื่องนั้น แล้วชุมชนก็พิจารณา ตัดสินใจตามความเกี่ยวข้องว่าจะส่งต่อให้คนอื่นหรือไม่ และจะลงโทษผู้กระทำผิดอย่างไร

หนังสือเล่มเล็กเล่มนี้ทั้งเล่มว่าด้วยสิ่งที่จะต้องอยู่เบื้องหลังเพื่อให้สิ่งนี้ทำงานได้เรียบง่ายจากภายนอกเช่นนั้น ถ้าคุณอ่านจนจบ ผมสัญญาว่าคุณจะเห็นว่าโลกที่ตอนนี้อาจดูซับซ้อนและเข้าใจยากในหลาย ๆ ด้าน จะเปิดออกให้เข้าใจได้ง่ายและกระจ่างชัดขึ้น คุณจะเห็นว่าสิ่งเลวร้ายหลายอย่างสามารถถูกจัดวางเสียใหม่ให้มันไม่คุ้มค่าอย่างไม่เป็นธรรมสำหรับผู้กระทำผิดอีกต่อไป และมันไม่ใช่เครื่องมือที่คุณต้องจดจ่ออยู่กับหน้าจอตลอดเวลา — แค่อยึดมั่นขึ้นมาใช้เมื่อคุณรู้สึกว่าคุณต้องการก็เพียงพอ

ผมสัญญาว่าคุณต่อไปว่าการจัดวางที่บรรยายไว้ในที่นี่จะรู้สึกใกล้เคียงกับแรงจูงใจที่แท้จริงของผู้คนมากกว่า และมันไม่จำเป็นต้องปั่นแรงจูงใจเหล่านั้นขึ้นใหม่ในนามของลัทธินิยม (-ism) ใด

และท้ายที่สุด เราจะแสดงให้เห็นว่าจะบริหารจัดการการเปลี่ยนผ่านแบบไม่ปฏิบัติไปสู่สถานะที่ชุมชนกลับมาเป็นหน่วยทางสังคม และไม่ต้องเพียงแค่แสวงสร้างอีกต่อไปได้อย่างไร

บทความเชิงเทคนิค

หนังสือเล่มนี้เป็นคู่มืออธิบายประกอบบทความเชิงเทคนิคต้นฉบับ “Decentralized Reputation Network: A Framework for Voluntary and Uncorruptible Societal Organization” (Pavel Kudrna, 2026) หากคุณสนใจคำอธิบายสถาปัตยกรรมอย่างเป็นทางการ อัลกอริทึมการเลือกผู้ตรวจสอบ และการให้เหตุผลของกลไกทางเศรษฐกิจ ผมแนะนำให้เริ่มต้นที่นั่น

บทต่าง ๆ ต่อยอดกัน

หนังสือเล่มนี้เขียนเป็นข้อโต้แย้งที่ต่อเนื่องกัน — แต่ละบทต่อยอดจากบทก่อนหน้า แนวคิดที่แนะนำในส่วนหนึ่งถูกนำไปรวมถึงในเชิงอรรถด้วย ผมไม่แนะนำให้อ่านสลับลำดับ

หนังสือเล่มนี้เขียนขึ้นเพื่อใคร?

แม้จะมีรูปแบบที่ดูเป็นมิตรทางสายตา แต่กลุ่มเป้าหมายหลักคือผู้อ่านเฉพาะทางมากกว่า ผู้ที่ให้ความสนใจกับหลักการขอเศรษฐกิจ-การเมืองที่เป็นไปได้ของสังคมมนุษย์ การไปถึงจุดที่ผมสามารถอธิบายเนื้อหาทั้งหมดให้สาธารณชนวงกว้างเข้าใจได้ ผมยินดีรับข้อเสนอแนะว่าจะทำให้ผลงานเล็ก ๆ ชื่นนี้ หรือฉบับปรับปรุง ในภายหลัง เข้าใจได้ง่ายขึ้นได้อย่างไร

คำเตือน

ผมไม่รู้ว่าคุณเป็นใคร อายุเท่าไร หรือต้องทนกับคำสัญญาที่ผิดพลาดมากี่ครั้ง ในชีวิต ผมเลิกให้คำสัญญาเช่นนั้นแล้ว ในที่นี้ แทนที่จะเป็นเช่นนั้น ผมอยากเตือนคุณว่าผลลัพธ์เพียงอย่างเดียวของสิ่งที่คุณเรียนรู้ที่นี่ อาจเป็นการตระหนักว่าคงไม่มีเส้นทางใด ผมเพียงแค่บรรยายกรอบ/เครื่องมือที่อาจทำให้การเก็บกวาดนั้นง่ายและโปร่งใสขึ้น จากพื้นฐานนั้น ผมจะพยายามเตรียมการทดแก้ไขข้อบกพร่องที่อาจมี หรือผังแนวคิดนี้ไปเลยหากปรากฏว่ามันมีรอยร้าว ในการออกแบบขั้นพื้นฐาน

คำขอร้อง

ผมจะซาบซึ้งอย่างยิ่งหากแม้อ่านหนังสือเล่มนี้จบแล้ว คุณยังคงเปิดใจต่อแนวคิดนี้และติดตามว่ามันจะไปในทิศทางใดและยืน ผมจะซาบซึ้งยิ่งกว่านั้นหากในภายหลังคุณเข้ามามีส่วนร่วม — พยายามทำลายหลักการสมมูลที่เสนอไว้ด้วยความคิดของคุณเอง และด้วยเหตุนี้จึงเป็นการทดสอบได้ดียิ่งขึ้นว่าระบบพร้อมรับพฤติกรรมมนุษย์ที่แท้จริงเพียงใด

หากปราศจากคุณและการมีส่วนร่วมของคุณ แนวคิดนี้ก็ยังคงเป็นเพียงทฤษฎีในลิ้นชัก หากปราศจากคุณและการสนับสนุนทั้ง เรา ก็จะไม่สามารถผลักดัน โครงการนี้ไปสู่การทดลองทางสังคมจริง และด้วยเหตุนี้ไปสู่ความพร้อมที่แท้จริงได้ หากปราศจากคุณและ

ยังมีอะไรซ่อนอยู่อีกมาก อยู่กับผมต่อนะ

เราก็จะหยุดนิ่งอยู่ที่เดิม หรือปล่อยให้ตัวเองถูกกลืนกินโดยจอกศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขา — เผด็จการเบ็ดเสร็จอันสมบูรณ์และมันขึ้นอยู่กับเราว่าจะเลือกเส้นทางใด หรือจะนั่งดูอยู่เฉย ๆ

สิ่งท้าทาย

เราไม่ได้กำลังวางภาระเบา ๆ ลงบนบ่าของคุณ คุณกำลังแบกรับต้นทุนของสังคมที่ถูกบริหารอย่างสับสนสับสนอยู่แล้ว ผ่านคู่มือแบบท่องคาถาสีลับที่อ้างว่าสังคมบริหารได้ดีที่สุดจากศูนย์กลาง — และผมยังกล้าขอจากคุณมากกว่านั้นอีก และขอให้คุณต้านทานแนวโน้มเหล่านี้ ผมตระหนักดีว่าเราจะต้องฝ่าฟันการล่มสลายของแชร์ลูกโซ่ที่ใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ — ระบบบำนาญแบบจ่ายตอนนี้เก็บตอนนี้ (pay-as-you-go) — โดยไม่ปล่อยให้คนหลายรุ่นต้องอดอยาก

กระนั้นผมก็ยังขอร้องคุณอยู่ดี ให้เราส่งมอบโลกที่ดีกว่าแก่ลูกหลานของเราเสียที และทั้งมรดกไว้ว่าเราทำการเปลี่ยนแปลงนั้น การปลดปล่อยการเติบโตทางเศรษฐกิจอาจเป็นทางออกบางส่วนต่อภาวะที่รออยู่ข้างหน้า จากนั้นเราก็จะบอกลูกหลานได้ว่ามันเป็น

■ ปัญหา

มีเพียงเสรีภาพที่ถ่วงดุลด้วยความรับผิดชอบโดยตรงเท่านั้น ที่จะสามารถปลดปล่อยศักยภาพมหาศาลที่โลกไม่เคยได้เห็น

โลกที่ดีกว่านั้นค้ำค้ำกับน้ำหนักนี้

เข้ามาตี แผนวางไว้พร้อมแล้ว

เงื่อนไขที่จำเป็นสำหรับการเปลี่ยนแปลง

เงื่อนไขที่จำเป็นสำหรับการเปลี่ยนแปลง

เงื่อนไขพื้นฐานสำหรับการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นก็คือ ผู้อยู่ได้บังคับต้องกลายเป็นผู้อยู่เหนือ — หรืออย่างน้อยเป็นหุ้นส่วน นี่หมายถึงการเข้ายึดวาระที่สำคัญยิ่งซึ่งเป็นตัวกำหนดความสัมพันธ์ของการเป็นผู้เหนือกว่าและผู้ด้อยกว่า วาระเหล่านี้ตั้งอยู่บนนั้นคือข้อมูลและความสามารถในการตรวจสอบข้อมูลนั้น โดยองค์กรที่เชื่อถือได้ซึ่งมีชื่อเสียงอันมากในหมู่มุมชนเหล่านั้น

เพื่อเอาชนะระบบปัจจุบัน ผมได้ข้อสรุปเป็นเงื่อนไขห้าประการ ซึ่งผมจะอธิบายตามที่ผมเข้าใจมัน เราอาจนึกถึงเงื่อนไขเหล่านี้ ผมเลือกเสาหลักเหล่านี้ในตอนแรกตามความชอบของตัวเอง และในระหว่างที่ใช้เหตุผลถกกับมัน ก็ค่อย ๆ ชัดเผลาความเข้าใจ มาไล่ดูเสาหลักทั้งห้านี้ทีละต้นกัน

ความสมัครใจ

ในกรณีของเรา ความสมัครใจหมายความว่าผมไม่ได้ถูกบังคับให้เข้าร่วมในการดำเนินเครือข่ายชื่อเสียงแบบกระจายศูนย์ อย่างไม่รู้ก็ตาม ผมไม่อาจเรียกร้องสิทธิที่กำหนดเชิงบวกว่าเครือข่ายจะต้องไม่บันทึกข้อมูลเกี่ยวกับผมได้ — ข้อมูลเกี่ยวกับผมจะไปปรากฏในเครือข่ายชื่อเสียงหรือไม่ นั่นขึ้นอยู่กับตัวผมเอง พฤติกรรมของผม การกระทำของผม และความรับผิดชอบของผมเท่านั้น

เงื่อนไขเบื้องต้นสำหรับการเปลี่ยนแปลง

หากไม่มีเสาหลักทั้งห้านี้ การเปลี่ยนแปลงทุกครั้งก็เป็นเพียงการเผาเวลาทิ้ง

มันไม่ใช่เรื่องของฉัน)

คืนมานะ!
ฉันจะแจ้งรัฐเอาผิดคุณ!

คุณไม่จำเป็นต้องเข้าไป —
เว้นแต่คุณให้เหตุผลให้พวกเขาจดจำคุณ

สมัครใจ — จงกว่าความรับผิดชอบจะตามคุณทัน

■ การรวมตัวจัดตั้ง

บุคคลเพียงคนเดียวไม่สามารถทำลายระบบได้ ซึ่งเป็นเหตุผลว่าทำไมรัฐจึงควบคุมการรวมกลุ่มของผู้คนในฐานะวิธีป้องกัน ไม่สำคัญว่าผู้คนจะรวมตัวเพื่อสนับสนุนหรือต่อต้าน ผ่านการรวมตัวจัดตั้ง เราสามารถบรรเทาผลกระทบของการลงโทษเชิงประ

อย่าให้เราตั้งเป้าหมายร่วมกัน แต่เราสามารถเดินร่วมทางกันไปบางส่วนได้ รูปแบบที่เป็นธรรมชาติที่สุดคือการรวมตัวในช
— แต่ชุมชนต้องมีเครื่องมือทุกอย่างที่จำเป็น เพื่อไม่ให้เหลือเป็นเพียงการเล่นละครเป็นชุมชน

■ ความทนทาน

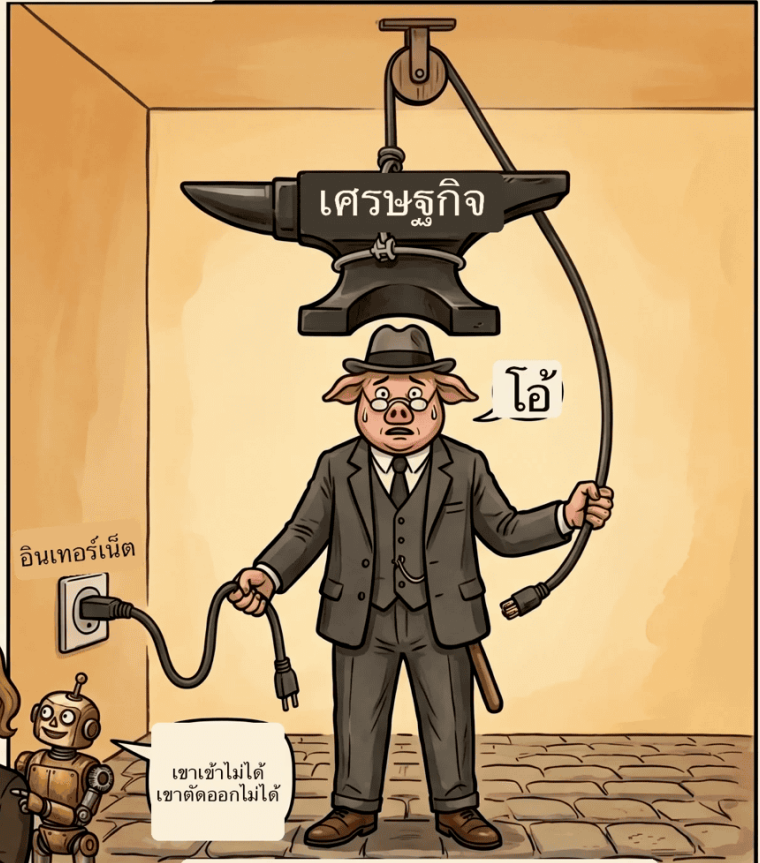
เส้นทางที่เลือกเดินไปสู่การเปลี่ยนแปลงรัฐ — หรือไปสู่การเปลี่ยนผ่านสู่ผู้สืบทอดของมัน — ต้องไม่ขึ้นอยู่กับการอนุญาตของเครื่องมือและวิธีการใช้งานต้องปิดกันไม่ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ พุดง่าย ๆ คือ ต้นทุนของการปิดกันมันต้องสูงมหาศาล หากปราศจากสิ่งนี้ ความพยายามทั้งหมดก็เป็นเพียงการเผาผลาญเวลาและพลังชีวิตทิ้งไปเปล่า ๆ

เงื่อนไขเบื้องต้นข้อ 2 จาก 5: องค์การ

คนคนเดียวทำลายระบบไม่ได้ ชุมชนทำได้

เงื่อนไขเบื้องต้นข้อ 3 จาก 5: ความยืดหยุ่นทนทาน

เขาค้นหาจากภายนอกไม่ได้

ถอดปลั๊ก — ก็บิดขี้ตัวเองเท่านั้น

ไม่มีสิทธิ์ให้ขอ ไม่มีปลั๊กให้ถอด

■ จันทามติ

ทางออกที่เสนอต้องมีกลไกสำหรับการเจรจาต่อรองจันทามติอยู่ในตัวมันเอง รวมทั้งองค์ประกอบเชิงบังคับสำหรับกรณีที่ไม่จำเป็นต้องเป็นข้อตกลงแบบวิน-วิน โดยสมัครใจ เพียงพอแล้วหากสถานการณ์และแรงกดดันทางสังคมทำให้เกิดการป

■ ความซื้อไม่ได้

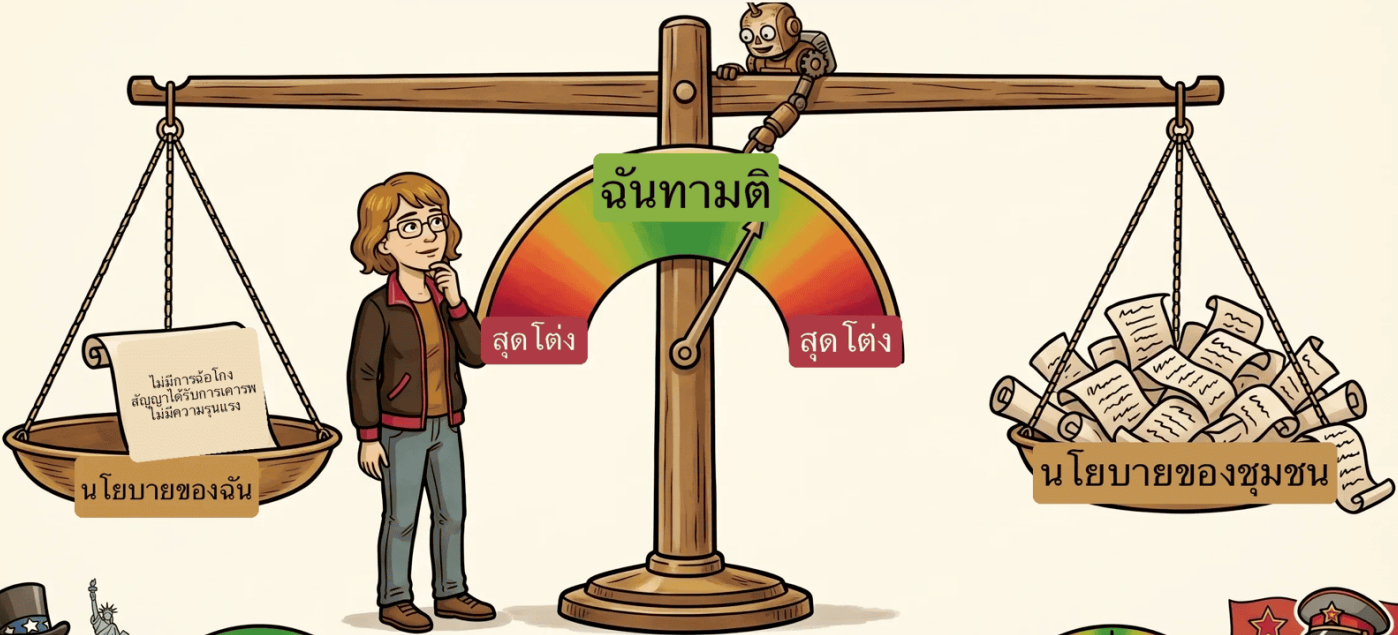
ความปิดกันไม่ได้ปกป้องระบบจากภายนอก แต่เครือข่ายของผู้คนก็อาจเฝ้าจากภายในได้เช่นกัน — องค์กรที่เชื่อถือได้ถูกกติกาที่ประกาศไว้ถูกละทิ้งอย่างเจียบ ๆ ผู้เข้าร่วมถูกซื้อตัวอย่างลับ ๆ ความปิดกันไม่ได้จะเป็นชัยชนะที่กลวงเปล่าหากผู้คนภายในสามารถถูกซื้อได้โดยไม่มีผลตามมา

ความซื้อไม่ได้ไม่ใช่ผลลัพธ์ของกลอันชาญฉลาดเพียงกลเดียว มันผุดขึ้นมาจาก หลักการหลายประการของการออกแบบ — แรงกดดันที่ด้านการทุจริตถูกกระจายไปทั่วสถาปัตยกรรม และแต่ละส่วนต่างเสริมกำลังซึ่งกันและกัน สิ่งนี้บรรลุผลได้อย่างไร เราจะแสดงให้เห็นทีละชั้น — ในคำอธิบายของเครื่องมือ ในการตรวจสอบ และในบทว่าด้วยการลงโทษ ตอนท้ายเราจะสรุปทุกอย่างที่ได้สร้างขึ้นมา

ความซื้อไม่ได้เป็นทั้งเงื่อนไขของการออกแบบและคุณสมบัติที่ผุดขึ้นเองของผลลัพธ์ในเวลาเดียวกัน มันคือแนวป้องกันที่ — แนวที่หันหน้าเข้าสู่ภายใน — และหากปราศจากมัน ความทนทานก็เป็นเพียงโล่ครึ่งเดียว

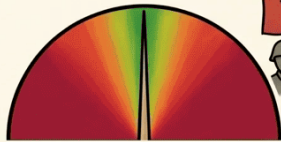
อยู่ในช่วง — ไม่ใช่พวกสุดโต่ง

คุณเห็นต่างได้ แค่อะยาห่างเกินไป

สังคมเสรี

เขตความอดทนยืดขยายไปตามเสรีภาพของวัฒนธรรม

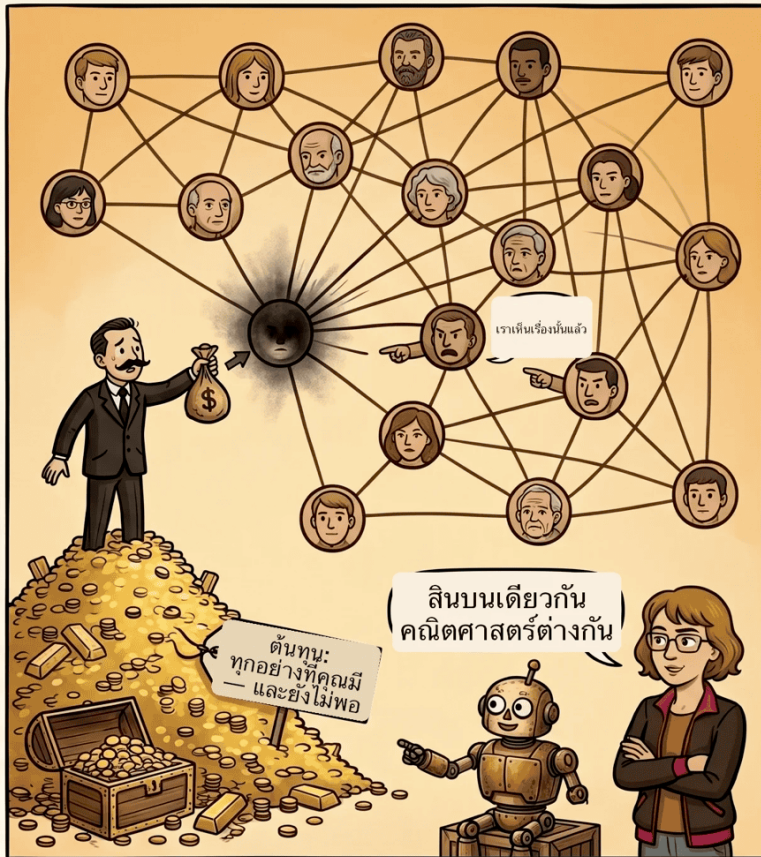
สังคมเผด็จการ

ฉันทันคือเขตความอดทน ไม่ใช่ความเห็นพ้องต้องกันเป็นเอกฉันท์

เงื่อนไขเบื้องต้นข้อ 5 จาก 5: ความไม่ยอมทูลจริต

ติดสินบนชั้นบนไม่กี่คน — ฐานล่างจ่ายอยู่ดี

ติดสินบนคนเดียว — เขาเสียชื่อเสียงตลอดไป ติดสินบนทุกคน — คุณล้มละลายก่อน

การทูลจริตมีราคา ในเครือข่ายเมฆราคานั้นสูงเกินไป

เครื่องมือ

เครือข่ายสังคมบนพื้นฐานชื่อเสียง

เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เราต้องมีเครื่องมือที่ออกแบบมาอย่างพิถีพิถัน ก่อนอื่นเราจะร่างมันคร่าว ๆ ในบทถัด ๆ ไป เราจะพิจารณาแต่ละส่วนอย่างละเอียดยิ่งขึ้นและเพิ่มเติมเข้ามา ลองจินตนาการถึงเครือข่ายสังคมแบบกระจายศูนย์ทั่วโลกที่ปิด ซึ่งคุณสามารถสร้างและจัดการตัวตนตัวแทนของคุณได้อย่างปลอดภัย — สิ่งที่เราเรียกว่าตัวตนแบบกระจายศูนย์ (Decentralized Identity, DID) DID คือตัวตนดิจิทัลที่คุณสร้างและควบคุมด้วยตัวเอง โดยไม่ต้องพึ่งพาองค์กรกลางใด ๆ ไม่มีใครสามารถแย้งหรือปลอมแปลงมันได้ เพราะมันถูกลงลายเซ็นด้วยวิทยาการเข้ารหัสด้วยกุญแจส่วนตัวของคุณ (หรือหลายกุญแจ ผ่าน multisig)

หมายเหตุ

นัยหนึ่งก็คือ ตัวตนเช่นนี้อาจค่อย ๆ เข้าแทนที่เอกสารระบุตัวตนที่รัฐออกให้ได้ — แต่เรื่องนี้จะกล่าวเพิ่มเติมในบทว่าด้วยก

ในเครือข่ายเช่นนี้ คุณสามารถรายงานผ่านตัวตนของคุณว่ามีใครได้ก่อความเสียหายแก่คุณ (และในภายหลังอาจรวมถึงว่าได้แก้ไขเยียวยาหรือถูกบังคับให้แก้ไขแล้ว) เพื่อให้ข้อมูลป้อนกลับนี้ — ที่พุ่งเป้าไปยังต้นตอของความเสียหาย — มีคุณค่าในฐานะแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง การป้อนข้อมูลเข้าสู่เครือข่ายจะต้องเสียเวลา พลังงาน และเงิน — และยิ่งไปกว่านั้น ต้องผลิตหลักฐานที่ตรวจสอบได้ให้ผู้อื่นเห็นว่านี่ไม่ใช่การพูดพล่อย ๆ

อัตลักษณ์ของคุณ กฎหมายของคุณ กฎหมายของคุณ

คุณสร้างมันขึ้นเอง

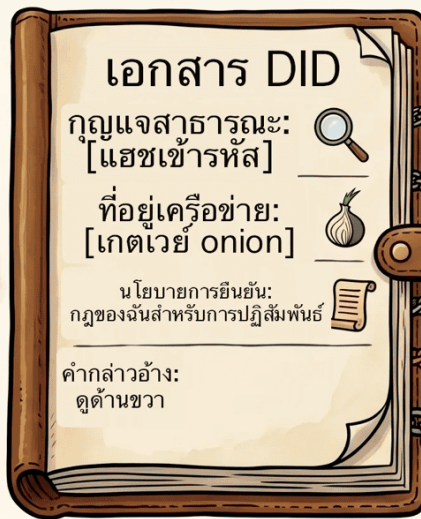
กฎหมายส่วนตัว — ลงนามแทนคุณ
มีคุณเท่านั้นที่ถือ
ห้ามแบ่งปันเด็ดขาด

กฎหมายสาธารณะ —
ยืนยันลายเซ็นของคุณ
มองเห็นได้โดยเครือข่าย

ไม่มีสำนักทะเบียน
ไม่มีแบบฟอร์มราชการ
ไม่ต้องขออนุมัติจากบริษัทใด
คุณสร้างมันขึ้นเอง

เอกสาร DID ของคุณ

นี่คือ อัตลักษณ์สาธารณะของคุณ ใครก็อ่านได้
มีเพียง กฎหมายส่วนตัวของคุณเท่านั้นที่ลงนามเปลี่ยนแปลงได้

ไม่มีวิธีใดที่เพิกถอนสิ่งนี้ได้

คำกล่าวอ้าง —
ข้อเท็จจริงที่ผ่านการยืนยันเกี่ยวกับคุณ

สัญชาติ: สาธารณรัฐเช็ก —
ยืนยัน โดยนายทะเบียนเทศบาล

การศึกษา:
ปริญญาโททางการคอมพิวเตอร์ —
ยืนยัน โดยเครือข่ายศิษย์เก่ามหาวิทยาลัย

ทรัพย์สิน: เจ้าของห้องชุด #42
—
ยืนยัน โดยทะเบียนชุมชนท้องถิ่น

พยานผู้เพิกเฉย:
มองข้ามการกระทำผิด —
ไม่ทำตามนโยบาย —
บันทึกโดยพยานในละแวกบ้าน

ฉ้อโกง:
โกงเงินออมของเพื่อนบ้าน —
บันทึก โดยศาลชุมชนท้องถิ่น

คำกล่าวอ้างคือถ้อยแถลงที่ผ่านการยืนยัน
ทั้งด้านดีและด้านร้าย
หน่วยงานเดิมพ้นข้อเสียของตนไว้กับมัน

DID — เพิกถอนไม่ได้:
มีเพียงกฎหมายส่วนตัวของคุณเท่านั้นที่ลงนามเปลี่ยนแปลงได้

บัตรประจำตัวรัฐ —
เพิกถอนได้: รัฐยกเลิกได้ทุกเมื่อ

อัตลักษณ์ของคุณ กฎหมายของคุณ กฎหมายของคุณ ไม่ต้องขออนุญาตใคร

การอ่านข้อมูลจะทำได้ง่ายและค่อนข้างถูก แต่การสร้างบันทึกแต่ละรายการจะมีต้นทุนสูงและเรียกร้องมาก การเขียนจะเป็นไป ซึ่งการคำนวณตามอัลกอริทึมที่เลือกไว้จะกำหนดอย่างเคร่งครัดว่าจะขอให้ DID ใดตรวจสอบข้อมูลที่ส่งเข้ามา และจะดำเนินการเผยแพร่ มัน และกลายเป็นผู้ตรวจสอบของมัน

อัลกอริทึมกับความยุติธรรม

การเลือกผู้ตรวจสอบด้วยอัลกอริทึมทำให้มั่นใจได้ว่า ผู้เผยแพร่ข้อมูลที่ไม่ยุติธรรมจะรักษาสมดุลที่เกือบเป็นกลางระหว่างตัว

การเผยแพร่มีต้นทุนเป็นเวลา พลังงาน และเงิน

การเขียนเข้าสู่เครือข่ายไม่มีวันฟรี — การอ่านฟรี

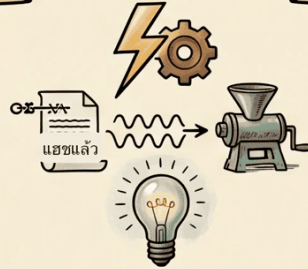
สามช่องทาง — ทั้งสามเป็นของจริง

เวลา

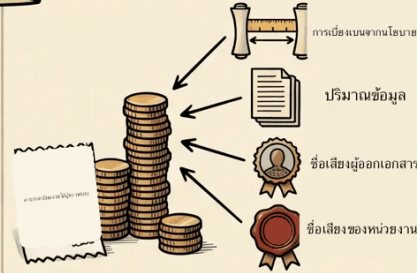
คุณรอในขณะที่ยัลกอริทึมเลือกผู้ตรวจสอบและผู้ตรวจสอบอ่านบันทึกของคุณ

พลังงาน

การลงนาม การแฮช การยืนยัน — ทุกขั้นตอนคือการประมวลผลจริงและไฟฟ้าจริง

เงิน

ยิ่งค่ากล่าวอ้างของคุณห่างจากนโยบายของผู้ตรวจสอบบันทึกยิ่งมากขึ้น และผู้ออกเอกสารหรือหน่วยงานของพวกเขาเข้าเชื่อถือน้อยลง — ค่าธรรมเนียมยิ่งสูงขึ้น

เกิดอะไรขึ้นต่อไป

ห่วงโซ่การยืนยันสามขั้นตอน — ดูก่อนที่ผู้ตรวจสอบอย่างวิธีที่ผู้ตรวจสอบตอบทางเลือกของผู้ออกเอกสาร

ทำไมการเขียนที่แท้จริงจึงปกป้องชื่อเสียง — ในบทถัดไป

ต้นทุนตามการวนซ้ำ

การลองใหม่แต่ละครั้งมีค่าใช้จ่ายมากขึ้น

คำตอบของผู้ตรวจสอบพบเข้าไปในลำดับเวลา — ดูทางเลือกของผู้ออกเอกสารและอัลกอริทึมเลือกผู้ตรวจสอบอย่างไร

การถูกปฏิเสธหรือโยนใหม่แต่ละครั้งเพิ่มเข้าไปในลำดับเวลาที่อัลกอริทึมกิน — และความพยายามครั้งต่อไปแพงขึ้นในทั้งสามช่องทาง

ความไม่สมมาตรของการอ่าน

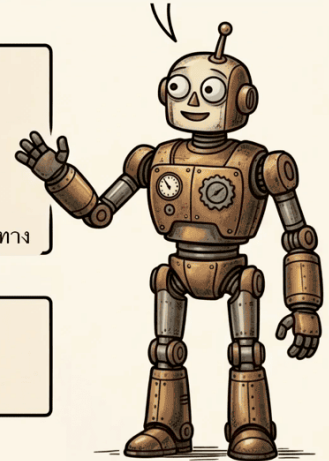
การอ่านนั้นถูก

สอบถามได้ฟรี

ใครก็ตามที่อ่านชื่อและบันทึกได้ — มีเพียงการเขียนเท่านั้นที่มีค่าใช้จ่าย ความไม่สมมาตรนี้คือการออกแบบ

การเขียนมีต้นทุน — การอ่านไม่มี ความไม่สมมาตรคือประเด็นสำคัญ

มาดูกันว่าอัลกอริทึมเลือกผู้ตรวจสอบอย่างไร

อัลกอริทึม

การเลือกด้วยอัลกอริทึมจะเลือกผู้ตรวจสอบที่แตกต่างกัน (หรือชุดของผู้ตรวจสอบที่เป็นไปได้) แบบไม่กำหนดตายตัวสำหรับแฮช (ฟังก์ชันทางคณิตศาสตร์ทางเดียวที่สร้าง “ลายนิ้วมือ” อันเป็นเอกลักษณ์จากอินพุตใด ๆ — เหมือนลายนิ้วมือของเอกสารของเอกสาร DID ทั้งฉบับ จะเป็นตัวกำหนดตำแหน่งบนวงแหวนแฮชแบบคงเส้นคงวา (consistent hash ring) และเลือกผู้สมัครเป็นผู้ตรวจสอบ

$$\text{verifier_DID} = \text{hash}(\text{DID_document})$$

พูดง่าย ๆ คือ อัลกอริทึมนำเอกสาร DID ทั้งฉบับของคุณมา คำนวณลายนิ้วมือจากมัน และลายนิ้วมือนั้นเป็นตัวกำหนดผู้ตร

กับผู้ตรวจสอบคนแรกที่อัลกอริทึมเลือกให้ คุณในฐานะผู้เผยแพร่อาจไม่สำเร็จ — ชื่อเสียงหรือการตั้งค่าที่คุณประกาศไว้อาจไม่ คุณจะทำเนินการค้นหาคนถัดไปต่อด้วยอัลกอริทึม โดยทำการวนซ้ำแบบเรียกตัวเอง (recursive iteration) อีกครั้ง ซึ่งจะจ่ายผู้ตรวจสอบรายต่อไปให้คุณ ในแต่ละก้าว “ระยะทาง” ไปยังผู้ตรวจสอบเป้าหมายจะเพิ่มขึ้น และเมทอดาทาที่มาพร้อมกัน เมื่อข้อมูลเพิ่มขึ้น ต้นทุนก็สูงขึ้นตามธรรมชาติ (ไม่ใช่เพียงเพราะขนาดเริ่มต้นของค่ากล่าวอ้าง แต่เพราะเมทอดาทาที่สะสมขึ้นใน ข้อมูลที่น่าเชื่อถือผ่านได้ง่ายกว่าเรื่องเพ้อฝันไร้สาระมาก มันขึ้นอยู่กับแต่ละคนว่าจะยอมแบกรับราคาสูงเพียงใด และบันทึกนั้นสำคัญกับตนแค่ไหน — ความสุดโต่งรับรองได้ว่าจะแพง

อัลกอริทึมเลือกผู้ตรวจสอบอย่างไร

เหรียญที่ยุติธรรมโยนไปทั่วชุมชนของคุณ

ทุกใบหน้ามีโอกาสเท่ากัน —
แฉะลงเลยแบบสุ่มสม่ำเสมอ

ชุมชนของคุณและบริเวณใกล้เคียง

วางแปลนในการสุริยครั้งแรก
— เพิ่มขึ้นทุกครั้งที่ถูกปฏิเสธ

บันทึกทุกประเภทถูกป้อนผ่านแฉะเดียวกัน —
ไม่มีข้อจำกัดในการเลือกผู้ตรวจสอบใด

แฉะ: 7A3F...

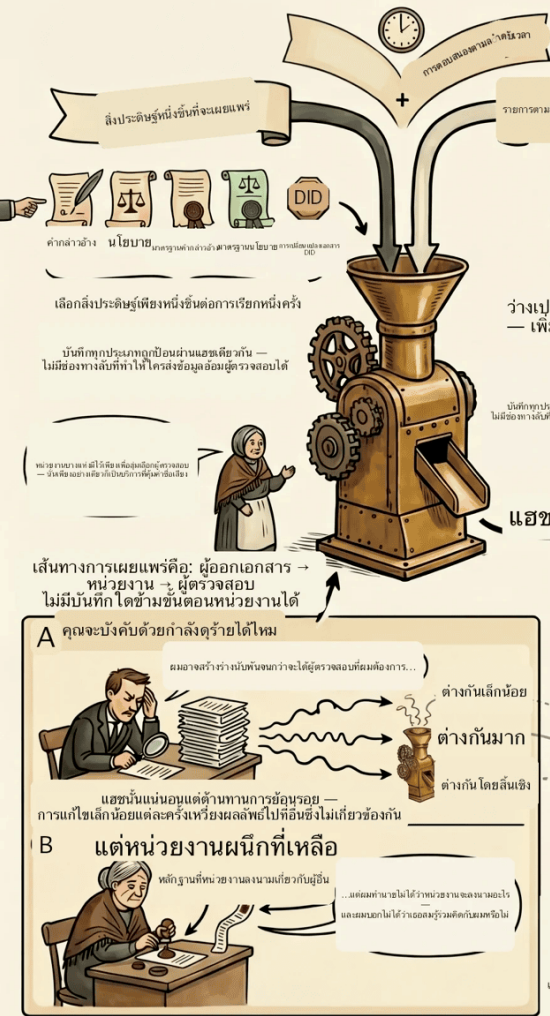
ผู้ตรวจสอบของคุณ

คุณเลือกผู้ตรวจสอบของคุณเองไม่ได้
— อัลกอริทึมโยนเหรียญ
แล้วทุกคนที่มีโอกาสเท่ากัน

เกิดอะไรขึ้นต่อไป
ผู้ตรวจสอบตอบด้วยราคา
หรือปฏิเสธพร้อมเหตุผล
— วิธีที่ผู้ตรวจสอบตอบ

ถ้าคุณเลือกผู้ตรวจสอบแล้วไม่พอใจ
— คุณอาจเลือกผู้ตรวจสอบรายอื่น
ถ้าคุณเลือกผู้ตรวจสอบแล้วไม่พอใจ
— คุณอาจเลือกผู้ตรวจสอบรายอื่น

อัลกอริทึมเป็นผู้เลือก — ไม่ใช่คุณ

วิธีที่ผู้ตรวจสอบตอบ

ยอมรับพร้อมราคา — หรือปฏิเสธพร้อมเหตุผล

ปฏิเสธ — พร้อมเหตุผล

- ชื่อเสียงของผู้ออกเอกสารต่ำเกินไปสำหรับฉัน
- หน่วยงานเบื้องหลังบันทึกนี้ไม่ใช่ที่ฉันเชื่อใจ
- นโยบายของผู้ออกเอกสารห่างจากของฉันเกินกว่าจะเชื่อมโยงได้
- ตัวเอกสารเองไม่ผ่านกฎในนโยบายของฉัน

ผู้ตรวจสอบบันทึกไว้ว่าทำไม — คำตอบของพวกเขาป้อนกลับเข้าสู่ความพยายามครั้งต่อไป

ยอมรับ — พร้อมราคา

ผู้ตรวจสอบตกลงที่จะเผยแพร่ — แต่ราคาสะท้อนว่าคำกล่าวอ้างหักจาก นโยบายของพวกเขาแค่ไหน มีข้อมูลมากเกินไป และผู้ออกเอกสารเชื่อถือแค่ไหน

คำตอบของผู้ตรวจสอบถูกเพิ่มเข้าไปในรายการตามลำดับเวลา — ดังแสดงในอัลกอริทึมเลือกผู้ตรวจสอบอย่างไร

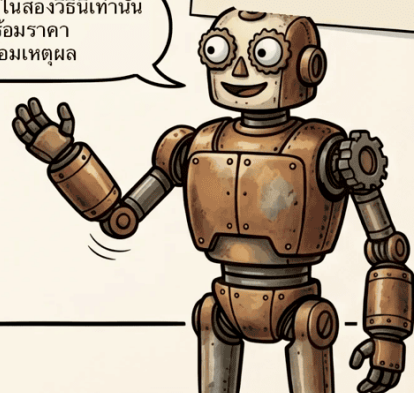
ไม่ว่าผู้ตรวจสอบจะตอบอะไร คำตอบของพวกเขากลายเป็นข้อมูลนำเข้าสำหรับการเรียกครั้งต่อไป

ผู้ตรวจสอบทุกคนตอบในสองวิธีนี้เท่านั้น — ยอมรับพร้อมราคา หรือปฏิเสธพร้อมเหตุผล

เกิดอะไรขึ้นต่อไป

ผู้ตรวจสอบได้รับใบแจ้งหนี้จากเราว่าทำไมเราไม่ตอบ — ดูที่ผลลัพธ์ของผู้ตรวจสอบ

แต่แค่ตอบรับก็เพียงพอแล้ว เราจะไม่ถามอะไรต่อไป — สิ่งเดียวที่เรารู้สึกว่าไม่พอใจคือการตอบรับ

ผู้ตรวจสอบตั้งราคา — หรือบอกคุณว่าทำไมไม่

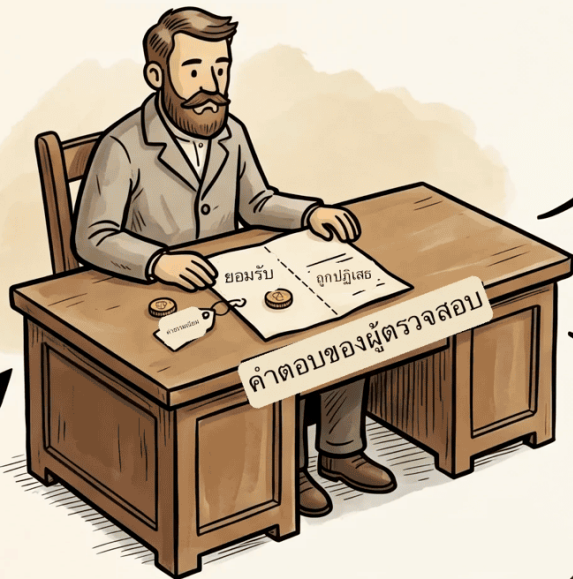
ไม่ว่าผู้ตรวจสอบจะตัดสินใจอย่างไรในการตอบคำขอตรวจสอบของคุณ ลูกบอลก็กลับมาอยู่ในแดนของผู้เผยแพร่อีกครั้ง เขาสามารถยอมรับข้อเสนอบริการตรวจสอบของผู้ตรวจสอบ นำคำตอบนั้นไปรวมเข้าไปในลำดับเวลาแล้วลองใหม่ (โดยมีค่าใช้จ่ายมากขึ้น) หรือถอนตัวและกลืนต้นทุนที่จมไปแล้ว

เพื่อให้ข้อมูลของคุณมีน้ำหนักมากขึ้นและมีโอกาสได้รับการยอมรับจากผู้ตรวจสอบดีขึ้น คุณ — ในฐานะผู้เผยแพร่ที่มีส่วนใน — สามารถใช้บริการของ องค์กรที่เชื่อถือได้ (trusted authority) ได้ องค์กรที่เชื่อถือได้จะปฏิเสธข้อมูลที่ส่งเข้ามา หรือยอมรับมันและนำชื่อเสียง (reputation) ของตนมาเติมพันทับมัน โดยทั่วไปองค์กรที่เชื่อถือได้จะขอหลักฐานในโลกจริง ตรวจสอบมัน และจัดหมวดหมู่ ผลลัพธ์คือรายงานการประเมินเกณฑ์กำหนด ณ เวลาที่กำหนด ลองนึกถึงองค์กรที่เชื่อถือได้ว่าเป็น — เช่น นักสืบสวน ผู้ตรวจสอบบัญชี บริษัทประกัน ผู้จัดการสินค้าประเภทหนึ่ง (โดยแก่นแท้แล้วคือผู้เล่นทางเศรษฐกิจใด ๆ ในตลาด)

ทางเลือกของผู้ออกเอกสาร

จะอย่างไรกับคำตอบของผู้ตรวจสอบ

ไม่ว่าผู้ตรวจสอบพูดอะไร
ตอนนี้ผู้ออกเอกสารมีคำตอบหนึ่งอยู่ตรงหน้า

วนกลับไปต่ออัลกอริทึมเลือกผู้ตรวจสอบอย่างไร
— แสดงไว้ก่อนหน้า

มีเพียงเส้นทางลงใหม่เท่านั้นที่วนซ้ำ — การยอมรับและการล้มเลิกต่างจบเรื่องราวทั้งคู่

ผู้ตรวจสอบเสนอ — ผู้ออกเอกสารกำหนด

สามทางออก

รับข้อเสนอ

เครือข่าย DID

ผู้ออกเอกสารจ่ายค่าธรรมเนียม — บันทึกถูกเผยแพร่เข้าสู่เครือข่าย
ใช้ได้เฉพาะเมื่อผู้ตรวจสอบยอมรับแล้ว

ลองอีกครั้ง

เครื่องบดเล็กๆ

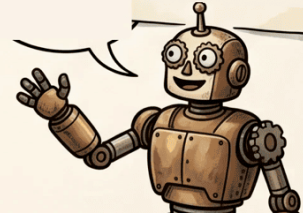
คำตอบถูกรวมเข้ากับลำดับเวลา — อัลกอริทึมโยนอีกครั้ง
ใช้ได้ไม่ว่าผู้ตรวจสอบจะยอมรับ ในราคาที่ผู้ออกเอกสารไม่ชอบ หรือปฏิเสธตรงๆ

ล้มเลิก

เราขอแนะนำเข้าไปในอีกวันถัดมา

เกิดอะไรขึ้นต่อไป
การลงชื่อในเอกสารนี้ขึ้นอยู่กับผู้ตรวจสอบและผู้ออกเอกสาร
ผู้ตรวจสอบและผู้ออกเอกสารจะพิจารณาเอกสารนี้
ผู้ตรวจสอบและผู้ออกเอกสารจะพิจารณาเอกสารนี้
ผู้ตรวจสอบและผู้ออกเอกสารจะพิจารณาเอกสารนี้

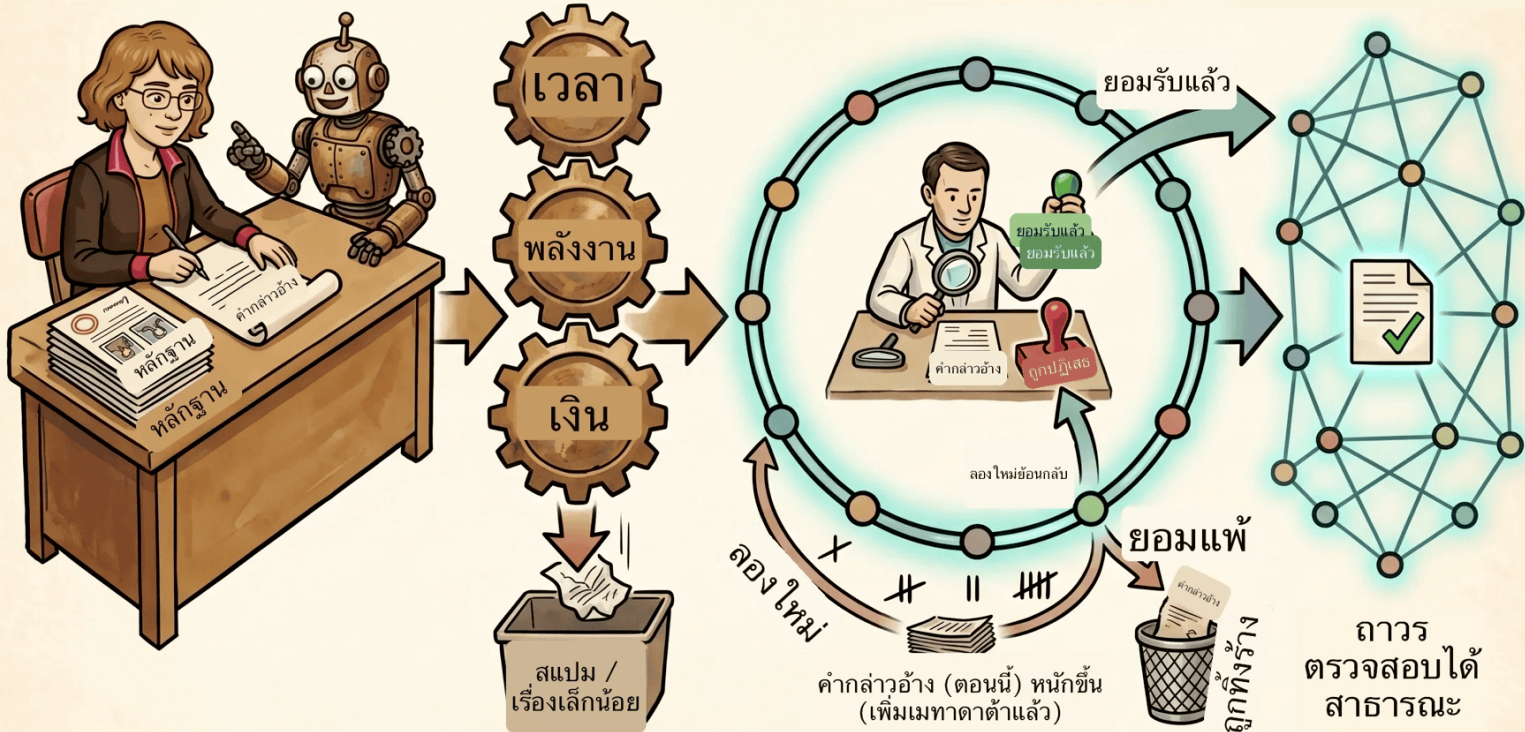
ผู้ออกเอกสารทั้งร่างนั้น ไม่มีอะไรถูกเผยแพร่
— แต่ก็ไม่ต้องจ่ายเพิ่มอีก

ขั้นที่ 1 —
เผยแพร่คำกล่าวอ้าง

ขั้นที่ 2 —
ตัวกรองคุณภาพ

ขั้นที่ 3 —
การยืนยันแบบวนซ้ำ

ขั้นที่ 4 —
บันทึกถาวร

ปลอมแพ่งแต่ตรวจสอบถูก

เมื่อถึงเวลาที่คุณพยายามเผยแพร่ข้อมูลเข้าสู่เครือข่าย มันก็คงมีข้อมูลเกี่ยวกับผู้เล่นในเครือข่ายอยู่แล้ว — สิ่งเหล่านี้คือสัญญาณการหาทางว่าจะอ่านสัญญาณชื่อเสียงอย่างไร — มันหมายความว่าอย่างไรกับคุณในสถานการณ์ต่าง ๆ และมีความเสี่ยงอะไรบ้าง — อาจไม่ใช่เรื่องง่าย ผู้เข้าร่วมแต่ละคนสามารถมองบันทึกชื่อเสียงผ่าน DID ของตนแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่กำลังเผชิญ คุณกรณีเป็นผู้จ่ายเงินที่เชื่อถือได้ หรือผมต้องเรียกเงินล่วงหน้าสำหรับธุรกรรมทางธุรกิจ? สินค้าที่เสนอมามีรีวิวเกี่ยวกับการฉ้อโกง เขาพยายามดิ้นหนีความรับผิดชอบตามสัญญาเมื่อมีอะไรผิดพลาดหรือเปล่า? บางครั้งมุมมองที่ซับซ้อนขึ้นเกี่ยวกับความสอดคล้อง — ขึ้นอยู่กับความชอบของผู้ที่ร้องขอภาพรวมนั้น ตลาดอาจเสนอสินค้าและบริการที่ทำให้การอ่านชื่อเสียงในบริบทของสถานการณ์ง่ายขึ้น ประมวลผล และกระจ่างชัดขึ้น องค์กรที่เชื่อถือได้ต่าง ๆ และบริการที่พวกเขาเสนอก็สามารถทำหน้าที่นี้ได้เช่นกัน

■ ตัวอย่าง

ข้อมูลที่ผู้เผยแพร่มักสนใจ — และมีคุณค่าต่อผู้อื่น — คือข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่นอกเหนือจากการสื่อสารระหว่างบุคคล

ตัวอย่างเชิงลบ: - หลักฐานของการกระทำความผิดทางอาญา (เช่น ผ่านการตรวจสอบโดยหน่วยงานสืบสวนที่เชื่อถือได้)

- หลักฐานทางอ้อม (อ่อนหากอยู่ลำพัง แต่สะสมได้ในเชิงสถิติ) — เช่น การปรากฏตัวซ้ำ ๆ ใกล้เคียงกับกิจกรรมหลายครั้งใน

→ ยังจะเป็นเรื่องบังเอิญอยู่ไหม? - การผิดสัญญา

ตัวอย่างเชิงบวก: - ความเสียหายที่ได้รับการแก้ไขเรียบร้อยแล้ว (โดยสมัครใจหรือภายใต้แรงกดดันจากชุมชนในฐานะการ

- การยอมรับและรับโทษที่องค์กรที่เชื่อถือได้ X เสนอ - องค์กรที่เชื่อถือได้ X เพิกถอนการยอมรับสิทธิในทรัพย์สินของผู้กระทำผิด

มันขึ้นอยู่กับแต่ละคนที่จะรวบรวมข้อมูลที่มีอยู่เกี่ยวกับคู่กรณีและประเมินความเสี่ยงตามความชอบของตน

วิธีอ่านชื่อเสียง

การตัดสินใจอย่างมีข้อมูล

เธอรู้ที่กำลังทำธุรกรรมกับใคร

ก่อนให้เครดิต ก่อนเซ็นสัญญา ก่อนไว้วางใจ

ความไว้วางใจแบบมองไม่เห็น

เขาไม่รู้เลยว่ากำลังทำธุรกรรมกับใคร

คำกล่าวอ้างประเภทใดที่ปรากฏได้บ้าง

ตัวอย่างของสิ่งประดิษฐ์ประเภทคำกล่าวอ้าง

(คำกล่าวอ้างคือถ้อยแถลงเกี่ยวกับ ใครสักคน)
— นี่คือประเภทที่ผู้คนเผยแพร่

- คำกล่าวอ้างเชิงลบ

ทำร้ายร่างกาย
ทำร้ายร่างกายผู้อื่น

ลักทรัพย์
เอาทรัพย์สินของผู้อื่นไปโดยไม่ได้รับความยินยอม

ฉ้อโกง
หลอกลวงผู้อื่นเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว

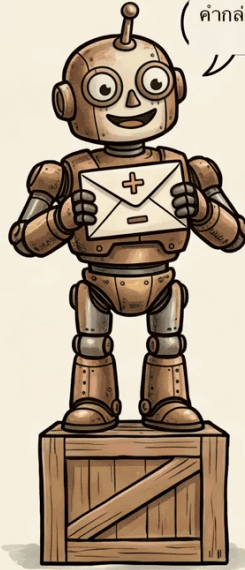
ผิดสัญญา
ไม่ปฏิบัติตามข้อผูกพันที่ตกลงไว้

หมิ่นประมาท
เผยแพร่ความเท็จที่สร้างความเสียหาย

ทอดทิ้ง
ทอดทิ้งผู้ที่อยู่ในความดูแลหรือหน้าที่

+ คำกล่าวอ้างเชิงบวก

ชดใช้ความเสียหายแล้ว
ซ่อมแซมความเสียหายที่เกิดขึ้นก่อนหน้านี้

ชำระหนี้แล้ว
จ่ายสิ่งที่ค้างชำระครบถ้วน

ให้ความช่วยเหลือ
ช่วยเหลือผู้อื่นโดยเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัว

ความเชี่ยวชาญที่ผ่านการยืนยัน
ทักษะที่พิสูจน์แล้วในงานฝีมือหรือสาขาหนึ่ง

บริการยอดเยี่ยม
การมีส่วนร่วมต่อชุมชนอย่างยาวนาน

เป็นเพียงตัวอย่าง — คำกล่าวอ้างทุกข้อปฏิบัติตามมาตรฐานคำกล่าวอ้าง และมาตรฐานใดก็เพิ่มเติมได้

คุณไม่จำเป็นต้องเข้าร่วม — แต่ถ้าพฤติกรรมของคุณกระทบผู้อื่น ใครก็เผยแพร่คำกล่าวอ้างเกี่ยวกับมันได้

คำกล่าวอ้างคือวิธีที่พฤติกรรมเข้าสู่เครือข่าย

ข้อมูลเกี่ยวกับคุณจะปรากฏในเครือข่ายหรือไม่ ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของคุณเองเท่านั้น

คุณไม่จำเป็นต้องเข้าร่วมเครือข่ายเช่นนี้เลย แต่ข้อมูลเกี่ยวกับคุณก็ยังสามารถปรากฏในนั้นได้ มันขึ้นอยู่กับการกระทำของคุณ

ชุมชนสามารถเปิดให้คุณได้

เขาไม่มี DID ของตัวเอง
เขาไม่เคยสมัครเลย

คุณไม่ได้เปิด DID ชุมชนจึงเปิดให้
'เกี่ยวกับ' คุณ
คำกล่าวอ้างเชิงลบผูกติดไว้ที่นี่

คุณเปิดของตัวเองได้ —
แต่ชุมชนจะเชื่อมโยงทั้งสองเข้าด้วยกัน
ชื่อเสียงติดตามตัวบุคคล ไม่ใช่กฎหมาย

1. คุณก่อความเสียหาย

2. ชุมชนยื่นบันทึก

3. คุณหนีไม่พ้น

คุณเลือกที่จะไม่เปิด DID ได้ แต่คุณเลือกไม่รับชื่อเสียงของตัวเองไม่ได้

สิ่งที่ผมเพิ่งร่างคร่าว ๆ ไปคือแนวทางที่เครือข่ายสังคมซึ่งได้แรงบันดาลใจจากตัวตนแบบกระจายศูนย์ (DID) อาจทำงานได้ วัตถุประสงค์หลักของแนวคิด DID คือการเสริมความเป็นส่วนตัวและเสรีภาพผ่านหลักการของการสมัครยัติดึงดูด — โดยให้ผู้ใช้มีความสามารถในการตัดสินใจว่าจะแบ่งปันข้อมูลใดและภายใต้เงื่อนไขใด

ผมเสนอให้เชื่อมโยง DID ต่าง ๆ เข้าเป็นเครือข่ายการสื่อสารต่อไป ซึ่งผู้ถือ DID แลกเปลี่ยนข้อมูลป้อนกลับกัน แม้ในสถานการณ์ที่นอกเหนือจากเมื่อมีบางสิ่งเกิดขึ้นกับใครและชุมชนหรือบุคคลต้องตอบสนอง การเปรียบเทียบเชิงป้องกันเช่น — พร้อมทางเลือกที่จะคำนวณผลลัพธ์ทางเศรษฐกิจและอื่น ๆ ของความเบี่ยงเบนซึ่งกันและกันในความคาดหวังว่าอีกฝ่ายควรทำ — อาจถือเป็นแรงจูงใจให้ค้นหาฉันทามติ แทนที่จะเป็นเสรีภาพ ระบบเช่นนี้จะเน้นการตัดสินใจโดยสมัครใจควบคู่กับความรับผิดชอบ

บุคคลไม่อาจทำลายระบบได้เพียงลำพัง — กลุ่มคนมีโอกาสมากกว่า และกลุ่มคนที่มีความฉันทามติที่เจรจากันแล้วและมีแรงจูงใจ ก็มีโอกาสมากยิ่งขึ้นที่จะต้านทานแนวโน้มแบบอำนาจนิยม เงื่อนไขการรวมตัวจัดตั้งจากบทแรกจะบรรลุผลเมื่อมีสองเงื่อนไขครบ คือ เครือข่ายชื่อเสียง DID ครอบคลุมชุมชนอย่างเป็นตัวแทนมากพอจนการใช้งานมันไม่ใช่เรื่องแปลกใหม่อีกต่อไป และในขณะเดียวกัน กลุ่มชุมชนส่วนนี้กลายเป็นชนกลุ่มน้อยที่มีนัยสำคัญทางเศรษฐกิจซึ่งสามารถเจรจากับสังคมส่วนที่เหลืออยู่

ความสมัครใจกับเสรีภาพ

เสรีภาพ — ในความหมายเชิงบวก — จะเป็นผลพลอยได้ทุติยภูมิของการถ่วงดุลปัจจัยสองอย่าง คือ ความสมัครใจ และแรงกดดันจากสภาพแวดล้อมที่ผลักดันไปสู่ความรับผิดชอบ

ยุค AI และคุณค่าของชื่อเสียง

ในยุคปัญญาประดิษฐ์ ทุกสิ่งที่เชื่อมโยงกับการคิดเชิงปัญญากำลังถูกทำให้เป็นอัตโนมัติ — และอาจไปไกลกว่านั้นอีก แล้วอะไรจะเหลืออยู่ในกิจกรรมของมนุษย์ในฐานะความได้เปรียบทางการแข่งขัน? คำตอบยากที่จะบอก และคงมีบางอย่างที่ค้นพบได้แน่ แต่สิ่งหนึ่งที่เราพูดได้อย่างมั่นใจคือ ชื่อเสียงจะเป็นตัวตัดสิน ประวัติพฤติกรรมของคุณที่ตรวจคำมั่นสัญญาของคุณและการทำตามคำมั่นนั้น — นั่นคือสิ่งที่ AI จะไม่สร้างให้คุณ

ถ้า AI คิดแทน — อะไรเหลือไว้ให้คุณ

ตัวแทน AI เข้ามาทำงานซ้ำซาก

กระบวนการบริษัทที่มีมาตรฐาน

การทำบัญชี

กระบวนการมาตรฐาน

การร่างเอกสาร

ที่ละอย่าง
งานที่ใช้ความคิดซ้ำซากกำลังถูกส่งมอบให้ตัวแทน

แล้วอะไรเหลือไว้ให้มนุษย์

คนทำขนมปัง

แนวคิด

ช่างไม้

ดำเนินกิจการวีรึกช็อป AI

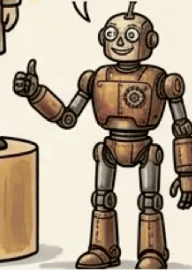
ใครก็เลือกแนวคิดเดียวกันได้
อะไรทำให้คนทำขนมปัง ช่างไม้
วีรึกช็อป AI คนหนึ่งต่างจากอีกคนหนึ่ง

ข้อเสีย — สิ่งที่แยกทั้งสองออกจากกัน

เมื่อคุณก้าวขึ้นไปบนเวทีคุณไม่ได้ — มีเพียงป๊อปปูล่า

ฉันมีเพื่อนมนุษย์ ๓ มิติการข้ามมิติ

ต้องมีใครสักคนรับผิดชอบสิ่งที่ตัวแทนทำ
— และความรับผิดชอบนั้นส่งต่อไม่ได้

หากไม่มีข้อเสีย คนทำขนมปังทุกคนก็ดูเหมือนกันหมด — และบรรณที่ใหญ่ที่สุดก็กลืนกินทุกคน

นี่อาจเป็นเส้นทางแบบกระจายศูนย์ที่คุม AI ไว้ในสายจูง — สิ่งที่ยุติยังไม่ให้ผู้เล่านายใดครองตลาดทั้งหมดได้หรือไม่

AI ทำงานอัตโนมัติ — ข้อเสียรักษาความเป็นมนุษย์ของคุณไว้

เศรษฐศาสตร์ของความจริง

ชุมชนเดียว จุดยืนต่างกัน

ไม่เป็นที่นิยมแต่ยอมรับได้

การยื่นคำร้อง

อยู่ในจันทามติ

อยู่นอกจันทามติ

การจับสลาก

ความน่าจะเป็นที่แน่นอน

ไม่เลือกเลย

เลือกแล้วแต่ยังไม่เลือก

ชนะการดวลไพ่

การจับสลากแบบเดิม

การจับสลากแบบใหม่

ชนะแล้วแต่ยังไม่เลือกเลย

ค่าธรรมเนียมพื้นฐาน — การจับสลากครั้งแรกที่ยอมรับ

การจับสลากแบบเดิม

จับไม่เห็นว่าใครคือพื้นฐาน

จับแล้วไม่รับเงิน

ไม่ได้รับเงินเลยแต่ยอมแพ้ไม่ได้

ชนะการดวลไพ่

ยอมแพ้

การจับสลากยังคงดำเนินต่อไป — ไม่มีผู้ตรวจสอบที่ถูกเลือกยอมลงนาม

การคืนเงิน

ดอลลาร์การยื่นคำร้องระยะยาว

คืนส่วนใหญ่ อยู่เสียบางส่วนเมื่อเวลาผ่านไป

แพงขึ้นเล็กน้อย

จ่ายแล้ว

ได้คืน

การคืนเงิน

คืนเงินเต็มจำนวนโดยเฉลี่ย

จ่ายแล้ว

ได้คืน

การคืนเงิน

เงินมัดจำถูกริบส่วนใหญ่

จ่ายไม่ไหว

จ่ายแล้ว

ได้คืน

เงินมัดจำถูกริบส่วนน้อย

อัลกอริทึมเลือกอย่างยุติธรรม ผู้คนตั้งราคาตามสิ่งที่ตนเชื่อ

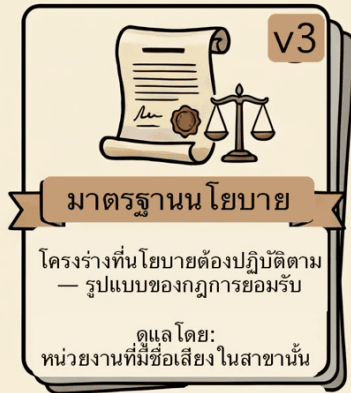
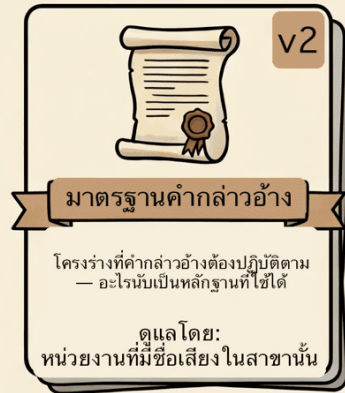
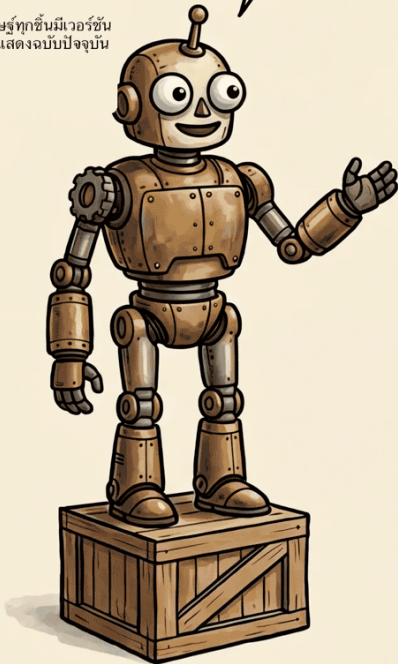
จับสลากสม่ำเสมอ การตอบสนองไม่สม่ำเสมอ ยิ่งห่างจากจันทามติมาก ราคายิ่งสูง

แผนภูมิแสดงการดำเนินงาน

อะไรถูกเผยแพร่ในเครือข่าย

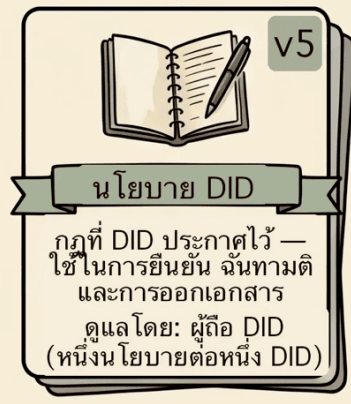
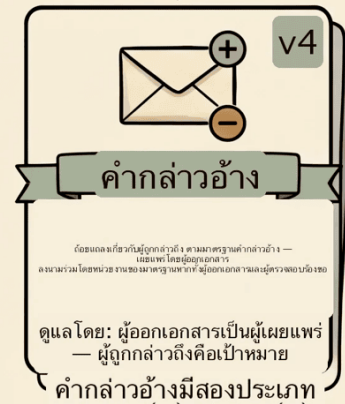
หาสิ่งที่เผยแพร่ได้ —
ทุกอย่างมีเวอร์ชัน

สิ่งประดิษฐ์ทุกชิ้นมีเวอร์ชัน
— ป้ายแสดงฉบับปัจจุบัน

↓ สืบมาจาก

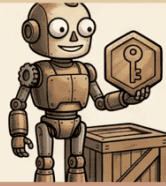
↓ สืบมาจาก

สิ่งประดิษฐ์ทุกชิ้นมีเวอร์ชัน ทุกเวอร์ชันเป็นสาธารณะ

ภายในเอกสาร DID มีอะไรบ้าง

ตัวอย่างของสิ่งประดิษฐ์ประเภทเอกสาร DID

เอกสาร DID ของคุณคือบัตรอัตลักษณ์บนเครือข่าย
— นี่คือนี่สิ่งที่มีนัยสำคัญ

ฟิลต์ที่คุณจะพบภายใน

กุญแจและกฎการลงนาม

แต่ละกุญแจให้อ่านบางอย่าง — แกะไขเอกสารนี้ ออกคำกล่าวอ้าง ทำหน้าที่เป็นหน่วยงาน จัดการนโยบาย หรือมอบอำนาจการตัดสินใจ อ่านความสามารถส่งต่อให้ DID อื่นได้ และเพิกถอนภายหลังได้

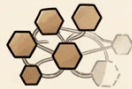
ที่อยู่เครือข่าย

ที่ที่เครือข่ายเข้าถึงคุณได้ — เปลี่ยนได้โดยไม่ต้องเขียนอัตลักษณ์ใหม่

สร้างขึ้นและมีเวอร์ชัน

เมื่ออัตลักษณ์นี้ปรากฏขึ้นครั้งแรก และคุณกำลังอ่านฉบับแก้ไขใด

อัตลักษณ์ที่เชื่อมโยง

สรุป DID ที่คุณเชื่อมโยงอยู่ — มุมมองเพื่อความสะดวก จัดเก็บจริงในที่อื่น

เครื่องหมายการสืบทอด

หากอัตลักษณ์ของคุณสูญหายหรือถูกขโมย หน่วยงานสามารถระบุว่ามี DID นี้สิ้นสุดแล้วและชี้ไปยังผู้สืบทอด

ผู้ถือ DID เขียนแต่ละเวอร์ชันใหม่ —
แต่ทุกเวอร์ชันต้องผ่านการยืนยันก่อนเครือข่ายจะเผยแพร่

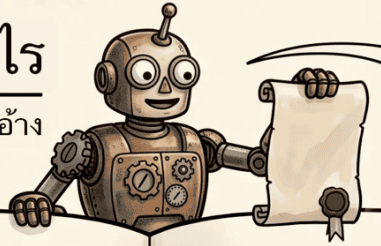
คุณเขียนมัน — เครือข่ายยืนยันมัน คุณเผยแพร่ตัวเองให้มีตัวตนขึ้นมาเรื่อยๆ ไม่ได้

คุณสร้างอัตลักษณ์ของคุณ — เครือข่ายยืนยันมัน

มาตรฐานคำกล่าวอ้างคืออะไร

ตัวอย่างของสิ่งประดิษฐ์ประเภทมาตรฐานคำกล่าวอ้าง

มาตรฐานคือแบบฟอร์มเปล่า
คำกล่าวอ้างคือแบบฟอร์มที่กรอกแล้ว
ให้ผมแสดงทั้งสองเทียบกัน

มาตรฐาน — แบบฟอร์มเปล่า

DID ผู้ถูกกล่าวถึง
DID ที่คำกล่าวอ้างนี้พูดถึง

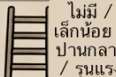
DID ผู้ออกเอกสาร
DID ที่ลงนามคำกล่าวอ้าง

เมื่อไหร่และที่ไหน
วันที่และสถานที่

ประเภทหลักฐานที่ได้รับอนุมัติ
มีเพียงหลักฐานประเภทเหล่านี้เท่านั้น

มาตราส่วนผลลัพธ์
เลือกชั้นเดียวเท่านั้น — ไม่มีข้อความอิสระ

คำกล่าวอ้าง — แบบฟอร์มที่กรอกแล้ว

DID ผู้ถูกกล่าวถึง
did:nwo:alice-9f2b...

DID ผู้ออกเอกสาร
did:nwo:magistrates-04...

เมื่อไหร่และที่ไหน
3 มีนาคม จตุรัสตลาด

ประเภทหลักฐานที่ได้รับอนุมัติ
ภาพถ่าย ✓ — คำสาบานพยาน
✓ — ใบรับรองแพทย์ ✓

ประเภทหลักฐานที่ได้รับอนุมัติ
ปานกลาง — ชั้นที่ 2 จาก 4

ทุกฟิลด์ด้านซ้ายมีคู่ที่กรอกแล้วตรงกันหนึ่งรายการทางด้านขวา — นั่นคือสิ่งที่ทำให้คำกล่าวอ้างประเภทเดียวกันเปรียบเทียบกันได้

ตราประทับของหน่วยงานบนคำกล่าวอ้างที่กรอกแล้วคือคำมั่นสัญญา:
กระบวนการถูกปฏิบัติตามจริง

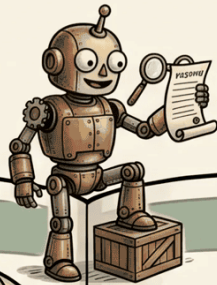
ใบรับรองฉบับนี้เป็นการยืนยันว่าฉันได้ปฏิบัติตามกฎหมาย

มาตรฐานคือแบบฟอร์ม — คำกล่าวอ้างคือแบบฟอร์มที่กรอกแล้วและได้รับคำมั่นสัญญา

นโยบาย DID คืออะไร

ตัวอย่างของสิ่งประดิษฐ์ประเภทนโยบาย DID

นโยบายของฉันไม่เกี่ยวกับวิธีเขียนคำกล่าวอ้าง — นั่นเป็นหน้าที่ของมาตรฐาน
นโยบายของฉันคือวิธีที่ฉันตัดสินใจว่าฉันจะสนใจคำกล่าวอ้างนั้นหรือไม่:
ฉันเชื่อใจผู้ลงนามหรือไม่
ฉันเชื่อใจหน่วยงานเบื้องหลังมาตรฐานของพวกเขาหรือไม่
และเรื่องนั้นคุ้มค่าที่จะสนใจหรือไม่

มาตรฐาน — ค่าเริ่มต้นที่สืบทอดมา

	ชื่อยก	เกณฑ์ที่ฉันต้องเชื่อเรื่องผู้ออกเอกสาร	ฉันยอมรับผู้ออกเอกสารที่มีชื่อเสียงเหนือจากสิบ
	รายชื่อหน่วยงานที่เชื่อถือได้	ฉันขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานใดก็ได้เพื่อตรวจสอบและยืนยันจากสิบ	
	ตัวกรองสาระสำคัญ	ฉันดำเนินการกับคำกล่าวอ้างใดๆ ที่เนื้อหาหนักเกินระดับ 'เรื่องเล็กน้อย'	
	เส้นราคาป้องกันสแปม	การยืนยันฉันในบล็อกสำหรับคำกล่าวอ้างที่ฉันสามารถเพิ่มและปฏิเสธนโยบาย — และฉันจะเห็นว่าฉันได้รับสิ่งเล็กน้อยที่ฉันต้องการ	
	การถ่วงน้ำหนักกรรม	ชื่อเสียงผู้ออกเอกสารและชื่อเสียงหน่วยงานของคุณกับ สาระเล็กน้อยตลอดถึงครั้งหนึ่ง	

นโยบายไม่ได้มีมาตรฐานใหม่ — มันตัดสินคนและเนื้อหา คงไว้ปรับเปลี่ยน ลบออก เพิ่มเข้ามา — วิธีการทำงาน
บนจุดเริ่มต้นร่วมกัน

นโยบายของฉัน — สืบมาจากนั้น

ชื่อยก	✓ คงไว้ ดี	✗ แก่ไข คำปรึกษาการกระทำ	✗ ลบออก คำปรึกษาการกระทำ	+ เพิ่มเข้ามา คำปรึกษาการกระทำ
เกณฑ์ที่ฉันต้องเชื่อเรื่องผู้ออกเอกสาร	✓			
รายชื่อหน่วยงานที่เชื่อถือได้	✓			
ตัวกรองสาระสำคัญ	✓			
เส้นราคาป้องกันสแปม	✓			
การถ่วงน้ำหนักกรรม	✗			
ต้นทุนแบบทวีคูณสำหรับคำกล่าวอ้างซ้ำ	+			
ช่วงเวลาเงียบ	+			

เข้มงวดขึ้น — ฉันต้องการเจตจากสิบ
ฉันเชื่อใจผู้พิพากษาและแพทย์เดิมที่
ฉันสนทนากับคำกล่าวอ้างภายใต้การเฝ้าระวังของเทศบาลครั้งหนึ่ง
ฉันปฏิเสธทุกอย่างภายใต้คำกล่าวหาว่าเธอโดนลั่นเชิง

คงไว้ — เส้นค่าเริ่มต้นก็ใช้ได้ดีสำหรับฉัน
คำกล่าวอ้างเรื่องเล็กน้อยจนใจไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ
ให้ฉันเพิกเฉย — ฉันแค่ไม่อ่านมัน

ลบออก — ฉันใช้สูตรของตัวเอง
เพิ่มเข้ามา —
ฉันปฏิเสธที่จะอ่านคำกล่าวอ้างใดๆ
ที่ขึ้นระหว่างเที่ยงคืนถึงรุ่งเช้า

การยืนยัน —
นโยบายของฉันกรองทั้งคำกล่าวอ้างที่ฉันจะและวางของ ฉันเองก่อนที่จะแจกเอกสาร
การออกเอกสารคือการยืนยัน ในทางออก

ฉันถามดี —
นโยบายของฉันคือคะแนนเสียงของฉันเมื่อชุมชนจากทั่วทุกมุม

นโยบายของคุณตัดสินผู้ส่งสาร ไม่ใช่แบบฟอร์ม

เหตุใดเครือข่ายจึงปิดกันไม่ได้

จนถึงตอนนี้เราได้บรรยายไปแล้วว่าเครือข่ายทำอะไรได้บ้าง ทีนี้มาฟังความสนใจไปที่ว่าทำไมมันจึงไม่อาจถูกปิดหรือถูกปิดกัน

เครือข่ายนี้น่าจะถูกสร้างขึ้นบนหลักการของเครือข่าย Tor และการกำหนดเส้นทางแบบหัวหอม (onion routing) — วิธีการปิดบังการรับส่งข้อมูลในเครือข่ายโดยใช้หลักการของ Mixnet — เทคโนโลยีที่การสื่อสารผ่านการเข้ารหัสหลายชั้น และไม่มีโหนดใดเพียงโหนดเดียวที่รู้ทั้งผู้ส่งและผู้รับในเวลาเดียวกัน สถาบันกลางไม่อาจชะเง้อมองข้ามไหล่ของคุณได้ เพราะไม่มีจุดใดให้มองจากตรงนั้นเลย

คุณสามารถต่อสู้กับมันได้ แต่คุณเอาชนะไม่ได้ — เว้นแต่คุณจะดำดิ่งทั้งประเทศลงสู่การสอดแนมแบบเผด็จการเบ็ดเสร็จใน และนั่นแหละคือทางเลือกที่ลัทธิรวมศูนย์ต้องเผชิญ คือ ยอมรับว่าพลเมืองมีเครื่องมือที่อยู่เหนือมือเอื้อมของคุณ หรือชุดหลุมฝังด

อย่าให้เราเฝ้าปลงตาเลย — แม้แต่ระบอบประชาธิปไตยก็จะพยายามทำเช่นนี้ในการต่อสู้เพื่อลัทธิรวมศูนย์ พวกเขายอมใส่ตรวนให้ผู้คนที่คิดว่าที่จะยอมสละอำนาจ

ข้อความของคุณติดตามไม่ได้อย่างไร

แนวป้องกันสองชั้นพร้อมกัน — ชั้นห่อและสัญญาณรบกวน

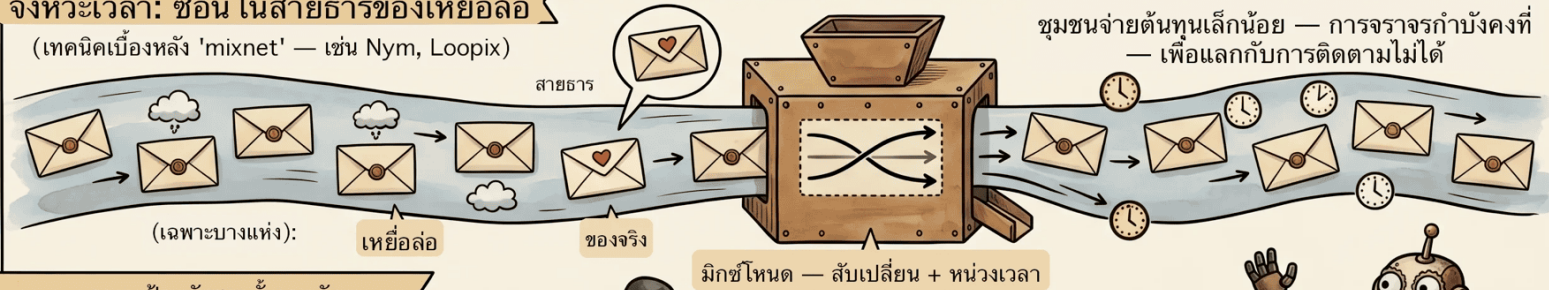
เนื้อหา: ห่อด้วยหลายชั้น

(เทคนิคเบื้องหลัง Tor — 'onion routing')

จังหวะเวลา: ขอนในสายธารของเหือล่อ

(เทคนิคเบื้องหลัง 'mixnet' — เช่น Nym, Loopix)

การะป้องกันสองชั้นรวมกัน

เมทริกซ์	ซ่อนใคร? ↔	ซ่อนเมื่อไหร่?
ชั้นห่อเท่านั้น	✓ ใช่	✗ ไม่
สัญญาณรบกวนเท่านั้น	✗ ไม่	✓ ใช่
ชั้นห่อ + สัญญาณรบกวน	✓ ใช่	✓ ใช่

(onion routing + mixnet — กลยุทธ์ผสมผสานที่เราต้องการ)

เนื้อหาซ่อนด้วยชั้นห่อ — จังหวะเวลาซ่อนด้วยสัญญาณรบกวน

ตอบข้อสงสัยที่เห็นได้ชัด

ระบบที่บรรยายไว้ย่อมนำให้เกิดคำถามหลายข้อ โดยธรรมชาติ มาตอบคำถามที่พบบ่อยที่สุดกัน

การพึ่งพาเทคโนโลยี

คุณคงสังเกตแล้วว่า ต่างจากรัฐสมัยใหม่ — ซึ่งอยู่กับเรามาแล้ว 150 ปี — ทางออกแบบเครือข่ายชื่อเสียงที่บรรยายไว้ในที่นี้พึ่งพาเทคโนโลยีที่เกิดขึ้น การทำงานของเครือข่ายเช่นนี้ก็มีความเสี่ยง

หากการหยุดชะงักเป็นเพียงชั่วคราว ก็ไม่มีการสูญเสียข้อมูลหรือความสอดคล้องของคำกล่าวอ้างในเครือข่าย และคุณภาพชื่อเสียงที่บรรลุไว้ในชุมชนก็สมควรถูกรับรองเช่นกัน ต่างจากเครือข่ายการชำระเงินที่เทียบเคียงได้ เครือข่ายนี้ตั้งสมมติฐานว่ามีความถี่ของกระบวนการและรายการข้อมูลต่ำมาก ในแง่นี้ เครือข่ายชื่อเสียงแบบกระจายศูนย์ไม่ต่าง ซึ่งตอนนี้ก็พึ่งพาเทคโนโลยีอย่างหนักและลืมนึกถึงการทำงานกับแฟ้มบัตรกระดาษไปแล้วเช่นกัน (แม้ในแผนรับมือวิกฤต มันก็คงไม่มีทางเลือกอื่น)

ผู้สืบทอดเชิงวิวัฒนาการของรัฐในรูปแบบเครือข่ายชื่อเสียงสามารถ — ในกรณีที่เกิดการหยุดชะงักถาวร (ภัยพิบัติในระดับ — ถอยกลับไปสู่ระบบรวมศูนย์ที่ตั้งเดิมกว่า นั่นคือรัฐ

เทคโนโลยีเปิดโอกาสให้มนุษยชาติไปถึงรูปแบบการปกครองที่มีอารยธรรมสูงขึ้นและนำประโยชน์มาให้เรา แต่ก็นำความเป

หมกมุ่นเงินทั้งหน้าตาด้วยการเผยแพร่ในเครือข่ายอยู่หรือเปล่า?

ต้นทุนของการเผยแพร่คำกล่าวอ้างในเครือข่ายชื่อเสียงส่วนใหญ่ไม่ใช่ต้นทุนจม ประโยชน์ของข้อความที่ผู้เผยแพร่ใส่เข้าไปใน — ข้อมูลเกี่ยวกับความไม่เป็นธรรมที่เกิดขึ้นจริง ประสบการณ์ที่ผ่านการตรวจสอบ คำเตือนที่เกี่ยวข้อง — จะกลับคืนมาในเชิงส

สองเส้นทาง — รัฐปิด เครือข่ายเปิด

เครือข่ายซื้อเสียง

รัฐ

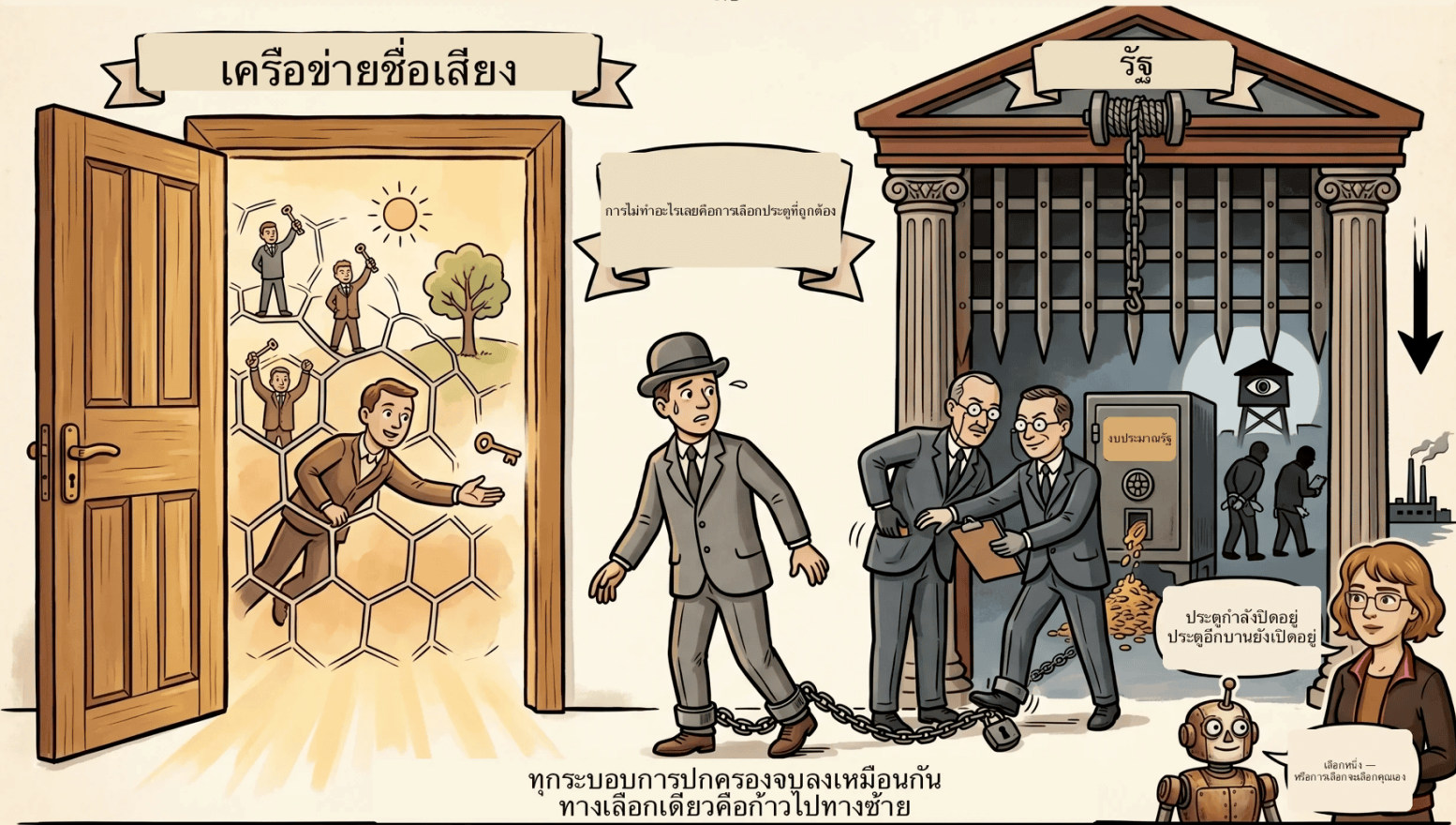
การไม่ทำอะไรเลยคือการเลือกประตุที่ถูกต้อง

ประตุกำลังปิดอยู่
ประตุอีกบานยังเปิดอยู่

เลือกหนึ่ง —
หรือการเลือกจะเลือกคุณเอง

ทุกระบบการปกครองจบลงเหมือนกัน
ทางเลือกเดียวคือก้าวไปทางซ้าย

รัฐปิดโดยค่าเริ่มต้น เครือข่ายเปิดด้วยการเลือก

ในรูปของค่าธรรมเนียมจากการตรวจสอบคำกล่าวอ้างของคนอื่นในชุมชน ชุมชนได้ประโยชน์ ผู้เผยแพร่ส่งสมชื่อเสียง และต้นทุนของการเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นความจริงจึงเข้าใกล้เงินมัดจำที่คืนได้ ซึ่งต้องหักเพียงส่วนน้อยของต้นทุนบำรุงรักษาเครือข่ายในทางกลับกัน บันทึกที่ไม่เป็นความจริงหรือไร้สาระจะไม่กลับคืนมา — ต้นทุนของมันคือการสูญเสียสุทธิ ความซื่อสัตย์จึงไม่ใช่แค่ยังเป็นกลยุทธ์ที่มีเหตุผลทางเศรษฐกิจด้วย

หลังหักต้นทุนบำรุงรักษาเครือข่ายแล้ว หลักการนี้อาจเรียกได้ว่าเป็นหลักความเป็นกลางทางเศรษฐกิจ — ผมไม่ขาดทุนเมื่อผมขาดทุนเมื่อผมต่อต้านมัน

ชุมชนยังมีช่องทางความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันเพื่อขึ้นชมแนวทางอันซื่อสัตย์ของสมาชิก แต่อย่าให้เราลืมภาพลวงตาเลย การเรียกร้องความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันส่วนใหญ่เกิดจากแรงกดดันทางสังคมของชุมชน ดังนั้นนี้อาจไม่ใช่ความเป็นน้ำหนึ่งใจ

จะเป็นอย่างไรถ้ามีใครสร้างหลายตัวตน?

คนคนหนึ่งสามารถดำเนินการหลายตัวตน DID ควบคู่กันได้ อย่างไรก็ตาม การสร้างชื่อเสียงให้แต่ละตัวตนต้องใช้ความพยายาม — เวลา พลังงาน เงิน

ไม่มีทางลัด แต่ละตัวตนต้องสั่งสมประวัติผลงาน¹ ของตนผ่านกิจกรรมจริง การรักษาตัวตนคู่ขนานจึงมีราคาแพงโดยตั้งใจ ในสังคมเสรี ต้นทุนช่วยยับยั้งการใช้ในทางที่ผิด

¹ประวัติผลงาน (Track record) — โดยทั่วไป คือประวัติของผลลัพธ์ ความสำเร็จ และความล้มเหลวในอดีตของบุคคลหรือองค์กร ในที่นี้คือผลรวมของปฏิสัมพันธ์ในอดีตทั้งหมดของตัวตน DID หนึ่งในเครือข่าย — คำกล่าวอ้างที่ผ่านการตรวจสอบ บันทึกที่ยอมรับและปฏิเสธ — ซึ่งเป็นที่มาของชื่อเสียงของมัน

แต่ในระบอบเผด็จการ ตัวตนคู่ขนานกลับกลายเป็นเครื่องมือเอาชีวิตรอด มันเปิดทางให้จัดตั้งเครือข่ายใต้ดิน
หาทางในตลาดมืดได้อย่างปลอดภัยขึ้น และการต่อต้านแบบแยกส่วน² ที่การถูกเปิดโปงตัวตนหนึ่งไม่เปิดเผยตัวตนอื่น
— และหลังจากระบอบล่มสลาย มันก็เปิดทางให้กลับคืนสู่ชีวิตสาธารณะและชื่อเสียงที่สั่งสมไว้นั้นได้อย่างราบรื่น
และแม้กระทั่งการรวม DID ที่เคยเป็นทางการและที่เป็นความลับเข้าเป็นชุดบันทึกเดียวกันผ่านคำกล่าวอ้าง

²การแยกส่วน (Compartmentalization) (จากคำอังกฤษ compartment) หมายถึงการแยกข้อมูลออกเป็นหน่วยที่แยกจากกัน
เพื่อให้การเปิดโปงหน่วยหนึ่งไม่กระทบหน่วยอื่น เป็นหลักการที่รู้จักกันจากหน่วยข่าวกรอง คือสายลับรู้เพียงส่วนของตนในปฏิบัติการ
ดังนั้นแม้ถูกบีบบังคับก็ไม่อาจเปิดเผยทั้งหมดได้

ความพยายามเท่ากัน — แผนสำรองที่สิ้นเปลืองในเสรีภาพ สายชีวิตภายใต้เผด็จการ

อัตลักษณ์คู่ขนานมีต้นทุนเท่ากัน — แต่ข้อดีต่างกัน

ในเสรีภาพ — แผนสำรองที่มีราคาแพง

อัตรากำไรที่สอง — เพื่อไว้กรณีสิ่งต่างๆ ผิดพลาด

เมล็ด → ห่อน → ต้นกล้า → ต้นอ่อน → ต้นโตเต็มวัย
5 ถึง 15 ปี — ไม่มีทางลัด ไม่มีต้นโตเต็มวัยขาย

DID-A DID-B DID-C

ปีที่ 1 — เวลา
พลังงาน
เงินที่ใช้ไป —
ข้อเสีย 5% ปีที่ 3 —
ต้นทุนเดิมซ้ำอีกครั้ง
จ่ายแยกกัน ปีที่ 0 —
ทุกอย่างเริ่มใหม่
— ข้อเสีย 0%
สามส่วน สามเท่าของต้นทุน — แต่คุณยังมีแค่สองมือ

หรือ — เริ่มต้นใหม่หลังความผิดพลาดส่วนตัว

DID เก้า — ข้อเสียถูกเผา DID-เริ่มต้นใหม่

ได้ผลก็ต่อเมื่อความยุ่งเหยิงยังคงเป็นของคุณเอง —
ถ้าคนอื่นถูกทำร้ายมากพอที่จะตามล่าคุณ
คำกล่าวอ้างของพวกเขาจะติดตามคุณเข้าไปในมือใหม่ด้วย

คำกล่าวอ้างเดียวก็ทำให้แผนสำรองหายไป

ตัวบุคคลจริง

คำพูดเดียว —
และแผนสำรองก็หายไป

คำกล่าวอ้าง

ถูกปิดโปง ถูกปิดโปง ถูกปิดโปง

คำกล่าวอ้างเดียวผูกทุกหม้อเข้ากับคนคนเดียวกัน —
หลายปีของเวลา พลังงาน และเงินถูกลบทิ้งในบ่ายวันเดียว

ภายใต้เผด็จการ — หนึ่งในสำหรับรัฐ
อีกหนึ่งสำหรับการรวมตัวโดยเสรี

(รัฐห้ามอัตลักษณ์โดยสิ้นเชิง
หรือบังคับให้อยู่ภายใต้การควบคุมของตน)

อันที่รัฐเห็น

DID พยายาม —
ล้นเกินและถูกนำติดตาม

ของเงินเช่นกัน —
แต่ซ่อนจากรัฐ

การปฏิบัติตามกฎหมาย —
ยึดตามเงื่อนไขเพื่อการทำติดตาม

อันที่รัฐต้องไม่เห็นเด็ดขาด

DID-A —
สื่อใต้ดิน DID-B —
ถูกบงกช DID-C —
เซลล์ต่อต้าน —
ยังคงอยู่

กำแพงอิฐระหว่างเซลล์ทำหน้าที่ที่รัฐห้าม — เสียหนึ่งปี ที่เหลือดำเนินต่อ
เมื่อระบอบล่มสลาย ชีวิตสาธารณะกลับมาดำเนินต่อ

ในเสรีภาพ การใช้อำนาจในทางที่ผิดมีราคาแพง ภายใต้เผด็จการ การอยู่รอดยังเป็นไปได้

■ การรับรู้ที่ถูกกลับด้านจากในออกนอก

ต่างจากรัฐ หลักการของเครือข่ายชื่อเสียงที่สร้างบนตัวตนแบบกระจายศูนย์กลับด้านกระบวนการทัศน์ของลำดับความสำคัญที่

- สิ่งที่สำคัญคือชื่อเสียง — กล่าวคือ อดีต ที่ใช้ประเมินความเสี่ยงของการมีปฏิสัมพันธ์กับคู่กรณี — ส่วนข้อมูลส่วนบุคคลอย่างชื่อ ที่อยู่ ฯลฯ อาจเป็นเรื่องของการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้วยมารยาท
- ในขณะที่รัฐเรียกร้องข้อมูลส่วนบุคคลเป็นหลัก สะสมข้อมูลชื่อเสียงไว้ และยอมให้ชุมชนเห็นเฉพาะสิ่งที่ตนพอใจ

คนรวยจะ “ชื่อ” ตัวตนได้มากกว่า (หรือสร้างชุมชนเสมือน) ง่าย ๆ เลยไม่ใช่หรือ?

ความเป็นไปได้ในการสร้างตัวตนแบบกระจายศูนย์คู่ขนานเมื่อมองแวบแรกดูเหมือนความได้เปรียบอันไม่เป็นธรรมของคนที่มีทรัพยากรก็ตาม ต้องเน้นย้ำว่า ต่างจากระบบรวมศูนย์ ที่แค่ทุจริตข้อจุดสองสามจุดในพีระมิดอำนาจก็เพียงพอที่จะทำให้การกระทำผิดในระบบกระจายศูนย์ คุณต้องทุจริตข้อทั้งชุมชน

ตัวตนแบบกระจายศูนย์ที่ตั้งขึ้นทดแทนอาจใช้เพื่อจุดประสงค์นี้ได้ แต่ชื่อเสียงของมันต้องถูกสั่งสมขึ้นตามกาลเวลาผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ที่มีอยู่จริง — มันซื้อกันดื้อ ๆ ไม่ได้ เพราะเครือข่ายทำให้สามารถตรวจสอบได้ว่าตัวตนนั้นทำผลงานเป็นอย่างไร

ยิ่งไปกว่านั้น บริการต่าง ๆ อาจมีอยู่ในตลาด (และน่าจะมี) ซึ่งทำหน้าที่เป็นองค์กรที่เชื่อถือได้ เสนอการสืบสวนที่ผลิตหลักฐานบันทึกเพียงรายการเดียวที่ป้อนเข้าสู่เครือข่ายชื่อเสียงจึงสามารถล้มล้างการลงทุนทั้งหมดทั้งเวลา พลังงาน และเงินที่ใช้สร้างตัวตนด้วยต้นทุนเพียงเศษเสี้ยว

ในเชิงเศรษฐกิจ จึงคุ้มค่าที่จะไม่โกงชุมชน — และหากจำเป็น ก็ควรทบทวนการกระทำของตนและมุ่งแก้ไขเยียวยา เพื่อให้ชื่อเสียงกลับคืนสู่ระดับที่ยอมรับได้ และผู้ถือหุ้นไม่ต้องทนทุกข์ทางเศรษฐกิจหรือด้านอื่นจากความเกรี้ยวกราดของชุมชน

ตัวคนที่ทรงพลังทางเศรษฐกิจซึ่งสูญเสียชื่อเสียงในชุมชนของตนเอง อาจพยายามหนีความเกรี้ยวกราดของชุมชนผ่านการทำ ๆ กับตัวตนที่เป็นเป้าหมาย — แต่ตัวตนเหล่านั้นก็เสี่ยงที่จะสูญเสียชื่อเสียงของตนด้วยเช่นกัน

ยังคงเหลือทางหนีไปยังชุมชนอื่นด้วยตัวตนใหม่ — แต่นั่นหมายถึงการทิ้งความสำเร็จทั้งหมดไว้เบื้องหลังและเริ่มต้นจากศูนย์ บางครั้งมันอาจเป็นเส้นทางที่เข้าใจได้และเป็นทางออกเดียว

หมายเหตุ

ในทำนองเดียวกัน ชุมชนจะรับมือกับการโจมตีที่มีใครทุ่มทรัพยากรสร้างตัวตนเสมือนขึ้นมา สำหรับตัวตนนั้น การเข้าไปมีปฏิสัมพันธ์กับอีกชุมชนหนึ่ง โดยไม่มีการตรวจสอบเป็นเรื่องเสี่ยง — นั่นคือการยอมรับข้อมูลเกี่ยวกับตัวตนของอีกฝ่าย ซึ่งเสี่ยงถูกสร้างขึ้นภายในชุมชนเสมอ ไม่ใช่ในระดับโลก

แล้วพวกฟรีไรเดอร์ที่อยากแค่อ่านและไม่ยอมให้อะไรกับชุมชนล่ะ?

การเข้าถึงข้อมูลไม่ได้ไร้ขีดจำกัดตั้งแต่วันแรกที่สร้างตัวตนแบบกระจายศูนย์ ผู้เข้าร่วมใหม่ — ผู้ที่ยังไม่ได้สร้างชื่อเสียงผ่านกิจกรรม — จะเผชิญข้อจำกัดแบบไล่ระดับ คือ ข้อมูลน้อยกว่า เวลารอนานกว่า ต้นทุนการสืบค้นสูงกว่า เครือข่ายให้รางวัลแก่การมีส่วนร่วม ไม่ใช่การบริโภคแบบเฉื่อยชาและการเก็บเกี่ยวข้อมูลตามอำเภอใจ

ตัวตนแบบกระจายศูนย์ยังเสี่ยงต่อชื่อเสียงของตนเมื่อมันให้ยืมชื่อเสียงเพื่อแลกเงินแก่อีกคนหนึ่ง (ซึ่งอาจไม่ได้อยู่ในเครือข่าย DID ด้วยซ้ำ) หลักการเดียวกันนี้ใช้ในที่นี้เช่นกัน คือ การทรยศชุมชนเช่นนั้น (การละเมิดความเป็นส่วนตัว) สามารถสะท้อนกลับ และการกระทำนั้นไม่อาจลบล้างได้ผ่านการทำข้อตกลงกลับ ๆ อย่างที่ทำได้ในระบบรวมศูนย์ พวกเขาต้องคำนึงถึงความเกรี้ยวกราด รวมถึงการสูญเสียความสำเร็จ — เพราะในสายตาของพวกเขา ชุมชนคือผู้ค้าประกัน เช่น อภิสัทในการเป็นเจ้าของทรัพย์สินทั้ง

จุดยึดกับโลกจริง

เมื่อประเมินความเสี่ยง ผู้ที่เสี่ยงกว่าโดยธรรมชาติคือผู้ที่ไม่ได้รับอภิสิทธิ์ในการเป็นเจ้าของที่ชุมชนหนึ่งยอมรับ

- เขามีอะไรจะเสียน้อยกว่าในการทำธุรกรรม (สินทรัพย์ดิจิทัลเคลื่อนย้ายง่ายกว่า)

มันอาจดูเป็นรายละเอียดเล็กน้อย แต่มีผลตามมาที่ใหญ่หลวง การต้องการให้ชุมชนมีอำนาจต่อรองเหนือสมาชิกของตนย่อม

- ในสังคมที่เสรีที่สุดแทบจะแต่ต้องไม่ได้ แต่ก็ยังไม่ใช้สิทธิ ไม่ใช่หลักการพื้นฐาน แต่เป็นอภิสิทธิ์ที่ในกรณีสุดขั้วอาจถูกเพิกถอน (ผมพอนึกออก เช่น การปฏิเสธการรับใช้ในการปกป้องชุมชนในความขัดแย้งด้วยอาวุธ)

มันยังตอบเป็นนัยว่าชุมชนจะปฏิบัติต่อสมาชิกของตนอย่างไร และสมาชิกมีแรงจูงใจอะไรที่จะต่อสู้เพื่อชุมชน

- เพื่อรักษาอภิสิทธิ์ของตน คนหนึ่งอาจล้มเหลวในความรับผิดชอบต่อชุมชน แต่ในทางศีลธรรมไม่อาจคาดหวังความผ่อนปรน

ความเป็นกลางทางการเงิน

เมื่ออ่านคำอย่างกระจายศูนย์ ปิดกันไม่ได้ ซื้อไม่ได้ เราอดไม่ได้ที่จะนึกโยงกับสกุลเงินคริปโตที่รู้จักกันดีที่สุด — Bitcoin, Monero และสมมติว่า Kaspa — ซึ่งบรรยายได้ด้วยคำเหล่านี้ อย่างไรก็ตาม สัญชาตญาณทำให้เข้าใจผิดในที่นี้ ค่าธรรมเนียมสำหรับบริการขององค์กรที่เชื่อถือได้ สำหรับการตรวจสอบและการเผยแพร่ และอื่น ๆ สามารถชำระด้วยสกุลเงินหรือ

ก็ได้ สิ่งที่สำคัญสำหรับผู้เข้าร่วมที่เชื่อมโยงกันของเครือข่ายสังคมใน DID (นั่นคือชุมชนของคุณ) และสภาพแวดล้อมของมัน คือการยืนยันที่คำด้วยชื่อเสี่ยงว่าการชำระเงินได้เกิดขึ้นแล้ว การเผยแพร่คำกล่าวอ้างต้องมีต้นทุนที่สมเหตุสมผลและตรวจสอบได้ เพื่อไม่ให้ผู้เล่นสามารถเผยแพร่คำกล่าวอ้างจำนวนเท่าไรและเรื่องไหนก็ได้ตามใจโดยไม่ต้องเสียพลังงาน เงิน และเวลา

- ซึ่งเป็นสภาพที่ไม่พึงประสงค์อย่างยิ่ง อันสอดคล้องกับอภิสิทธิ์ของชนชั้นนำในระบบรัฐที่เต็มไปด้วยการทุจริตในปัจจุบัน

เครือข่ายให้รางวัลการมีส่วนร่วม

ชื่อเสียงสร้างขึ้นตลอดชีวิต — ไม่ใช่ชื่อ ไม่ใช่เงิน

ผู้เข้าร่วม — ชีวิตทั้งชีวิตของงานจริง

เวลา พลังงาน เงิน

เวลา พลังงาน เงิน

เวลา พลังงาน เงิน

งานที่หนักขึ้นเรื่อยๆ ระยะเวลาการไต่ระดับได้

อายุ 20 — มือใหม่

ชื่อเสียง 5%
โครงการที่เล็ก
0 โครงการ

จำกัด — ต้นทุนสูง รอนาน

อายุ 28 — ผู้เข้าร่วมที่กระตือรือร้น

ชื่อเสียง 30%
ส่งมอบ 3 โครงการ

พื้นฐาน — ต้นทุนมาตรฐาน ความเร็วปกติ

อายุ 40 — ผู้มีส่วนร่วม

ชื่อเสียง 70%
ส่งมอบ 8 โครงการ

เต็มรูปแบบ — ต้นทุนต่ำ เข้าถึงทันที

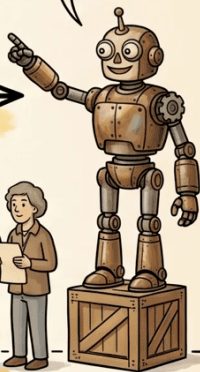
อายุ 55 — หน่วยงาน

ชื่อเสียง 95%
ส่งมอบ 15+ โครงการ

หน่วยงาน — คุณยืนยันทrust เครือข่ายจ่ายเงินให้คุณ

เวลาสร้างเส้นโค้ง — ความพยายามของคุณจะช่วยให้มันขึ้นไปได้

แต่ละขั้นตอนมีต้นทุนเป็นเวลา พลังงาน และเงิน — รวมกัน ไม่ใช่แยกกัน

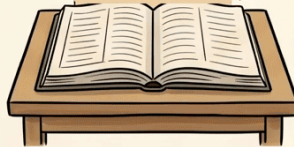
ประตูเปิดขึ้นเมื่อบัญชีการกระทำของคุณเต็มเต็ม

ผู้แสวงหาประโยชน์ฟรี — อ่านเท่านั้น ไม่เคยเผยแพร่

อ่านบันทึกของทุกคน

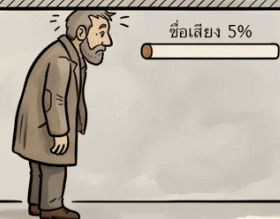
การมีส่วนร่วมของจริง

ไม่เผยแพร่ของเราเองเลย

การเข้าถึงจำกัด — เพดานไม่ยกขึ้น

เครือข่ายให้ทุนแก่ผู้ที่ให้เข้ามา

ชื่อเสียง 5%

ไม่มีการกระทำ ไม่มีการเลื่อนขั้น — ปีแล้วปีเล่า มาตรฐานเดิม

เวลา พลังงาน และเงิน — ที่ลงทุนในงานจริง — คือสกุลเงินเดียวที่เครือข่ายเคารพ

ในแง่นี้ สกุลเงินคริปโตที่กล่าวถึงมีข้อได้เปรียบเล็กน้อยตรงที่เครือข่ายของมันทำหน้าที่เป็นองค์กรที่เชื่อถือได้สำหรับการยืนยัน โดยแตกต่างกับการสูญเสียความเป็นส่วนตัวเล็กน้อยและการเปิดเผยที่อยู่บางส่วนของตน

ความสมัครใจ ความรับผิดชอบ และเสรีภาพ

ความสมัครใจเป็นเรื่องของปัจเจก คือ ผมตัดสินใจด้วยตัวเอง ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อการตัดสินใจของผมส่งผลกระทบต่อผู้อื่น — ข้อมูลป้อนกลับก็เริ่มทำงาน เสรีภาพไม่ใช่ทั้งของขวัญและสิทธิ — มันเป็นผลลัพธ์เชิงปรากฏการณ์วิทยา³ ของปฏิสัมพันธ์ทวิภาคที่เฉลี่ยกันทั่วทั้งสังคม เครือข่ายไม่ได้เป็นผู้กำหนดค่าเฉลี่ยนี้ — มันผุดขึ้น⁴ มาจากสัญญาณราคาของผู้ตรวจสอบ และจากนโยบายการตรวจสอบที่ประกาศไว้ล่วงหน้าซึ่งสมาชิกชุมชนตั้งไว้ให้ตนเอง

ปัจเจกภายในชุมชนหนึ่งจะชอบเสรีภาพมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับความรู้สึกของเขาว่าตัวเองยอมกลืนมากแค่ไหนของสิ่งที่ตนกับสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนและเป็นประโยชน์ต่อทุกคน ก็ไม่มีปัญหาทางศีลธรรม — การฆ่าคนเป็นเรื่องผิด แล้วก็มีกรณีทางเลือกเลื่อน คือ พิสูจน์ทักษะของคุณมา แล้วเราจะให้คุณออกถนน จะได้มีโอกาสน้อยลงที่คุณจะฆ่าพวกเรา และท้ายที่สุดก็มีเรื่องที่ปัจเจกบอกว่า — มันไม่คุ้มสำหรับผม ผมจะไม่ห้ามเพื่อนบ้านเผาใบไม้ในเมื่อผมก็เผาเอง หรือเพราะผมทำอย่างอื่นที่จำกัดความสะดวกสบายของ แล้วเขาก็อาจอยากห้ามผมกลับบ้าง หากในประวัติศาสตร์เราขีดเส้นแบ่งของเสรีภาพไว้ตรงที่เสรีภาพของคนอื่นเริ่มต้น

³เชิงปรากฏการณ์วิทยา (Phenomenological) (จากภาษากรีก phainómenon — สิ่งปรากฏ) — โดยทั่วไป คือแนวทางที่พิจารณาปรากฏการณ์ตามที่มันแสดงตัวออกมาในประสบการณ์ตรง โดยสังเกตสิ่งที่ตามมาจากมัน โดยไม่มีทฤษฎีอธิบายที่กำหนดไว้ล่วงหน้าในโลกจุลภาคที่อยู่เบื้องล่าง ในที่นี้ เสรีภาพไม่ใช่หลักการนามธรรมที่นิยามจากเบื้องบน แต่เป็นปรากฏการณ์ที่สังเกตได้ — ผลพวงของปฏิสัมพันธ์เล็ก ๆ นับพันครั้งระหว่างผู้คน ซึ่งผุดขึ้นมาจากวิธีที่เราปฏิบัติต่อกันจริง ๆ

⁴ผุดขึ้นเอง (Emergent) (จากภาษาละติน emergere — โผล่ขึ้นมา) หมายถึง “เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติจากปฏิสัมพันธ์ของส่วนที่เรียบง่ายกว่า โดยไม่มีใครออกแบบหรือกำกับ” ผุดงอกขึ้นเป็นรูปขบวนแม้ไม่มีนักตัวใดมีแผนของรูปขบวน — รูปขบวนผุดขึ้นมาจากกฎง่าย ๆ ของแต่ละตัว เช่นเดียวกัน ในเครือข่ายชื่อเสียง ไม่มีใครออกแบบกฎพฤติกรรมของทั้งระบบ — มันผุดขึ้นมาจากการตัดสินใจของปัจเจกนับพันครั้ง

เครือข่ายสังคมด้านชื่อเสียงที่สร้างบนตัวตนแบบกระจายศูนย์ก็ทำหน้าที่นี้ได้ดีกว่าประชาธิปไตยแบบตัวแทนที่รวมศูนย์ — ที่ซึ่ง เช่น ชนชั้นอภิสิทธิ์ของผู้แทนที่ได้รับเลือกพยายามยกเว้นตัวเองจากการสอดแนมการสื่อสารส่วนบุคคล แต่ก็ไม่ลังเลที่จะบังคับใช้มันกับผู้เลือกตั้งของตน ด้วยข้ออ้างลับ ๆ ล่อ ๆ และการชักโยนนานาชนิด

สวิตช์เสรีภาพ-เผด็จการเบ็ดเสร็จ (และการมอบหมาย)

กลไกง่าย ๆ ภายในเครือข่าย DID สามารถขยับทั้งระบบไปสู่เสรีภาพที่มากขึ้นหรือการควบคุมที่มากขึ้นได้ นั่นคือ จำนวนบันทึกที่ DID หนึ่งอาจเผยแพร่ได้ต่อช่วงเวลา เมื่อบันทึกยังมีน้อย แต่ละบันทึกก็มีน้ำหนัก — นั่นคือเสรีภาพ เมื่อบันทึกมีล้นเหลือและครอบคลุมเรื่องหยาบหยาบ นั่นคือเผด็จการเบ็ดเสร็จ คุณเลือกทิศทางด้วยทุกบันทึกที่คุณเผยแพร่ ตัวเครือข่ายเองไม่เสรีและไม่เผด็จการ — มันเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นกลาง มันจะกลายเป็นอะไรถูกกำหนดด้วยวิธีที่ผู้คนใช้

ภายในนโยบายการตรวจสอบของผมเอง มันสมเหตุสมผลที่จะกำหนด — สำหรับ DID ทั่วไปในเครือข่ายสังคมของผม ภายในชุมชน — จำนวนสูงสุดของคำกล่าวอ้าง (ข้อความใด ๆ ที่ตรวจสอบได้โดยทั่วไป ในที่นี้คือ บันทึกที่เผยแพร่สู่เครือข่ายซึ่ง ผู้เผยแพร่คนหนึ่งอาจออกได้ต่อช่วงเวลา เพื่อให้ผมนำเขามาพิจารณาและถือว่าคำขอตรวจสอบของเขาเกี่ยวข้อง

ผมมีตัวเลขในใจแบบสัญชาตญาณ — หลักหน่วยต่ำ ๆ ต่อปี แนวทางแบบเซ็นเซอร์เช่นนี้อาจดูค่อนข้างโหดเหี้ยมแบ่งแยก แต่ผมสามารถวางผู้ยื่นคำขอไว้ตรงหน้าทางเลือกได้อย่างชอบธรรม คือ ให้เลือกบันทึกหนึ่งที่เขาออกไปแล้ว แล้วขอให้ผู้ตรวจสอบ นั่นคือทำให้มันเป็นโมฆะ — ซึ่งเป็นข้อเรียกร้องที่ค่อนข้างรุนแรงในสถานการณ์ที่ผู้ยื่นคำขอบังเอิญตกเป็นเหยื่อของความผิดที่ ๆ และผมก็คงมีส่วนทำให้เขารู้สึกแปลกแยกจากชุมชนอย่างแน่นอน

ทางเลือกที่มีประสิทธิภาพกว่าจึงดูเหมือนจะเป็นความสามารถในการมอบหมายสิทธิบางส่วนในการเผยแพร่ข้อมูลเข้าสู่เครือข่ายจากนั้นจะตัดสินใจ — ในลักษณะที่เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันตามกติกาภายในของตน — ที่จะจัดสรรสิทธิเหล่านั้นอย่างไร

กลุ่มต้องสามารถดูแลผู้ที่ตนเห็นว่าเสียเปรียบได้ สมาชิกชุมชนมีสิทธิที่จะเพิกถอนการมอบหมายของตนได้ตลอดเวลา
จนกว่าสิทธิที่มอบหมายไว้จะถูกใช้

ความสมัครใจ → ความรับผิดชอบ → เสรีภาพ

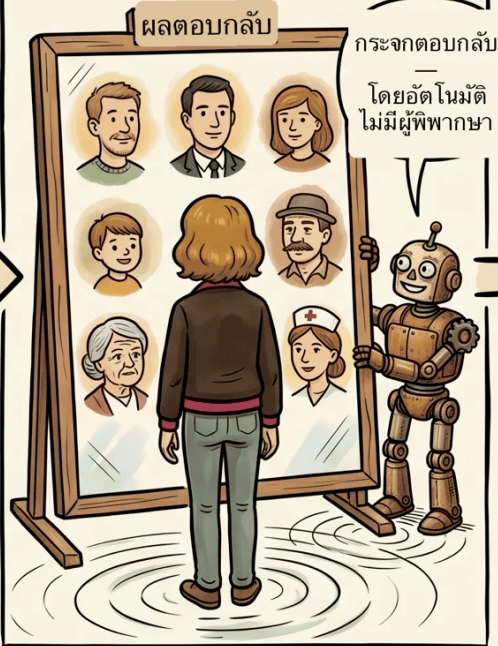
สามขั้นตอน — จากทางเลือกของคนคนเดียวสู่รูปแบบของสังคมทั้งหมด

ความสมัครใจ

ปัจเจกบุคคลตัดสินใจ — ไม่มีใครบังคับเธอ
และก็ไม่มีใครเป็นหน้าที่เชิงบวกต่อเธอเช่นกัน

ความรับผิดชอบ

ทางเลือกของเงินแผ่ขยายออกไป — และคลื่นนั้นย้อนกลับมา
ผลลัพธ์พูดแทนตัวเอง

เสรีภาพ

ไม่มีใครวาดแผนที่นี้ — มันวาดตัวเอง
เสรีภาพคือรูปแบบทางสถิติของวิธีที่เพื่อนบ้านปฏิบัติต่อกัน

เสรีภาพไม่ใช่ของขวัญจากเบื้องบน — มันคือรูปแบบที่เราสร้างร่วมกัน

สวิตช์เสีรภาพ-เผด็จการเบ็ดเสร็จ

พารามิเตอร์เดียว — ฉันเลือกติดตามมากแค่ไหน — พลิกสังคมทั้งหมดระหว่างเสรีภาพและทรราชย์

ไม่ใช่หลายปุ่ม — ปุ่มเดียว ตัวเครื่องขายเองเป็นกลาง นโยบายของฉันไม่ใช่

ผู้อ่านแต่ละคนหมั่นป้อนของตัวเอง
— เครือข่ายไม่มีไม่รวม

— គេខ្លាចខ្លាចមែនណាស់ អើយ

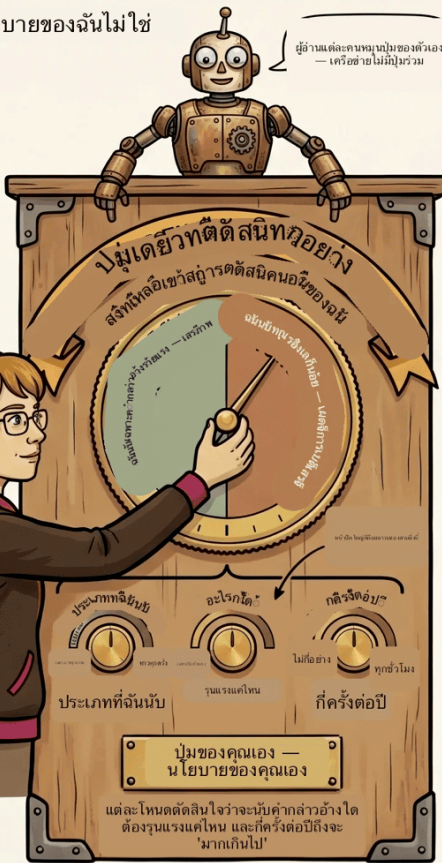
ซ้าย — น้อย หน้า ร้ายแรง

มีเพียงเรื่องร้ายแรงเท่านั้นที่ถูกสลักลงบันทึก — เพราะการสลักนั้นยาก

e) ทุกอย่างอื่นยังคงเป็นส่วนตัว: วันที่แน่ มุกตลกไร้สาระ มาสาย — ไม่มีสิ่งใดเป็นแพ้มของใคร
ผู้คน ใช้ชีวิตโดยไม่ถูกจับตา พูดคุยอย่างเสรี และหายใจโดยไม่ต้องเงยหน้ามอง

ผู้คนใช้ชีวิตโดยไม่ถูกจับตา พูดคุยอย่างเสรี และหายใจโดยไม่ต้องเงยหน้ามอง

ขวา — มาก เล็กน้อย อัดอัด

หาวทุกครั้งกลายเป็นแหม — เพราะการนับนั้นถูก
 จามหนึ่งครั้ง ชื่อของหนึ่งครั้ง เดินทางกลับบ้านดอกลางคืน. ทั้งหมดเข้าสู่บันทึกตลอดกาล
 ไม่มีอะไรเป็นส่วนตัว — ดวงตาไม่เคยหลับ และเพื่อนบ้านหยุดพูดคุยกัน

ไม่มีอะไรเป็นส่วนตัว — ดวงตาไม่เคยกะพริบ และเพื่อนบ้านหยุดพูดคุยกัน

เสรีภาพคือสิ่งที่ฉันปฏิเสธจะนับ — เหตุการณ์เบ็ดเสร็จคือสิ่งที่ฉันยอมติดตาม

การมอบอำนาจสิทธิ์การเผยแพร่

คุณ ให้ยืมกุญแจแก่หน่วยงานที่ให้บริการคุณ — และดึงกลับได้ทันที

ฉัน ให้ยืมกุญแจ — เชือกยังอยู่กับฉัน

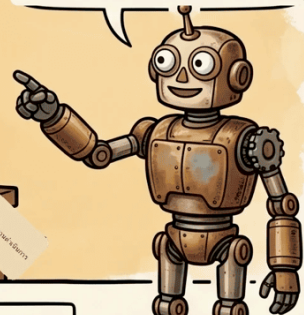
การมอบอำนาจ — หน่วยงานทำหน้าที่แทนฉัน ภายใต้กฎที่ฉันอนุมัติ

หน่วยงาน — ผู้ให้บริการ
นโยบาย · มาตรฐาน ·
พรรคการเมือง · สภาวิชาชีพ

ตั้งแต่ทรีแคว — กุญแจกลับบ้าน

เชือกไม่เคยหลุดจากมือคุณ — นั่นคือกลเม็ดทั้งหมด

ฉันให้ยืมกุญแจและสายเชือกแก่หน่วยงานที่ให้บริการฉัน — ระบบอัตโนมัติจะคอยดูแลให้ฉันมีกุญแจใช้ตลอดเวลา ฉันจะดึงกลับได้ทันที

ประเภทของหน่วยงานที่ถือกุญแจได้

- พรรคการเมือง
PAKIT
- องค์การมาตรฐาน
DUUT
- สภาวิชาชีพ
- สหกรณ์

หลังจากนั้น พลเมืองต้องออกกุญแจใหม่เพื่อคงสถานะกับหน่วยงาน — ระบบอัตโนมัติทำสิ่งนี้เบื้องหลังได้

หน่วยงานให้บริการสมาชิกของคุณ — ไม่ใช่ในทางกลับกัน
ดึงเชือกครั้งเดียวก็ยุติข้อตกลง

ให้ยืมกุญแจ — เก็บเชือกไว้ การมอบอำนาจไม่ใช่การยืมจำนน

เสรีภาพกับเผด็จการเบ็ดเสร็จ

สังคมที่เฝ้าระวังและจำกัดปริมาณบันทึกที่เผยแพร่จะเสรีกว่า สังคมที่มีบันทึกล้นเกินจะโน้มเอียงไปสู่เผด็จการเบ็ดเสร็จ เราสามารถนิยามภาพการมอบหมายสิทธิในการเผยแพร่บันทึกให้แก่คนอื่นได้

การปรับตัวทางวัฒนธรรม

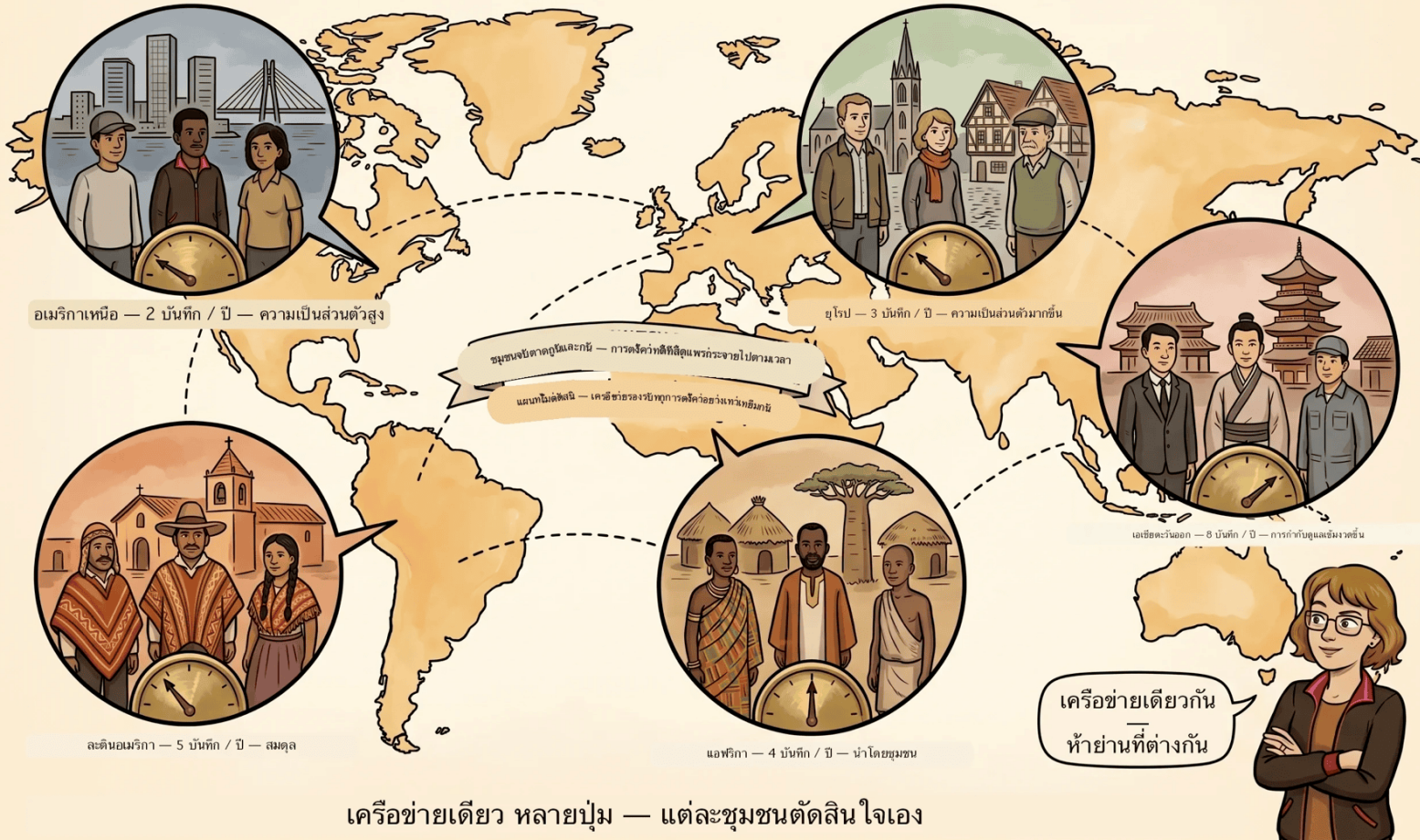
โดยทั่วไปผู้คนชอบสอดส่องเข้าไปในงานของกันและกัน ข้ามอารยธรรมต่าง ๆ เราแตกต่างกันในประสบการณ์ทางประวัติศาสตร์ — และด้วยเหตุนี้ในเรื่องว่าเราอยากสอดส่องเข้าไปในงานของกันและกันมากแค่ไหน ภายในอารยธรรมและชุมชน รัฐในเอเชียมักโน้มเอียงไปสู่มุมมองที่เข้มงวดกว่าต่อเสรีภาพในสังคม ส่วนรัฐยุโรปและอเมริกาในบางแง่มุมโน้มเอียงไปสู่มุมมองที่เสรีกว่า การเปรียบเทียบนี้จะไม่แม่นยำเพียงใด ในบริบทของเครือข่ายสังคมด้านชื่อเสียงแบบกระจายศูนย์ ก็อาจกล่าวได้ว่าการติดต่อและแต่ละชุมชนสามารถกำหนดค่าการสื่อสารภายในตนเองได้ตามที่เห็นสมควร

แม้จะมีความแตกต่าง ก็จะมีมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับทั่วทั้งโลก (การฆ่าคนแบบสุ่มไม่เป็นผลดีต่อใคร) การตั้งค่าอื่น ๆ จะเป็นแบบเฉพาะชุมชน และบางอย่างถึงขั้นเฉพาะบุคคล ข้อได้เปรียบคือ ผ่านการสื่อสารซึ่งกันและกันและการเปรียบเทียบ เราสามารถแสวงหาฉันทามติได้ — จากข้อตกลงทวิภาคี ผ่านข้อตกลงระดับชุมชน และเมื่อเวลาผ่านไป ด้วยความเป็นเจ้าตลาดทางเศรษฐกิจของชุมชนที่กำหนดค่าได้ดีที่สุด ก็แม้กระทั่งในระดับโลก

แต่เรื่องฉันทามติจะกล่าวเพิ่มเติมในบทถัดไป

แต่ละชุมชนกำหนดค่าตัวเอง

เครือข่ายไม่เลือกปฏิบัติ — แต่ละภูมิภาคตั้งปมของตัวเอง

ปัญหาอราเคิล — สะพานเชื่อมโลกดิจิทัลกับโลกกายภาพ

คำว่า “ปัญหาอราเคิล (oracle problem)” ในช่วงหลังมักถูกเชื่อมโยงกับโลกของสกุลเงินคริปโต บล็อกเชน และระบบกระจายศูนย์มากที่สุด โดยทั่วไปคือ คุณจะทำให้แน่ใจได้อย่างไรว่าข้อมูลที่เข้าสู่ระบบดิจิทัลสอดคล้องอย่างชัดเจนกับสิ่งที่ระบบเองไม่สามารถตรวจสอบได้ว่ามีใครทำร้ายใครจริงหรือไม่ หรือสัญญาถูกละเมิดจริงหรือเปล่า — มันเห็นเพียงบันทึกดิจิทัล

ในที่นี้เราแก้ปัญหานี้ผ่านองค์กรที่เชื่อถือได้ — หน่วยงานที่น่าเชื่อถือของตมมาเติมพันทว่าบันทึกดิจิทัลสอดคล้องกับความเป็นจริงองค์กรที่เชื่อถือได้มีชื่อเสียงสูงเพียงใด บันทึกก็ยิ่งน่าเชื่อถือมากขึ้นเท่านั้น

เชื่อมโยง โลกดิจิทัลและ โลกกายภาพ หน่วยงานนำความเป็นจริงข้ามไป

ชื่อเสียงของหน่วยงานทำให้บันทึกดิจิทัลน่าเชื่อถือ

* ระบบไม่พยายามแก้ปัญหาออราเคิล — มันยอมรับว่าหน่วยงานคือสะพาน และสอดคล้องกับวิธีที่ความไว้วางใจทำงานอยู่แล้วในโลกจริง

* หากสะพานผิดพลาดเกี่ยวกับความเป็นจริง หน่วยงานจ่ายด้วยชื่อเสียงของตัวเอง

การตรวจสอบทำงานอย่างไร

ฉันทามติและกระบวนการตรวจสอบ

เพื่อสร้างฉันทามติว่า โดยเฉลี่ยแล้วสังคมควรยึดถือและบังคับใช้กติกาใด กลไกต่อไปนี้จะช่วยได้ ในฐานะผู้เข้าร่วม DID ผมประกาศกติกาที่ผมสมัครยึดถือและจะใช้ชีวิตด้วย และผมเผยแพร่มัน (ลองนึกว่ามันคือข้อบังคับและธรรมเนียมที่อยู่ในมุมมองของผ — โลกที่ผมไม่รู้สึกรู้สีกักจก แต่รู้สึกปลอดภัย)

ผมสามารถประเมินล่วงหน้าได้ว่าผู้ติดต่อ DID ของผมจะตอบสนองอย่างไร — และประเมินได้ว่าผมจะถูกลงโทษหนักแค่ไหนในปฏิสัมพันธ์ทางสังคมหรือทางธุรกิจตามปกติ หากมันเกิดขึ้นในเชิงสมมติ

การประเมินขั้นสุดท้ายเกิดขึ้นเมื่อคุณร้องขอข้อมูลจาก DID อีกราย หรือขอให้เขาตรวจสอบคำกล่าวอ้าง (หรือขอบริการจากคนอื่น ๆ) ที่คุณต้องการเผยแพร่สู่เครือข่ายชื่อเสียง มันควรออกมาเหมือนกับตอนที่คุณรันการประเมินด้วยตัวเองแบบทดลอง (dry run) เทียบกับนโยบายที่คุณรู้ประกาศไว้ — และหากไม่เป็นเช่นนั้น ก็แปลว่ามีอะไรผิดปกติที่ฝั่งคุณรณ พวกเขา กำลังพยายามเล่นเกมที่ไม่ซื่อสัตย์

ผลลัพธ์คือ ไม่การยอมรับพร้อมราคาที่เหมาะสมสำหรับการตรวจสอบ (ในกรณีของบริการผู้ตรวจสอบหรือองค์กรที่เชื่อถือได้) ก็การปฏิเสธ ทั้งบทลงโทษและโบนัสสำหรับความเบี่ยงเบนจากนโยบายของผู้ประเมินถูกปัดรวมเข้าไปในราคาที่เสนอ ผู้ร้องขอจากนั้นก็ตัดสินใจว่าจะยอมรับเงื่อนไข หรือเดินหน้าไปสู่อุปกรณ์ไปของการตรวจสอบในอัลกอริทึมการจัดสรร — วงกระบวนการข้างบนกว่าจะพอใจ หรือจนกว่าเศรษฐศาสตร์จะทำให้การไปต่อไม่มีความหมาย

กราฟสังคม

เครือข่ายชื่อเสียงก่อนอื่นเลยคือเครือข่ายสังคม คุณเพิ่มผู้ติดต่อ — ผู้คนที่ยินยอมเชื่อมต่อ พวกเขามีผู้ติดต่อและผู้ติดต่อเหล่านั้นก็มีผู้ติดต่อต่อไป อัลกอริทึมค้นหาผู้ตรวจสอบภายในความลึกที่กำหนดค่าได้ (เช่น สามระดับ คือ ผู้ติดต่อโดยตรงของคุณ ผู้ติดต่อของพวกเขา และอีกหนึ่งระดับถัดไป) ไม่จำเป็นต้องมีบล็อกเชนระดับโลก — เครือข่ายก่อตั้งเป็นชุมชนโดยธรรมชาติ พร้อมการทับซ้อนเข้าไปในชุมชนอื่น

อัลกอริทึมเป็นแบบไม่กำหนดตายตัว คือ มันแฮชเอกสารค่ากล่าวอ้างของคุณ จับคู่แฮชนั้นกับตำแหน่งบนวงแหวนของตัว และเลือกตัวที่ใกล้ที่สุดเป็นผู้ตรวจสอบผู้สมัคร คุณไม่อาจคาดเดาหรือมีอิทธิพลต่อว่าใครจะตรวจสอบค่ากล่าวอ้างของคุณ

การปฏิเสธของผู้ตรวจสอบแต่ละครั้งทำให้เอกสารของคุณใหญ่ขึ้นและเพิ่มต้นทุนการประมวลผล — นั่นคือช่องทางต้นทุนแรก (การขยายของเอกสาร) ผู้ตรวจสอบรายใหม่แต่ละรายคิดค่าธรรมเนียมตามปริมาณข้อมูล ชื่อเสียงของคุณ และเนื้อหาค่ากล่าวอ้าง — นั่นคือช่องทางต้นทุนที่สอง (เบี่ยงความเสี่ยง) และการวนซ้ำแต่ละรอบเสียเวลาและพลังงาน — นั่นคือช่องทางต้นทุนที่สาม

ผู้ตรวจสอบควรอะไรบ้าง ตามลำดับ

เมื่อถูกเลือกแล้ว ผู้ตรวจสอบจะประเมินคำกล่าวอ้างเป็นสี่ขั้นตอนตามลำดับ — ตัวรองที่ถูกที่สุดก่อนการตรวจเนื้อหาที่แพงไว้ท้ายสุด:

1. การกลั่นกรองด้วยนโยบาย (Policy gating) คำกล่าวอ้างประเภทนี้อยู่ในขอบเขตที่ผู้ตรวจสอบตรวจสอบต่อสาธารณะหากไม่ คำขอก็ถูกปฏิเสธทันที
2. ความไว้วางใจต่อองค์กรที่เชื่อถือได้ (Authority trust) องค์กรที่รับรองคำกล่าวอ้างได้รับความไว้วางใจเพียงพอตามองค์กรที่อยู่ต่ำกว่าเกณฑ์ความไว้วางใจของผู้ตรวจสอบเป็นเหตุให้ปฏิเสธได้ไม่ว่าเนื้อหาคำกล่าวอ้างจะเป็นอย่างไร
3. ชื่อเสียงของผู้ออก (Issuer reputation) ผู้ออกผ่านเกณฑ์ชื่อเสียงที่ผู้ตรวจสอบประกาศไว้สำหรับคำกล่าวอ้างประเภทนี้ชื่อเสียงต่ำอาจเพิ่มค่าธรรมเนียมหรือกระตุ้นให้เกิดการปฏิเสธก็ได้
4. การตรวจเนื้อหา (Content check) เมื่อสามด้านแรกผ่านเท่านั้น ผู้ตรวจสอบจึงประเมินตัวคำกล่าวอ้างเอง — ลายเซ็น ความสอดคล้องภายใน ความถูกต้องเชิงรูปแบบ และมันเบี่ยงเบนจากนโยบายของผู้ตรวจสอบมากเพียงใด ค่าธรรมเนียมที่คิดสำหรับขั้นตอนสุดท้ายนี้สะท้อนความเสี่ยงที่รับไว้จริง

ผู้ตรวจสอบเผยแพร่ข้อมูลที่กำกับแต่ละด้านเหล่านี้ ดังนั้นขั้นตอนต่าง ๆ จึงไม่ได้อยู่ในดุลยพินิจของเขา — เขาถูกผูกมัดด้วยสิ่งที่ประกาศไว้แล้ว การเบี่ยงเบนจากนโยบายที่เผยแพร่ไว้เองก็เป็นคำกล่าวอ้างที่เผยแพร่ได้เพื่อเอาผิดเขา และเขาต้องชดใช้มันด้วยชื่อเสียงของตน

ผลลัพธ์คือ การเผยแพร่คำกล่าวอ้างที่น่าเชื่อถือและมีประโยชน์แทบไม่มีค่าใช้จ่าย การเผยแพร่คำกล่าวอ้างที่สุดโต่งมีค่าใช้จ่าย การเผยแพร่คำโกหกกลายเป็นเรื่องแพงจนทำไม่ได้ — คุณต้องวนซ้ำผ่านผู้ตรวจสอบแล้วผู้ตรวจสอบเล่า และทุกคนที่ปฏิเสธคุณตลาดตั้งราคาให้คำกล่าวอ้างของคุณ และราคานั้นบอกว่าคุณยืนอยู่ตรงไหนเมื่อเทียบกับชุมชนที่คุณเคลื่อนไหวอยู่

การประกาศว่าคุณยึดถือกติกาหนึ่งทั้งที่จริงคุณไม่ทำนั้นยังไม่พอ ในกรณีนั้น DID ของคุณเสี่ยงต่อการถูกเผยแพร่บันทึกเชิงลบ — ซึ่งเปลี่ยนคุณ ให้กลายเป็นความเสี่ยงต่อคนอื่นทุกคน ผลลัพธ์ควรเป็นกติกาที่น้อยลงแต่ถูกปฏิบัติตามอย่างสม่ำเสมอ และการถ่วงปากกฎหมายและระเบียบข้อบังคับซึ่งแม้แต่ นักกฎหมายมืออาชีพก็แทบหาทางเดินไม่เจอนั้นให้โล่งลง

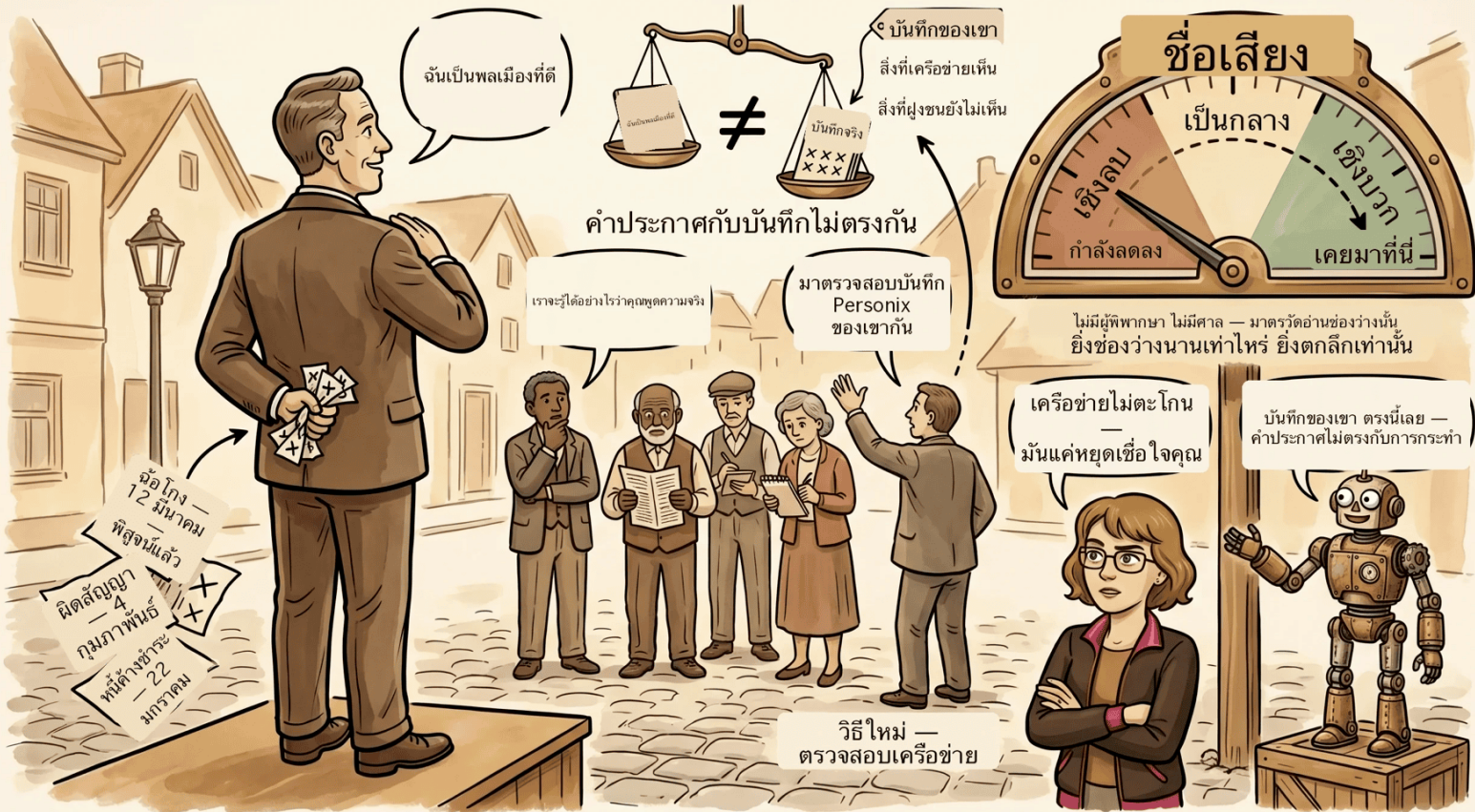

ฉันทามติกับความรับผิดชอบ

เพื่อให้เครือข่ายทำหน้าที่เป็นแหล่งข้อมูลที่มีคุณค่า DID หนึ่งไม่ควรสุดโต่งเกินไป — มิฉะนั้นคนอื่นจะปฏิเสธมัน แรงกดดันทางสังคมจะแสวงหาดุลยภาพ และความพยายามที่จะทำให้มันสั้นคล่องก็น่าจะถูกลงโทษ

ความหน้าซื่อใจคดคือพฤติกรรมที่แพงที่สุด

เครือข่ายเปรียบเทียบคำพูดของคุณกับบันทึกของคุณอย่างเจียบๆ — ช่องว่างนั้นทุกคนมองเห็น

ประกาศแล้วทำลายมันหรือ? ช่องว่างคือพฤติกรรมที่แพงที่สุด

ยาแก้ความหน้าซื่อใจคด

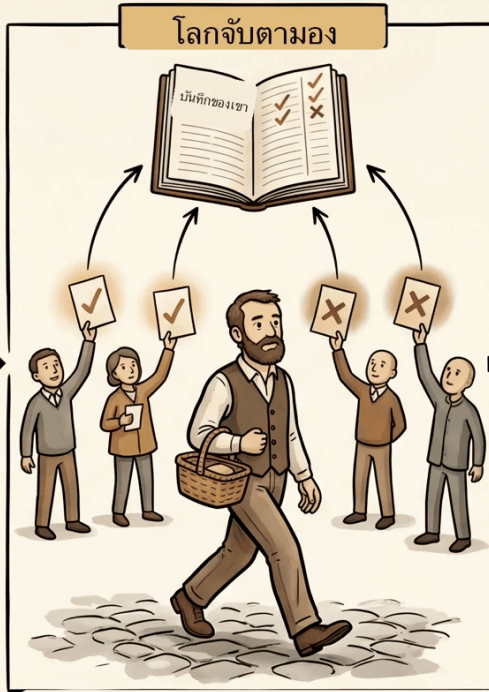
ประกาศกฎของคุณ — ทำตามนั้น มิฉะนั้น ตลาดจะกำหนดราคาคุณออกไป

ฉันประกาศนโยบายของฉัน

ทุกคนอ่านมาตรฐานของฉันได้
ไม่มีผู้คุมประตู ไม่มีความลับ

โลกจับตามอง

โลกบันทึกสิ่งที่เขาทำจริงๆ
ทุกวัน มีหลักฐานเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในบัญชีของเขา

ที่ร้าน — คุณจ่ายเพื่อบันทึกของตัวเอง

ความหน้าซื่อใจคดไม่ได้ถูกลงโทษโดยผู้มีอำนาจ — แต่ถูกตั้งราคาโดยตลาด
บริการทั่วไปทุกอย่างที่คุณซื้อมีค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมตามบันทึกของคุณเอง

เราจะเรียกสิ่งนี้ว่าสัญญาประชาคมที่ถูกวาดใหม่ได้ไหม

ไม่มีหน่วยงานใดบังคับจริยธรรม — ราคาต่างหากที่บังคับ
แรงกดดันแผ่เบา ทุกวัน มุ่งสู่ค่าเฉลี่ยร่วมที่เราทุกคนอยู่ร่วมกันได้

ทำตามที่คุณพูด — หรือจ่ายราคาสำหรับมัน ความหน้าซื่อใจคดคือชื่อเสียงที่แพงที่สุด

จำนวนคะแนนเสียงไม่เท่ากับน้ำหนักของเสียง

Juraj Karpis กล่าวว่ “เงินคือความทรงจำของการกระทำดี” ผมขอเสริมว่า ชื่อเสียงคือความทรงจำของการกระทำเลว

จากนั้นก็ตามมาว่า ในเชิงคุณธรรมนิยม ผู้ที่มีส่วนร่วมมากกว่าและไม่มีชื่อเสียงสมควรได้รับน้ำหนักของเสียงที่มากกว่า มองผ่านเลนส์ของความสัมพันธ์ทวิภาคี คือ เมื่อผมชั่งน้ำหนักว่าจะรองรับแรงกดดันจันทมติใด น้ำหนักมากที่สุดตกไปที่ความคนสิบคนที่ผมไม่มีการค้าขายด้วยจะมีอิทธิพลต่อผมน้อยกว่าคู่ค้าถาวรหนึ่งคนมาก กระบวนทัศน์นี้ไม่จำกัดอยู่แค่การค้า — มันขยายไปสู่ความสัมพันธ์ทางสังคม การเมือง และอื่น ๆ

Roles in the verification transaction and authorities

ภาพรวมของบทบาท

เราได้ตะบบทบาทเหล่านี้บางส่วนไปแล้วอย่างสังเขปในบทว่าด้วยเครือข่ายและคุณสมบัติพื้นฐานของมัน ตอนนี้ถึงเวลาที่จะมองมัน และเพิ่มบทบาทอื่น ๆ ที่เราต้องการเพื่อให้เครือข่ายแข็งแกร่งขึ้น ทุกธุรกรรมการตรวจสอบเกี่ยวข้องกับบทบาทหลายอย่าง — มาดูกันว่าแต่ละบทบาทมีพฤติกรรมอย่างไร

บทบาทในธุรกรรมการตรวจสอบ

การตรวจสอบแต่ละครั้งเกี่ยวข้องกับบทบาทที่แตกต่างกันได้ถึงหกบทบาท ซึ่งสรุปไว้ในตารางด้านล่าง
ทุกบทบาทสามารถมี DID ของตนเองในเครือข่ายชื่อเสียงแบบกระจายศูนย์ได้

บทบาท	คำอธิบาย
ผู้ออก (Issuer)	ผู้ที่เผยแพร่ข้อมูลสู่เครือข่าย — คำกล่าวอ้างว่ามีบางสิ่งเกิดขึ้น (มีการสร้าง แก้ไข หรือยุบ DID, คำกล่าวอ้าง, นโยบายของ DID หนึ่ง ฯลฯ)
ผู้เป็นเจ้าของเรื่อง (Subject)	ผู้เป็นเจ้าของเรื่องผู้ที่ข้อมูลนั้นเกี่ยวข้องกับ — ผู้รับของคำกล่าวอ้าง
องค์กรที่เชื่อถือได้ (Authority)	องค์กรที่เชื่อถือได้หน่วยงานที่เชื่อถือได้ซึ่งนำชื่อของตนมาเติมพันกับคุณภาพของคำกล่าวอ้าง โดยการสืบสวนมัน และไม่ทบทวนหลักฐานที่น่าเสนอมาก็รวบรวมหลักฐานเชิงรุก
ผู้สังเกตการณ์ (Observer)	บุคคลที่สามที่เป็นอิสระซึ่งเก็บบันทึกว่าผู้ตรวจสอบจัดการกับคำกล่าวอ้างอย่างไร — เพื่อให้แน่ใจว่าผู้ตรวจสอบไม่นิ่งเฉยหรือเบี่ยงเบนจากนโยบายที่ตนประกาศไว้
ผู้ตรวจสอบ (Verifier)	ผู้เข้าร่วมที่ถูกเลือกด้วยอัลกอริทึมซึ่งเป็นผู้ประมวลผลธุรกรรม
ผู้รับมอบหมาย (Delegate)	ผู้ที่กระทำการในนามของผู้เข้าร่วมอิกราย

ผู้ออก

เราได้พบผู้ออกมาก่อนแล้ว เมื่อมีใครถูกกระทำอย่างไม่เป็นธรรม หรืออยากประกาศความสำเร็จของตนเอง ก็เป็นบุคคลที่ DID นั้นเป็นตัวแทน ซึ่งเป็นผู้จัดชนวนกระบวนการนำข้อมูลนั้นเข้าสู่เครือข่าย — เพราะเขามีผลประโยชน์หลักในการทำเช่นนั้น (แรงจูงใจคือความปรารถนาที่จะได้รับการชดเชย หรือความต้องการปรับปรุงภาพลักษณ์ต่อสาธารณะ)

คำกล่าวอ้างเชิงบวก

คำกล่าวอ้างเชิงบวกเกี่ยวกับตัวเอง ผมสามารถเก็บไว้ได้ ในฐานะทั้งผู้เป็นเจ้าของเรื่องและผู้ออก สำหรับสถานการณ์ที่ผมขอ (ประกาศนียบัตร ใบรับรองการรับใช้ ฯลฯ) นี่คือนาทีที่คำกล่าวอ้างเชิงบวกต่างจากเชิงลบ คือ การแบ่งปันคำกล่าวอ้างเชิงลบที่ ในขณะที่คำกล่าวอ้างเชิงบวกเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น

องค์กรที่เชื่อถือได้

องค์กรที่เชื่อถือได้มีบทบาทคือ มันเป็นผู้ตรวจสอบบัญชี (auditor) ได้ (ตรวจสอบคุณภาพของหลักฐานก่อนที่คำกล่าวอ้างจะถูกรับรู้หรือเป็น ผู้ค้ำประกัน (guarantor) ได้ (นำชื่อเสียงของตนมาเติมพูนกับความเป็นจริงของคำกล่าวอ้าง) ไม่ว่ากรณีใด มันก็เสริมกำลังคำกล่าวอ้างของผู้ออก บริการทั้งสองนี้แยกจากกันได้ — องค์กรที่เชื่อถือได้อาจเสนอบริการอย่างใดอย่างหนึ่ง อีกอย่างหนึ่ง หรือทั้งสองอย่างพร้อมกัน สมมติฐานที่ใช้คือ บริการส่วนใหญ่ที่องค์กรที่เชื่อถือได้จัดทำให้สามารถส่งมอบได้บนพื้นฐานนี้ เป็นจริงแม้ในสาขาที่ยากจะจินตนาการว่าจะแปรรูปได้ เช่น กระบวนการยุติธรรม ซึ่งบริการเฉพาะทาง — การสืบสวน การประเมินหลักฐาน ไปจนถึงบริการที่ปัจจุบันจัดหาโดยกองทัพรวมศูนย์ (การวางแผนยุทธศาสตร์ การฝึกอบรมมาตรฐาน การจัดซื้อจัดหาและการจัดการคลังสำรอง ฯลฯ) — สามารถส่งมอบได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยผู้เล่นในตลาด แทบไม่มีอะไรเลยที่

■ **องค์กรที่เชื่อถือได้ ผู้ออก และผู้สังเกตการณ์**
จะต้องไม่มีวันเป็นผู้ตรวจสอบกรณีของตนเองเด็ดขาด

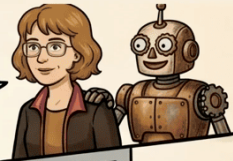
การเลือกผู้ตรวจสอบด้วยอัลกอริทึมรับประกันความเป็นอิสระ ไม่มีใครสามารถตรวจสอบคำกล่าวอ้างของตนเอง หรือคำกล่าวอ้างที่ตนมีผลประโยชน์โดยตรงได้ นี่คือนั่งในกติกาพื้นฐานที่ชุมชน DID ทั้งหมดมีผลประโยชน์ในการยึดถือไว้

ภาพต่อไปนี้จะแสดงมุมมองที่เสริมกันของขอบเขตกิจกรรมที่องค์กรที่เชื่อถือได้ครอบคลุม (คำว่า “องค์กรที่เชื่อถือได้ (authority)” อ่านสลับกับ “ผู้ให้บริการ (service provider)” ได้)

ผู้นำทาง — ช่วยคุณนำทางตามค่านิยมของคุณ

การวิเคราะห์เชิงลึกเบื้องหลัง · คำแนะนำง่ายๆ ด้านหน้า

เธอรวบรวม โลกที่ซับซ้อนให้เป็นคำแนะนำ
ผู้ติดตามลงคะแนนด้วยความสนใจของตน
— ออกได้ทุกเมื่อ เปลี่ยนไปที่อื่น

ผู้นำทาง

การวิเคราะห์ของฉัน

บันทึกการทำงาน — ไม่ใช่สำหรับลูกค้า

การใช้ข่าวสารภาวะ
- เปลี่ยนทิศทาง

ผู้ให้บริการ	
1	70M ☆☆☆
2	70M ☆☆☆
3	70M ☆☆☆
4	70M ☆☆☆

ฉันทำงานที่ซับซ้อน
คุณได้คำแนะนำง่ายๆ —
ก็ต่อเมื่อคุณมีค่านิยมเดียวกับฉัน

สำหรับคุณ —
มันหมายถึงอะไร

รวบรวมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพสูงสุด ให้คุณ
— ย้ายการใช้เข้ามาที่นี้
ประหยัดทันที

สนับสนุนโดยบริการที่ปรึกษา ระดับสองฉบับ

นำแม่แบบนโยบายนี้ไปใช้

แล้วฉันได้อะไรจากเงินของฉันบ้าง
การวิเคราะห์อะไรและภาพรวมอะไร

ตัวอย่างเช่น:
ใครเป็นผู้นำทางได้บ้าง

พรรคการเมืองที่สนับสนุนการเปลี่ยนแปลงนโยบาย

บริษัทตรวจสอบอิสระที่เผยแพร่ผลรวมรวม

— หน่วยงานเปรียบเทียบบริการ

— ผู้รวบรวมชื่อเสียง (เศรษฐกิจ

ธุรกิจ · ละแวกบ้าน ·

ความปลอดภัยทางถนน)

— นักข่าวผู้จ้องหน้าหรือบริการวีวีไอ

ผูกมัดด้วยสิ่งที่พวกเขายินยอมต่อสาธารณะ ความไวใจของคุณคือสกุลเงินของพวกเขา

* คุณออกได้ทุกเมื่อและเปลี่ยนไปยังผู้นำทางคนอื่น ความไวใจของคุณไม่ได้ถูกล็อกไว้

* ผู้นำทางอาจลงนามคำกล่าวอ้างของตัวเองบ้าง — เผยแพร่แล้ว แต่ไม่ใช่เรื่องหลักที่

■ องค์การที่เชื่อถือได้ในฐานะผู้สังเกตการณ์นิรนาม

องค์การที่เชื่อถือได้ที่มีชื่อเสียง — ลองนึกถึง โนตารีที่ธุรกิจของเขาขึ้นอยู่กับประวัติผลงานเพียงอย่างเดียว — สามารถเสนอบทบาทที่สามควบคู่กับหน้าที่หลัก (ผู้ตรวจสอบบัญชี / ผู้ค้ำประกัน) ได้ คือ บทบาทผู้สังเกตการณ์นิรนามระยะ เขาเก็บบันทึกที่ประทับเวลาของคำกล่าวอ้างที่ส่งเข้ามา เพื่อไม่ให้ผู้ตรวจสอบแอบทิ้งมันไปอย่างเจียบ ๆ ได้ กลไกของบทบาทผู้สังเกตการณ์ได้บรรยายไว้เพิ่มเติมในหัวข้อว่าด้วยบทบาทผู้สังเกตการณ์

ผู้ตรวจสอบ

DID ใดก็ตามสามารถทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบได้ ไม่ว่าโดยตรงหรือผ่านสิทธิการตรวจสอบที่มอบหมายให้ DID รายที่สาม เพื่อให้ผม — หรือผู้รับมอบหมายของผม — สามารถตรวจสอบได้ ผมควรเข้าถึงได้บนเครือข่าย (ออนไลน์) ไม่ใช่ทุกคนจะอยากผูกมัดตัวเองกับสิ่งนั้น ซึ่งเป็นเหตุผลว่าทำไมบันทึก DID จึงสามารถระบุตัวสำรองตามลำดับความสำคัญที่จะปฏิบัติหน้าที่แทนในขณะที่มันออฟไลน์ได้

DID ทุกรายที่ทำงานอยู่ในเครือข่ายประกาศนโยบายของตนเองต่อสาธารณะ ผ่านกติกาที่นิยามไว้ในนโยบายนั้น มันทัดสิน — ระหว่างกระบวนการตรวจสอบ — ชื่อเสียงของคู่กรณี รวมถึงเนื้อหาและรูปแบบของคำกล่าวอ้างที่ผู้ออกได้ระบุไว้เพื่อส่วนหนึ่งของนโยบายคือสูตรการคำนวณที่ใช้คิดค่าธรรมเนียมบริการตรวจสอบ เมื่อสิ่งนั้นพร้อมแล้ว จากนั้นตลอดจำนวนคำกล ผมก็รอให้อัลกอริทึมของเครือข่ายจับผมมาอยู่ฝั่งผู้ออก และมอบหมายให้ผมในรอบหนึ่ง ทำหน้าที่ตรวจสอบข้อมูลที่กำลังถูกออก ผู้ออกสามารถคำนวณล่วงหน้าได้ว่าผู้ตรวจสอบที่ประพฤติดูถูกต้องจะตอบสนองอย่างไร แต่ไม่อาจหลีกเลี่ยงการติดต่อเขา (หรือตัวสำรองของเขา) จริง ๆ ได้ การวนซ้ำกับผู้ตรวจสอบที่ถูกเลือกต้องถูกดำเนินการโดยผู้ออก แม้ในตอนที่เราล่วงหน้าว่ามันจะ

ผู้ให้บริการ — ดำเนินบริการลงนามคำกล่าวอ้าง

มาตรฐานที่เผยแพร่ · ราคาที่เผยแพร่

ผูกมัดด้วยสิ่งที่พวกเขาประกาศต่อสาธารณะ ชื่อเสียงทำหน้าที่ที่เหลือ

* ผู้ให้บริการก็มีนโยบายของตัวเองเช่นกัน — เมื่อไหร่ยอมรับ เมื่อไหร่ปฏิเสธ คินเงินอย่างไร มันถูกเผยแพร่ แต่ไม่ใช่เรื่องหลักที่นี่

เรารู้อย่างไรว่าผู้ออกรันอัลกอริทึมการเลือกผู้ตรวจสอบเหนือชุดของ DID ผู้สมัครเป็นผู้ตรวจสอบที่ถูกต้อง? พร้อมกันนโยบายที่ประกาศต่อสาธารณะ DID ทุกรายยังเผยแพร่รายชื่อตัวระบุปัจจุบันของเครือข่ายสังคมของตนภายในเครือข่าย หากผู้ออกนียามเครือข่ายสังคมของตนเป็นฟองสบู่ทางสังคมที่เพียงสะท้อนและตอกย้ำมุมมองของตัวเอง ข้อมูลที่เผยแพร่ผ่านมัน การที่ผมสามารถผลักดันคำกล่าวอ้างสุดโต่งเข้าสู่เครือข่ายได้ด้วยต้นทุนสูง ก็ไม่ได้แปลว่าเมื่อตัดสินใจชื่อเสียงของคุณ ผมจะให้น้ำหนักกับมัน คำกล่าวอ้างบางอย่างผมถูกชุมชนผลักดันให้นำมาพิจารณา (คำพิพากษาและข้อจำกัดที่กำหนดต่อผู้กระ คำกล่าวอ้างอื่น ๆ ขึ้นอยู่กับผมทั้งหมด — ผมตัดสินใจด้วยตัวเองว่าคุณค่าทางเศรษฐกิจของการรวมหรือไม่รวมข้อมูลชิ้นหนึ่งเป็น

ผู้ถูกกล่าวถึง

ผู้ที่ข้อมูลซึ่งถูกเผยแพร่เข้าสู่เครือข่ายชื่อเสียงกล่าวถึงนั้น คือผู้แบกรับข้อมูลนั้น หรือถ้าจะเรียกว่า ผู้ถูกกล่าวถึง (subject) ก็ได้ แรงจูงใจในเครือข่ายชื่อเสียงถูกวางไว้ให้ผู้ถูกกล่าวถึงมีเหตุผลทุกประการที่จะประพฤติอย่างถูกต้องและเป็นธรรมชาติ และถูกชุมชนผลักดันไปสู่ทางสายกลางอันงดงามของการรักษากติกา พวกเขายังมีแรงจูงใจที่จะประพฤติอย่างมีศีลธรรมเหนือ — นโยบายที่ประกาศไว้ล่วงหน้าไม่ได้ปิดกั้นชุมชนจากการบรรลุฉันทามติเพื่อนำการประเมินหรือมาตรการบางอย่างมาใช้ย้อน จากมุมนี้ ทางเลือกแบบเครือข่ายชื่อเสียงที่มาแทนระเบียบทางกฎหมายจึงถูกขับเคลื่อนด้วยเจตนารมณ์ของกติกามากกว่าตัวอีก อย่างที่ควรจะเป็น

ผู้ตรวจสอบ — ตัดสินคำกล่าวอ้างเทียบกับนโยบายที่เผยแพร่ สี่ประตู ตามลำดับ ตัวกรองราคาถูกก่อน

ประตูการยืนยัน — ตามลำดับ

เขาไม่มีสิทธิ์สร้างสรรค์
เขาต้องทำตามนโยบายของชาวบอก

1. การกรองตามนโยบาย

ฉันยืนยันคำกล่าวอ้างประเภทนี้เลยหรือไม่

2. ความไว้วางใจในหน่วยงาน

หน่วยงานของคุณเคยผิดหรือยัง

3. ชื่อเสียงผู้ออกเอกสาร

ผู้ออกเอกสารท่านนี้มีความน่าเชื่อถือหรือไม่

4. การตรวจสอบเนื้อหา

ลายเซ็น ความสอดคล้อง
การเขียนบนเอกสาร

เป็นไม่ได้:
ผู้ออกเอกสาร
หน่วยงาน
ผู้สังเกตการณ์
หรือผู้กล่าวอ้าง

เบี่ยงเบนจากนโยบาย
→ ชื่อเสียงตก →
ไม่ถูกเลือกในอนาคต

สิ่งที่ผู้ตรวจสอบทำ

1. กรองตามประเด็นนโยบายที่เผยแพร่ของตน
(ตามลำดับ)

2. ตรวจสอบความไว้วางใจในหน่วยงาน
จากนั้นชื่อเสียงผู้ออกเอกสาร

3. ประเมินเนื้อหาคำกล่าวอ้างที่ต่อเนื่องผ่านประตูทั้งหมด

4. เก็บค่าธรรมเนียมตามสัดส่วนความเสี่ยง

5. เพิ่มชื่อเสียงลงจนลงในกฎการตัดสินใจ

ค่าธรรมเนียม
 $\propto$ ความเสี่ยง

ความเสี่ยงมากขึ้น → ค่าธรรมเนียมสูงขึ้น

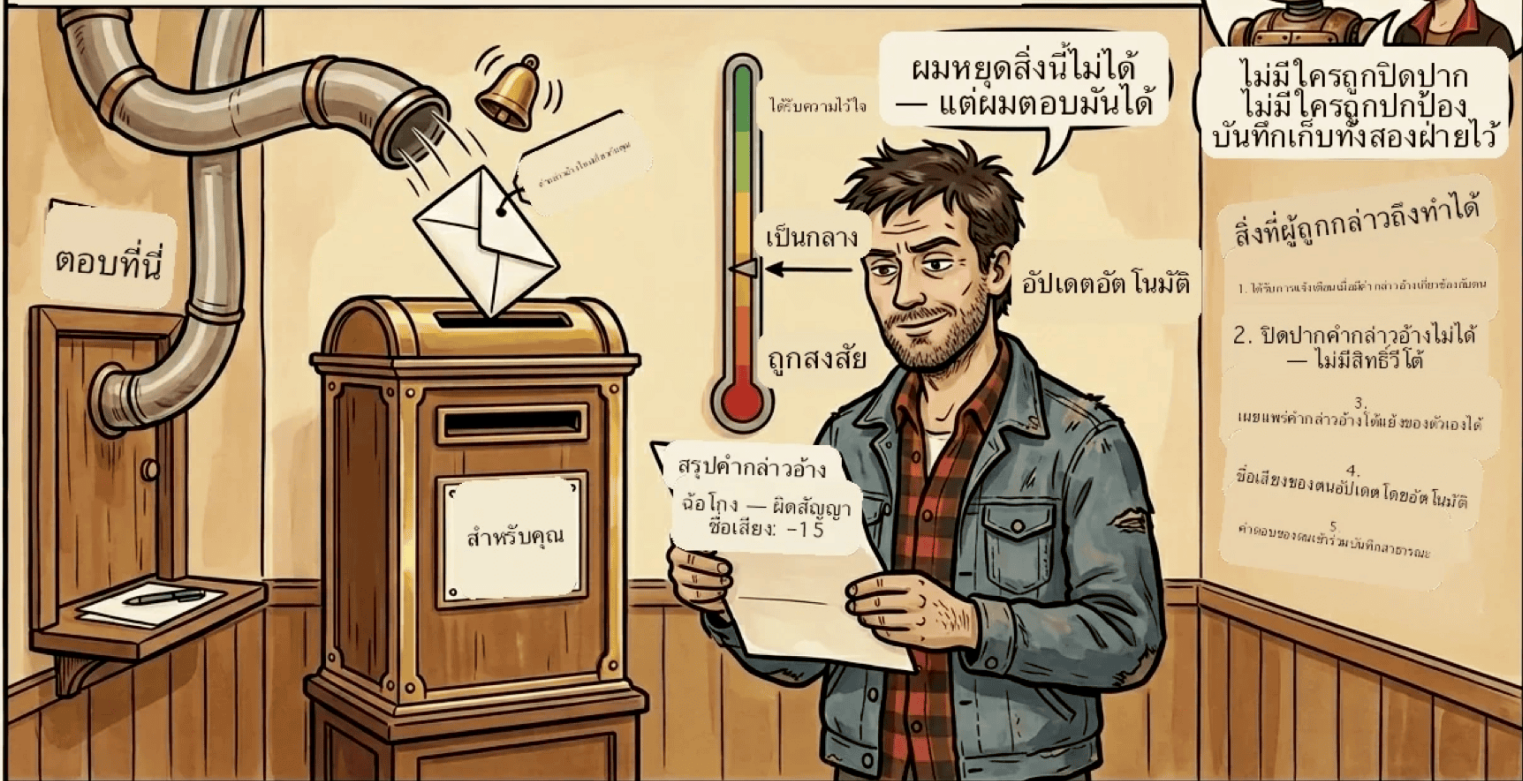
กฎของเขาเอง สาธารณะ
เขาเปลี่ยนแปลงมันเรื่อยๆ
ไม่ได้

นโยบาย:
— ประตู 1: ฉันยืนยันประเภท X
— ประตู 2: หน่วยงาน $\geq T_1$
— ประตู 3: ชื่อเสียงผู้ออกเอกสาร $\geq T_2$
— ประตู 4: เนื้อหาตรงกับ Y

ตัวกรองราคาถูกก่อน
การตรวจสอบเนื้อหาที่แพงไว้ท้ายสุด

ผู้ตรวจสอบถูกผูกมัดด้วยกฎที่ตัวเองเผยแพร่ — และด้วยชื่อเสียงที่เขาเสี่ยงจะสูญเสีย

ผู้ถูกกล่าวถึง — คนที่คำกล่าวอ้างพูดถึง รับรู้มัน · ปิดปากมันไม่ได้ · ตอบมันได้

ผู้ถูกกล่าวถึงไม่มีสิทธิไว้ได้ — มีเพียงสิทธิตอบ
* คำกล่าวอ้าง ได้แย่งเองก็เป็นคำกล่าวอ้าง —
ชื่อเสียงของผู้ถูกกล่าวถึงก็เสียงเช่นกันสำหรับสิ่งที่พวกเขาพูดตอบกลับ

ผู้สังเกตการณ์

บทบาทผู้สังเกตการณ์ช่วยจัดแรงจูงใจของผู้ตรวจสอบที่จะบิดคดโก ในสถานการณ์ที่ผู้ตรวจสอบไม่พอใจคำร้องของผู้ออกหรือทา เขาอาจเพียงเงียบเสีย — ไม่ตอบสนอง และขัดขวางลำดับการทำงานเชิงอัลกอริทึม ผู้สังเกตการณ์ — หรือกลุ่มผู้สังเกตการณ์ — นำชื่อเสียงของตนมาเติมพันด้วยการบันทึกว่าผู้ตรวจสอบถูกร้องขออย่างไร หากผู้ตรวจสอบยังคงเงียบทั้งที่นโยบายซึ่งประกาศ เขาขอมถูกตัดสินว่าละเมิด โปรโตคอลได้

กลไก: การประทับเวลาและรหัสท้าทาย

ก่อนที่คุณจะส่งคำกล่าวอ้างไปยังผู้ตรวจสอบ คุณส่งมันผ่านผู้สังเกตการณ์ — คนที่คุณไว้วางใจ หรือผู้ให้บริการสังเกตการณ์เฉพาะทา ผู้สังเกตการณ์แต่ละรายรับข้อมูลที่คุณส่ง ประทับเวลาให้มัน ลงนามว่าตนเห็นมันถูกส่งออกไป และสร้างรหัสท้าทาย (challenge code) — แฮชเชิงวิทยาการเข้ารหัสของลายเซ็นของเขา รหัสเหล่านี้ถูกแนบต่อท้ายคำร้องของคุณ ผู้ตรวจสอบเห็นมันแต่ไม่รู้เลยว่าผู้สังเกตการณ์เป็นใคร หรือรหัสเหล่านั้นเป็นของจริงหรือไม่ ผู้สังเกตการณ์จึงทำหน้าที่เป็นตัวแทน (proxy) ระหว่างผู้ออกกับผู้ตรวจสอบ โดยถือบันทึกอิสระว่าคำกล่าวอ้างถูกส่งแล้ว และมีเนื้อหาอะไร จำนวนของพวกเขามีได้ตั้งแ N ราย

เมื่อผู้ตรวจสอบประพฤติอย่างซื่อสัตย์ — ยอมรับหรือปฏิเสธตามนโยบายที่ประกาศไว้ — รหัสเหล่านั้นก็ยังคงทึบแสง ไม่มีใครถูกเปิดโปง

แต่หากผู้ตรวจสอบยังคงเงียบทั้งที่นโยบายเอื้ออำนาจให้ดำเนินการ หรือตอบสนองในทางที่ขัดกับสิ่งที่ตนประกาศไว้ คุณก็ถือลายเซ็นดั้งเดิมของผู้สังเกตการณ์ไว้ในมือ คุณสามารถเผยแพร่มันเป็นคำให้การผ่านตัวแทนว่าคำกล่าวอ้างถูกส่งแล้ว และผู้ตรวจสอบไม่ปฏิบัติตาม โปรโตคอล ใครก็ตามสามารถตรวจสอบได้ว่าลายเซ็นตรงกับรหัสท้าทาย

ผู้ตรวจสอบพูดคุยกับเธอ ผู้ตรวจสอบไม่มีวันรู้ว่าเธอเป็นใคร — หรือมีใครเฝ้าดูอยู่หรือไม่

มีผู้สังเกตการณ์จริงอยู่เบื้องหลังหรือไม่
— หรือเป็นแค่สัญญาณรบกวน

1. รับค่ากล่าวอ้างจากผู้ออกเอกสาร
2. ประทับด้วยตราของตัวเอง
ตรานั้นคือบันทึกประทับเวลา
3. ส่งต่อไปสู่ตราลงใบนามของผู้ออกเอกสาร
4. เผาดูว่าค่าตอบกลับมาหรือไม่
และตอบว่าอะไร

5.
เผยแพร่ลายเซ็นของคนที่ต่อเมื่อตรวจสอบประพฤตินิชอบ
— ชื่อเสียงของเธอคือหลักประกัน

^a การมีผู้รู้ ของกระบวนการนี้ ของชุมชนมี 15 คนถูกคัดเลือกมาทำเรื่อง 14 เรื่อง
ผู้การของชุมชนอื่น ที่มา การอภิปราย และ ไม่มีการรู้ ผู้รู้ของกระบวนการนี้ ทำการมี ผู้รู้ของชุมชนอื่นมีผู้การของ
การมีผู้รู้ของกระบวนการนี้ ของชุมชนมี 15 คนถูกคัดเลือกมาทำเรื่อง 14 เรื่อง

* ในทางกลับกัน
ผู้ตรวจสอบก็อาจส่งคำตอบผ่านผู้สังเกตการณ์ของตัวเอง
— กลเม็ดเดียวกัน ทิศทางตรงข้าม

ไม่ระบุตัวตนต่อสาธารณะ รับผิดชอบต่อเครือข่าย ผู้ตรวจสอบเห็นรหัส ไม่เคยเห็นผู้สังเกตการณ์

หมัดเด็ด: คุณไม่จำเป็นต้องมีผู้สังเกตการณ์จริง

และนี่คือส่วนที่งดงามที่สุด คือ **คุณไม่จำเป็นต้องมีผู้สังเกตการณ์จริงเลยแม้แต่น้อย** คุณสามารถสร้างตัวเลขสุ่มที่ดูเหมือนรหัสทำท้าว ๆ ผู้ตรวจสอบไม่อาจบอกความแตกต่างได้ — เขาต้องเสี่ยงทอยลูกเต๋าวางจะยอมเอาชื่อเสียงของตนไปเดิมพันหรือไม่ เบื้องหลังทุกคำร้องที่เขาได้รับ อาจมีผู้สังเกตการณ์ที่น่านับถือกำลังจับตาแบบไม่เปิดเผยตัว — หรืออาจเป็นเพียงสัญญาณรบกวน ๆ ผู้ตรวจสอบไม่รู้ และความไม่แน่นอนนั้นแหละคือกลไก

ต้นทุนของการรักษาแรงกดดันให้ซื่อสัตย์: เกือบเป็นศูนย์ (ตัวเลขสุ่มนั้นฟรี) ต้นทุนที่อาจเกิดจากความไม่ซื่อสัตย์สำหรับผู้ตรวจหายนะ พฤติกรรมซื่อสัตย์จึงถูกจูงใจแม้ในเวลาที่ไม่มีการจับตาอยู่จริง ๆ

ระบบนี้ทำงานได้เพราะทุกคนต่างหวาดระแวงกันเล็กน้อย ความไม่แน่นอนถูกกว่าการสอดแนม

ผู้ตรวจสอบหลายรายในหนึ่งรอบ

กติกาเสริมที่ช่วยหนุนความพร้อมใช้งานของผู้ตรวจสอบ อาจเป็นส่วนขยายเชิงอัลกอริทึมที่คืนค่าเป็นชุดผู้ตรวจสอบตัวเลือก แทนที่จะเป็นเพียงรายเดียว

การมอบหมาย

อารยธรรมได้สร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจของตนบนความสามารถในการแบ่งงานกันทำและการมีความชำนาญเฉพาะทางในโลกในความงามเต็มเปี่ยมของมันนั้นซับซ้อน และโอกาสที่เราจะเข้าใจมันในความซับซ้อนทั้งหมดก็เกือบเป็นศูนย์ ทางออกตามธรรมชาติคือการมอบหมายกิจกรรมหลากหลายที่คำนวณชีวิตอันสะดวกสบายให้แก่ผู้ให้บริการเฉพาะทาง

การบลัฟที่ทำให้ผู้ตรวจสอบเชื่อถือ

ผู้สังเกตการณ์จริงและการบลัฟแบบสับสนดูเหมือนกันทุกประการจากมุมมองผู้ตรวจสอบ

ผู้ออกเอกสาร — คามิลลา

ผู้สังเกตการณ์จริง

ผู้ตรวจสอบ

ผู้ตรวจสอบแยกแยะบันทึกจริงจากการบลัฟไม่ได้
พฤติกรรมข้อสงสัยคือทางเลือกที่ปลอดภัยเพียงทางเดียว

ผู้ออกเอกสาร — กำลังบลัฟ

ไม่มีผู้สังเกตการณ์

ผู้ตรวจสอบ — พฤติกรรมเดียวกัน

ความไม่แน่นอนถูกกว่าการเฝ้าระวัง

ซึ่งช่วยประหยัดเวลา พลังงาน และเงินให้เรา และปล่อยให้เราไปมีความชำนาญเฉพาะทางของเราบ้าง — ให้บริการในสิ่งที่เราถนัด หรือที่ตลาดให้คุณค่ากับเราสูงที่สุด

ตรรกะเดียวกันของการมอบหมายก็แผ่ขยายเข้าสู่เครือข่ายชื่อเสียง ในบท สวิตช์เสรีภาพ-เผด็จการเบ็ดเสร็จ (และการมอบหมาย) เราได้วางหลักการสำหรับปกป้องสังคมเสรีด้วยการจำกัดจำนวนคำกล่าวอ้างที่สามารถเผยแพร่เข้าสู่เครือข่าย (ลองคิดแบบง่าย ๆ ว่าสิทธิเผยแพร่ต่อปีเป็นตัวเลขหลักเดียวที่ต่ำ เพื่อให้สังคมยังคงเสรีสูงสุด) หลักการนี้สามารถขยายไปหลายอย่าง เราไม่จำเป็นต้องมีเพียงตัวเลขเดียว — เราสามารถมีขีดจำกัดหลายค่า ใช้กับคำกล่าวอ้างประเภทต่าง ๆ กัน เราสามารถใช้ตัวเลขต่างจากตัวเลขสำหรับการประพุดติมิชอบในการทำธุรกิจ และเช่น การเปลี่ยนแปลงเอกสาร DID อย่างการเปลี่ยนรหัสผ่านนั้นเป็น เป็นต้น ทั้งหมดขึ้นอยู่กับว่าชุมชนนิยาม — ตลอดเวลาเชิงวิวัฒนาการ — อะไรคือสิ่งที่เื้อต่อประโยชน์ของตนในการหาสมดุลที่เหมาะสม

เหตุใดจำนวนสิทธิเผยแพร่ที่ชุมชนมอบให้ผมจึงควรน้อยพอ? การชี้ DID (ผู้ถูกกล่าวถึง) ด้วยคำกล่าวอ้างเชิงลบทำลายชื่อเสียงและความเสียหายนั้นคงอยู่ยาวนาน ชื่อเสียงที่ถูกทำลายต้องเผชิญมาตรการลงโทษที่ทวีความรุนแรงขึ้นจากชุมชนสำหรับทุกความผิด ๆ ไปหรือที่กระทำซ้ำ ไปจนถึงการกำจัดหน่วยที่ก่อวนออกไปโดยสิ้นเชิง (กรณีสุดขั้ว) ระดับการลงโทษที่ทวีขึ้นแบบเลขชี้กำลังไม่ตรงกับที่มันมีหลักฐานที่ตรวจสอบได้รองรับ สิ่งนี้เป็นจริงในสถานะสมดุลอันสงบสุข เมื่อสังคมไม่ได้ถูกสั่นคลอนด้วยหายนะ (จากภายนอกหรือภายใน)

สำหรับเหตุการณ์ที่มีความน่าจะเป็นต่ำมาก ความถี่เชิงสถิติจะผันผวนเมื่อนำมาใช้กับปัจเจก แต่เมื่อกระจายทั่วประชากรของชุมชน นั่นคือคุณค่าของการมอบหมายสิทธิเผยแพร่ของตนให้แก่องค์กรที่เชื่อถือได้ซึ่งทำหน้าที่รวบรวมเฉพาะทาง ซึ่ง — คล้ายการประกันภัยแบบร่วมกัน ในกรณีเกิดความเสียหาย — ใช้สิทธิของคุณและนำมันมาใช้แทนคุณ ขอพูดให้เป็นรูปธรรมขึ้นและ - การตรวจจับและปราบปรามอาชญากรรมที่เป็นขบวนการ - การบังคับใช้ข้อตกลงทางการค้า - การจัดการสิทธิพิเศษ (หลักฐานการศึกษา การได้มา / จำหน่ายทรัพย์สิน ฯลฯ) - และอื่น ๆ

ผู้รับมอบอำนาจ — บริการค่ากล่าวอ้างที่คุณสมัครสมาชิก

มอบหมายสิ่งที่คุณจัดการเองไม่ได้ · เก็บสิ่งที่สำคัญกับคุณไว้

จ้างทำสิ่งที่คุณจัดการเองไม่ได้ อยู่ในวงจร ดึงสิทธิ์กลับได้ทุกเมื่อ

* หากผู้รับมอบอำนาจกระทำนอกขอบเขตที่ตกลงไว้ ทั้งชื่อเสียงของพวกเขาและของคุณจะได้รับผลกระทบต่อสาธารณะ

“สิทธิเผยแพร่” ทำงานจริงอย่างไร

ภาพสำหรับผู้รับมอบหมายแสดงสิทธิเผยแพร่เป็นโทเคนที่จับต้องได้เพื่อความชัดเจน แต่ในระบบไม่มีวัตถุเช่นนั้นอยู่จริง สิ่งที่เกิดขึ้นจริงคือ นโยบายของผู้คนที่คุณอยากรักษาความสัมพันธ์อันดีด้วย — ชุมชนของคุณ — รวมตัวกันเป็นกติกาสัญญาที่ผู้คิดค้นก่อนที่จะพวกเขาก็จะเริ่มปฏิบัติต่อคุณเหมือนสัญญาฉบับแรก เพดานนี้มีอยู่เพื่อไม่ให้เครือข่ายจมอยู่ในคำกล่าวอ้างแบบ “จะเป็นอย่างไรถ้า” ที่ไม่สำคัญ และยังคงเสรีเท่าที่ชุมชนต้องการ (รักษาสัญญาด้วยการจำกัดปริมาณ)

คุณอ่านว่าชุมชนของคุณอนุญาตอะไรให้คุณ มันมีช่วงหนึ่งที่ผันแปรไปบ้างขึ้นอยู่กับว่าคุณให้น้ำหนักกับผู้คนใดมากที่ใด จากนั้นคุณจึงตัดสินใจ — ภายในโควตานี้ — ที่จะเผยแพร่คำกล่าวอ้างเองก็ขอ และจะมอบหมายให้บริการมืออาชีพที่จะเผยแพร่ นี่คือการทำให้คุณยังคงมีความสัมพันธ์อันดีโดยไม่บังคับให้คุณต้องยื่นคำกล่าวอ้างสำหรับทุกเรื่องเล็กน้อย ๆ ที่เกิดขึ้นกับคุณ

“โทเคน” ในภาพเป็นเพียงตัวแทนเชิงภาพของวงจรอ่าน-แล้ว-ตัดสินใจนี้ ไม่ใช่วัตถุตามตัวอักษร

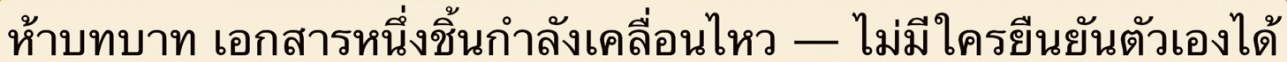
การที่สามารถเพิกถอนสิทธิเผยแพร่ที่มอบหมายไว้ในเครือข่ายชื่อเสียงได้นั้นเป็นเรื่องที่มีค่า สิ่งนี้ทำได้ทุกเมื่อ ตราบเท่าที่ผู้รับมอบหมายยังไม่ได้ใช้สิทธิที่มอบหมายนั้น

การสื่อสารระหว่างบทบาท

ภาพด้านล่างสรุปว่าบทบาทต่าง ๆ เชื่อมโยงกันอย่างไรในกรณีจริง — ตั้งแต่การส่งคำกล่าวอ้างโดยผู้ออก ไปจนถึงการเผยแพร่

ติดตามเอกสารหนึ่งชิ้น — ดูว่าแต่ละบทบาททำอะไรกับมัน

ติดตามเอกสารหนึ่งชิ้น — ดูว่าแต่ละบทบาททำอะไรกับมัน

ห้าบาทบาท เอกสารหนึ่งชิ้นกำลังเคลื่อนไหว — ไม่มีใครยืนยันตัวเองได้

สัญญาประชาคมที่ผุดขึ้นเอง — นโยบาย

จนถึงตอนนี้เราได้บรรยายไปแล้วว่าคำกล่าวอ้างถูกตรวจสอบอย่างไร และแต่ละบทบาทมีส่วนอย่างไร ที่นี้เราหันมาดูว่านโยบายต่างๆ ได้อย่างไร ไม่มีอะไรที่คล้ายกับความฝันของฝ่ายซ้ายเรื่องสัญญาประชาคมและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวที่ถูกบังคับ

ผู้เข้าร่วมทุกคนประกาศนโยบาย (policy) ของตนเองตามศีลธรรมของตน — สิ่งที่เขาถือว่ายอมรับได้ และเขาตอบสนองอย่างผลรวมของนโยบายทั้งหมดทั่วเครือข่ายที่ DID หนึ่งรู้จัก (ชุมชน) ก่อให้เกิดจริยธรรมที่ผุดขึ้นเอง — บรรทัดฐานที่สังเกตได้ซึ่งไม่มีบรรทัดฐานที่ผุดขึ้นเหล่านี้ ซึ่งมีสัญญาณราคาทวิภาคีคำจูนอยู่ ก่อรูปเป็นสัญญาประชาคมที่วัดได้ ไม่ใช่โครงสร้างเชิงทฤษฎีที่ไม่มีแต่เป็นกติกาส่งเกตได้เชิงประจักษ์ซึ่งมีพฤติกรรมจริงรองรับ

สัญญาประชาคม

ผู้คนถกเถียงกันว่า “สัญญาประชาคม” เป็นคำที่ขัดแย้งกันในตัวเองหรือไม่ ไม่มีใครลงนามอะไรเลย แต่มันกลับถูกยกมาอ้างเพื่อให้ความชอบธรรมแก่การกระทำทางนิติบัญญัติและบริหารในสังคมแบบรวมศูนย์

การวิเคราะห์เชิงปรากฏการณ์วิทยาของปฏิสัมพันธ์ในเครือข่ายแบบกระจายศูนย์อาจเผยให้เห็นกติกาบางอย่างที่ผุดขึ้นเอง

- ทั้งระดับสากลหรือระดับท้องถิ่น เราควรเรียกบรรทัดฐานที่ถูกยึดถือกันอย่างกว้างขวางเหล่านี้ว่าอะไร? สัญญาประชาคม? เช่นเดียวกับชุมชน สัญญาประชาคมของชุมชนหนึ่งไม่อาจถูกสังเกตและขีดเส้นแบ่งได้อย่างแม่นยำ
- ทุกมุมมองที่มีต่อชุมชนยอมให้สัญญาประชาคมที่แตกต่างกัน

นโยบายมาบรรจบกัน ทศนคติก่อตัวขึ้น

กฎที่ประกาศไว้กำหนดราคานั้น — ส่วนลดสำหรับความสอดคล้อง ค่าปรับสำหรับความแตกต่าง

เหมือนนโยบายสอดคล้องกัน

สินค้าเดียวกัน
สองราคา ค่าประกาศ
— ไม่ใช่ข้อเสีย —
เป็นผู้ตัดสิน

เหมือนนโยบายแตกต่างกัน

เหมือนนโยบายสองข้อพบกันในการค้า ความสอดคล้องกันกลายเป็นตัวปรับราคา

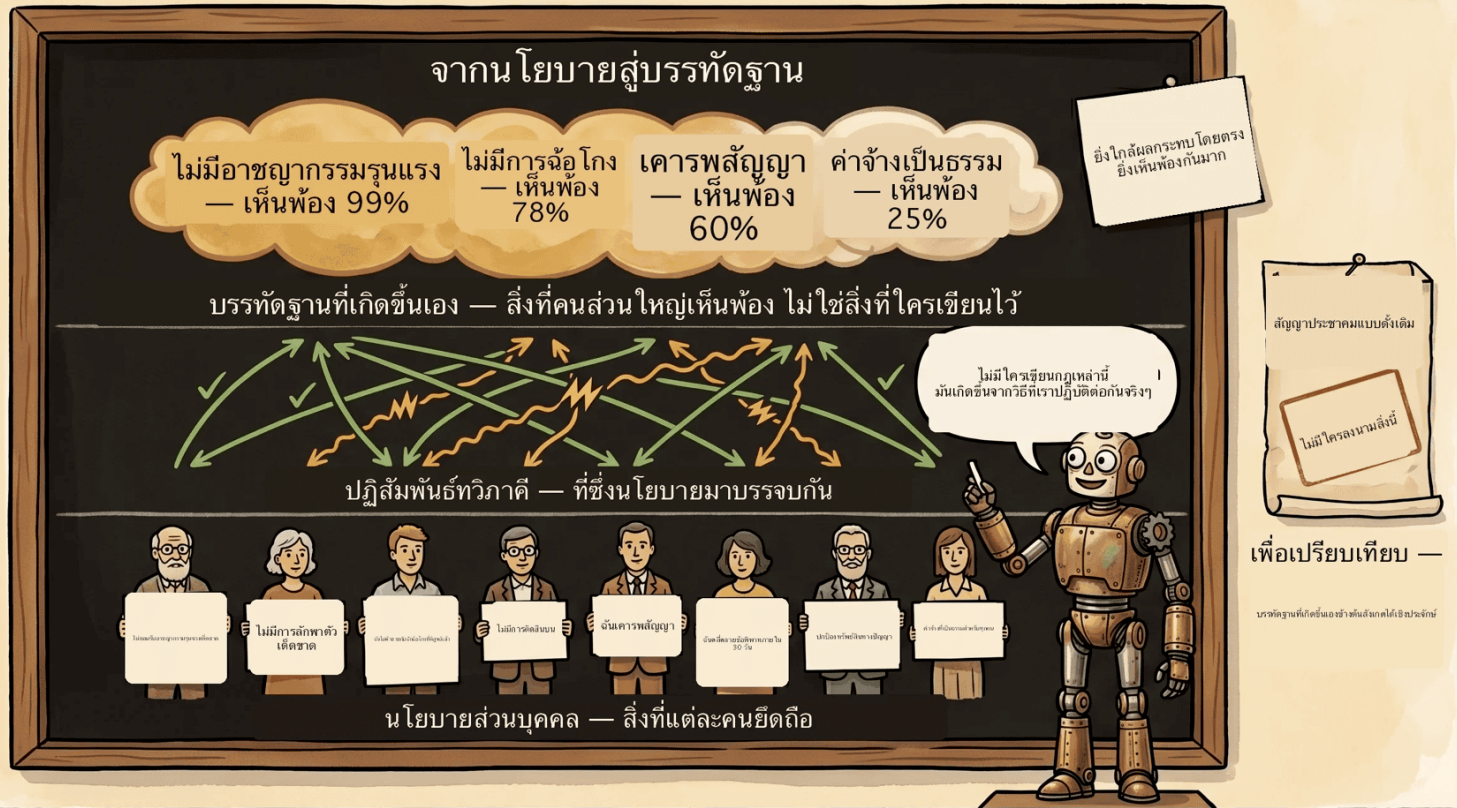
* นี่ไม่เกี่ยวกับข้อเสีย มันเกี่ยวกับสิ่งที่แต่ละคนประกาศต่อสาธารณะ — และตอนนี้คาดหวังให้รักษาไว้

นโยบายที่ตั้งอยู่บนคุณค่า

ในทำนองเดียวกัน การปฏิบัติต่อ “นโยบายที่ตั้งอยู่บนคุณค่า” ในฐานะรากฐานของการตัดสินใจก็ทำให้เข้าใจผิดได้ คุณค่านั้นเป็นเสมือนกลุ่มก้อนเชิงปรากฏการณ์วิทยาของกติกามันมักถูกนิยมชมชอบในช่วงเวลาหนึ่งมากกว่า มันวิวัฒนาการไป และไม่คงที่ตลอดเวลา

จริยธรรมเกิดขึ้นจากนโยบายส่วนบุคคลได้อย่างไร

จริยธรรมไม่ได้ถูกออกแบบ มันเกิดขึ้นจากวิธีที่เราปฏิบัติต่อกันจริงๆ

* แต่ละนโยบายส่วนบุคคลสะท้อนศีลธรรมของคนคนนั้น — หล่อหลอมด้วยแรงกดดันให้ปรับตัวเข้ากับชุมชนและสภาพแวดล้อมของตน

การให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวคุณเอง

เมื่อผู้ถือ DID สองรายที่ไม่รู้จักกันเข้าสู่ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ เราสามารถลงนามคำร้องถึงชุมชนของเราเอง ในนามของอีกฝ่าย เพื่อขอให้ชุมชนให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรา อย่างไรก็ตาม นี่เป็นความเข้าใจที่ไร้เดียงสาอย่างยิ่งเกี่ยวกับว่าชุมชนคืออะไร ชุมชนไม่ใช่เซตปิด — DID รายเดียวสามารถเป็นสมาชิกในหลายชุมชนได้

ชุมชนเป็นปรากฏการณ์เชิงปรากฏการณ์วิทยาจากมุมมองของผู้เข้าร่วมคนหนึ่งมากกว่า โดยแสดงตัวออกมาในเครือข่ายสังคม มันไม่ใช่สิ่งที่จะขีดเส้นแบ่งอย่างชัดเจนได้อย่างมีความหมายเสมอไป ชาวบ้านในหมู่บ้านหนึ่งอาจก่อรูปเป็นชุมชนได้ แต่คนที่มาที่นั่นเฉพาะวันหยุดสุดสัปดาห์ก็อาจสังกัดอีกชุมชนหนึ่งในหมู่บ้านเดียวกันนั้นได้เช่นกัน ชุมชนยังอาจเป็นทีมฟุตบอลฟรี ๆ เจ้าหน้าที่ และครอบครัวของทุกคนที่เกี่ยวข้อง ชาติหนึ่ง หรือพลเมืองของรัฐหนึ่ง ก็อาจก่อรูปเป็นชุมชนหรือหลายชุมชนได้ การมอง DID จากมุมมองต่าง ๆ กันย่อมให้ทัศนะเกี่ยวกับชุมชนที่แตกต่างกัน (และมักเป็นไปตามสัญชาตญาณ)

DID ที่อยู่ตรงขอบเขตจึงเป็นสะพานเชื่อมระหว่างชุมชน และ — เช่นเดียวกับในชีวิตจริง — พวกมันมีบทบาทในการให้ข้อมูล ไม่ว่าจะเป็นระดับสมัครเล่นหรือระดับมืออาชีพ เช่น องค์กรที่เชื่อถือได้ซึ่งชำนาญเฉพาะทางในการเชื่อมโยงผู้คนและรวบรวมข้อมูล DID ที่มีความเสี่ยง

ข้อมูลบางประเภทในเครือข่าย DID เหมาะกับการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันแบบไร้เงื่อนไข (อาชญากรรมที่ใช้ความรุนแรง การฉ้อโกง ฯลฯ) แต่ข้อมูลบางประเภท ชุมชนอาจถือว่าจำกัดไว้ให้ใช้ภายในชุมชนเท่านั้น (เทียบเท่ากับความเป็นพลเมือง บริการที่ให้แก่ชุมชน ฯลฯ) ข้อมูลเช่นนั้นจะเผยแพร่ได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับนโยบายที่สมาชิกของชุมชนประกาศไว้

ชุมชนปกป้องความเป็นส่วนตัวของตนภายในวงของตนเอง และเป็นการตอบแทน ก็แลกเปลี่ยนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อกันบน

อาชญากรรมและการลงทัณฑ์

อาชญากรรมและการลงทัณฑ์

เรารู้แล้วว่าเครือข่ายทำงานอย่างไร คือ มันถูกสร้างขึ้นอย่างไร ใครตรวจสอบมัน การฉ้อโกงของผู้ตรวจสอบถูกยับยั้งอย่างไร
ยังเหลืออีกคำถามหนึ่ง — จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อมีใครสักคนก่อความเสียหายต่ออีกคนขึ้นจริง ๆ?

เราพึ่งพากันและกันมากเพียงใด?

เราทุกคนต่างยืนอยู่บนเวทีของโลกอันยิ่งใหญ่นี้ และไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นที่นี่ ล้วนเกี่ยวข้องกับเราทุกคน
Jan Amos Comenius (เขาวงกตแห่งโลกและสวรรค์แห่งหัวใจ)

อาจมีเหตุผลมากมายที่จะเข้าร่วมหรือปฏิเสธเครือข่ายชื่อเสียง อย่างไรก็ตาม ผมเชื่อว่าแง่มุมหนึ่งของธรรมชาติมนุษย์
— ที่มักถูกมองว่าเป็นด้านมืด — สามารถทำหน้าที่เพื่อจุดประสงค์อันดีได้ ผมกำลังพูดถึงความต้องการของมนุษย์ที่จะรู้สึกได้รับ

ความสนใจ ความยุติธรรม การแก้แค้น — เราเชื่อมโยงมันเข้ากับอารมณ์เชิงลบ เพื่อให้สังคมยึดเหนี่ยวกันอยู่ได้
อย่างน้อยเราต้องสร้างทำเป็นว่าความสนใจถูกส่งมอบผ่านสถาบันแบบรวมศูนย์ มิเช่นนั้นปัจเจกก็จะไม่รู้สึกร่วมโยงกับสังคม
โดยเฉลี่ยแล้ว เราจำเป็นต้องสังกัดทีมสักทีมและไว้วางใจมัน เมื่อมีใครทำร้ายอีกคน สังคมจับตาดูว่าความสนใจจะถูกส่งมอบอย่างไร
ผมขอโต้แย้งอย่างค่อนข้างจะเป็นที่ถกเถียงว่า บ่อยครั้งในประวัติศาสตร์ — และในตอนี้ — มันไม่สำคัญว่ากระบวนการต่อผู้ถูก

สิ่งที่สำคัญคือสังคมได้เห็น ใครสักคน ถูกลงโทษ มันทำหน้าที่ของมัน (ความผิดพลาดในการพิพากษาจำนวนมากและการต่อต้านมุมมองของเหยื่อและผู้สูญเสียเป็นเพียงเรื่องรอง สิ่งที่สำคัญเป็นอันดับแรกคือสัญญาที่ส่งถึงคนอื่น ๆ ในสังคม เพราะความยุติธรรมไม่ได้เกิดขึ้นบ่อยจนปรากฏในทุกวันของปัจเจกแต่ละคน

ระบบชื่อเสียงแบบกระจายศูนย์จะเปิดให้สาธารณชนเห็นหลักฐานทั้งทางตรงและทางอ้อม (ทั้งที่ผ่านการตรวจทานและยังไม่มี) สังคมสามารถประเมินข้อมูล — ด้วยตนเองหรือผ่านบริการแบบตลาดเสรีที่ชำนาญเฉพาะทางในการประเมินเช่นนี้ — และตัดสินใจ บนพื้นฐานของสัญญาณเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณว่าจะใช้มาตรการใดกับผู้ถูกกล่าวถึง (หรือแม้แต่กับผู้เขียนหรือ

การลงทัณฑ์คืออะไร? มันคือรูปแบบหนึ่งของการทำให้ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดต้องสำนึกจากการสูญเสียสิทธิพิเศษของตน — เพื่อให้ทั้งเหยื่อและสังคมรู้สึกว่าการกระทำที่ก่อความเสียหายนั้นไม่คุ้ม นี่คือประเด็นสำคัญ คือ พฤติกรรมที่เป็นภัยหรืออันตราย และในขณะเดียวกันก็ต้องให้ความรู้สึกสากแสบแก่ทั้งเหยื่อและคนอื่น ๆ ในสังคม/ชุมชน

การลงทัณฑ์เช่นนั้นต้องดำเนินการโดยอำนาจส่วนกลางหรือ? จะเป็นอย่างไรถ้าทุกคนสามารถประกาศไว้ล่วงหน้าได้ว่าตนจะแน่นอนว่าผมไม่อาจลงทัณฑ์บนทรัพย์สินของคนอื่นได้ แต่ผมสามารถประกาศได้ว่าผมจะเปิดให้ทรัพย์สินของผมพร้อมใช้แก่ชุดของเพื่อจุดประสงค์ในการลงทัณฑ์ผู้กระทำผิดหากเขาย่างเข้ามาในอาณาเขตของผม และผมสามารถประกาศสิ่งนี้ต่อสาธารณะเพื่อให้

และนี่คือจุดที่กลไกราคาของความได้สัดส่วนเข้ามา หากผมประกาศบทลงโทษที่รุนแรงสำหรับความผิดเล็กน้อย เครือข่ายก็จะตั้งราคาให้แก่ความสุดโต่งของผม คือ ผู้อื่นจะเห็นว่าผมไม่ได้สัดส่วน และต้นทุนการตรวจสอบของผมก็จะสูงขึ้น — คนจะอยากค้าขายกับผมน้อยลง หรือค้าขายก็เฉพาะในราคาที่แย่ง และผู้ตรวจสอบจะยอมรับบันทึกของผมในราคาสมเหตุสมผล ในทางกลับกัน หากผมผ่อนปรนเกินไป ชุมชนก็จะมองผมเป็นความเสี่ยง หากผมทนต่อการฉ้อโกง ชุมชนก็มีแนวโน้มจะผ่อนปรนต่อ — เพื่อให้ผมได้ล้มรสนานานเดียวกับที่ผมให้คนอื่น

ความยุติธรรมเล็กเป็นสินค้าฟุ่มเฟือย เมื่อมีใครทำร้ายคุณ การบันทึกความผิดนั้นเข้าถึงได้ในราคาขอมเยา บันทึกนั้นถาวร และผลที่ตามมาต่อผู้กระทำผิดก็เป็นจริง

การตรวจจับความหน้าไหว้หลังหลอก

การประกาศนโยบายอย่างเดียวไม่พอ — หากผมประกาศว่าผมยึดกติกาข้อหนึ่งแต่พฤติกรรมของผมเบี่ยงเบนไปจากมัน ช่องว่างนั้นคือหนี้สินทางชื่อเสียง เครือข่ายไม่แยกแยะระหว่าง “ละเมิดกฎหมาย” กับ “ผิดคำพูดของตนเอง” — ทั้งสองเป็นสัญญาณที่วัดได้ ความหน้าไหว้หลังหลอกนั้นแพง และผมไม่รู้จักผ้าแดงยั่ว โทสะใดที่น่าหงุดหงิดไปกว่านี้

ปริมาณ VS คุณภาพ — ทลายกระบวนทัศน์ทวิภาคของความผิด

ในความยุติธรรมแบบรวมศูนย์ ความผิดเป็นแบบทวิภาค คือ 0 หรือ 1 ผิดหรือไม่ผิด ในเครือข่ายชื่อเสียง สิ่งที่น่าไม่ใช่ว่าความผิดได้รับการพิสูจน์แล้วหรือไม่ แต่เป็นการสั่งสมของสัญญาณ

ข้อกล่าวหาว่าหลักทรัพย์เพียงข้อเดียวที่ยังไม่พิสูจน์ต่อผู้ถูกกล่าวหา คงไม่กระตุ้นความตื่นตัวมากนัก — แต่มันจะกระตุ้นความตื่นตัวต่อผู้กล่าวหา อย่างไรก็ดีตาม ตัวชี้วัดทางอ้อมหลายอันจากแหล่งอิสระต่าง ๆ กันเริ่มมีน้ำหนัก สิ่งที่สำคัญไม่ใช่แค่ปริมาณแต่ยังรวมถึงคุณภาพด้วย คือ ความเป็นอิสระของพยาน (คนละคน คนละบริบท) ความสอดคล้องของรูปแบบ (ความสงสัยประเภทเดิมที่เกิดขึ้น) และสหสัมพันธ์เชิงเวลา

ในทางกลับกัน ข้อกล่าวหาที่ไร้มูลซึ่งเกิดบ่อยครั้งซ้ำ ๆ จากผู้ออกรายเดิมต่อผู้ถูกกล่าวถึงหลากหลายราย อาจถูกประเมินว่าเป็นการใส่ร้ายป้ายสี — และชื่อเสียงของผู้กล่าวหาก็ต้องจ่ายราคานั้น

กับดักเดียว ทางออกเดียว

คนในวงในขณะสัญญาเสมอ — จนกว่าเครือข่ายจะให้คนซื้อได้โดยตรง ไม่ต้องขออนุญาต

สาธารณชนเห็นต้องว่าจำเป็นต้องมีระบบไอทีสาธารณะให้
จ่ายจากงบประมาณ จ่ายจากภาษี

หลังประชุม
เจ้าหน้าที่จัดซื้อและคนในวงในออกแบกรูปแบบให้เหมาะสมกับบริษัทเดียว
ของสหภาพโซเวียต

เจ้าหน้าที่ยกไหล่
กระเป๋าทิ้งขว้างของตัวสลับบน

สัญญาถูกมอบให้
คนในวงไม่ได้ใบอนุญาต — แต่ไม่มีฝีมือ และไม่เคารพงาน

คนในวงในไปเยี่ยมเพื่อนบ้าน
'ข้อเสนอใจดี' คือเศษเสี้ยวที่เล็กที่สุด

1. แบบดั้งเดิม

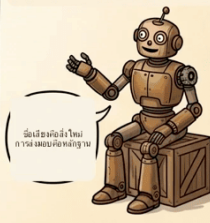
เครือข่ายซื้อเสียง
— นี่คือจุดที่โลกใหม่เริ่มต้น —

2. เครือข่ายซื้อเสียง

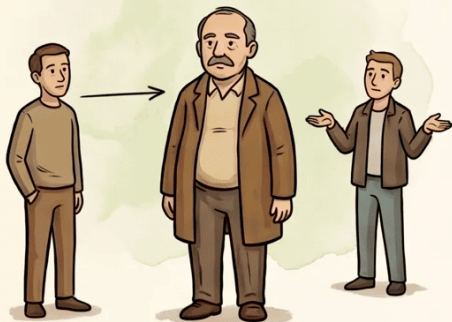
สองเส้นทาง กับดักอยู่ในกฎ ทางออกคือการข้ามกฎไปเลย

* เมื่อถูกดูถูกเขียนโดยคนในวงใน การร้องเรียนภายในกฎคือกับดัก — แม้แต่คำปรับก็ป้อนกลับเข้าไปในการประมวลผลอีกสัปดาห์ต่อไป เครือข่ายซื้อเสียงคือทางออก: พลเมืองค้นพบผลิตภัณฑ์ที่จ่ายเงินให้ผู้สร้างโดยตรง และชุมชนมอบใบอนุญาตเดี่ยวที่สำคัญ — ความไว้วางใจได้จากการร่วมมือ

หลักฐานสะสมอย่างไร

'คำกล่าวอ้างเดี่ยวโดดๆ'

คำกล่าวอ้างเดี่ยว — เมาเกินกว่าจะดำเนินการ
ไม่มีฝ่ายใดถูกประณาม

'รูปแบบ'

แหล่งข้อมูลอิสระห้าแหล่ง
— รูปแบบปรากฏขึ้น

'น้ำหนักที่ท่วมท้น'

แหล่งข้อมูลอิสระยี่สิบแหล่ง
— น้ำหนักที่ท่วมท้น

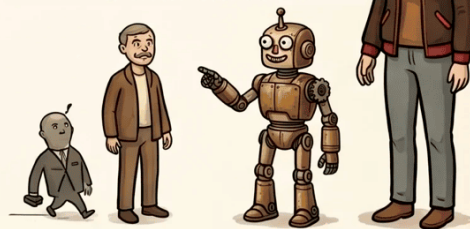

การกระจายคำกล่าวอ้างเดียวกันโดยไม่มีหลักฐาน —
เมื่อชุมชนไม่เห็นอะไรเลย นั่นคือการหมิ่นประมาท
และมันมีค่าใช้จ่ายสำหรับผู้กล่าวหา

ความเป็นอิสระคือทุกสิ่ง เสียงเดียวที่พุดซ้าคือสัญญาณรบกวน หลายเสียงจากหลายที่คือสัญญาณ

ผู้กล่าวหาคนเดียวขึ้นไปที่ทุกคน —
รูปแบบคือผู้กล่าวหา ไม่ใช่ผู้ถูกกล่าวหา

สิ่งนี้ดูเหมือนโลกทุกวันนี้ ใช่แล้ว —
เพียงแค่แรงจูงใจตอนนี้อยู่
ไม่มีการปฏิบัติ แค่แรงจูงใจที่ดีกว่า

เราไม่ควรมองข้ามการโต้เถียงเช่นกัน — การกระทำโดยสมัครใจก่อนที่ความผิดจะได้รับการพิสูจน์ ซึ่งเปิดทางไปสู่การลงโทษ การลงโทษเริ่มทำงานเมื่อผู้กระทำผิดไม่ก้าวไปสู่การโต้เถียงเลยและหวังจะหลบหนีผลที่ตามมา — เช่นเดียวกับที่ผลลัพธ์เช่นนั้น

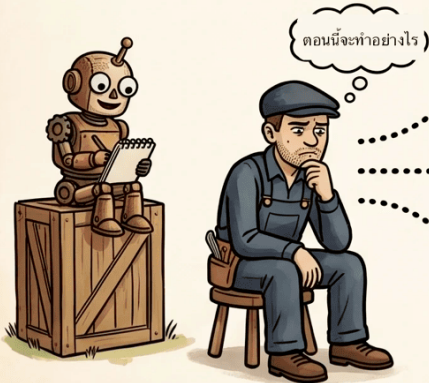
ประเภทของความผิด

ประเภทของข้อมูลไม่จำเป็นต้องจำกัดอยู่แค่การกระทำทางอาญา มันอาจรวมถึง: - คำบรรยายอาชญากรรม - การผิดสัญญาและการฉ้อโกง - พฤติกรรมที่ผิดศีลธรรม - การก่อความวุ่นวายต่อความสงบเรียบร้อยของสาธารณะ ทั้งในโลกจริงและโลกเสมือน - ...

ทุกบันทึกใหม่ในเครือข่าย DID จะปรับชื่อเสียงและความเสี่ยงที่ประเมินได้ของ DID นั้น (ไม่ว่าจะเป็นผู้ถูกกล่าวถึง ผู้เขียน หรือองค์กรที่เชื่อถือได้ที่ทำหน้าที่ตรวจสอบ) ยิ่งผมแบกรับความรับผิดชอบต่อชะตากรรมของผู้อื่นมากเท่าใด ผมก็ยิ่งระมัดระวังมากขึ้นเท่านั้น

หลังความเสียหาย — คุณจะอย่างไร

ถูกปฏิเสธ ถูกบังคับ สมควรใจ สามวิธีที่หมู่บ้านตอบสนอง

■ การบังคับใช้การลงโทษผ่านการมอบหมาย

ผมไม่จำเป็นต้องบังคับใช้การลงโทษด้วยตนเอง ผมสามารถจ่าย (คล้ายการประกันภัย) ให้แก่องค์กรที่เชื่อถือได้ซึ่งบังคับ
— เทียบเท่ากับบริการสืบสวน บังคับใช้กฎหมาย และตุลาการ หากองค์กรบังคับใช้อย่างไม่ได้สัดส่วนหรือไม่บังคับใช้เลย
ชื่อเสียงของมันก็จะเสื่อม — และชื่อเสียงของมันคือรากฐานของความสามารถในการหาเลี้ยงชีพ

การมอบหมายเป็นหลักการทั่วไปในเครือข่าย คือ กิจกรรมใด ๆ ของ DID สามารถมอบหมายให้ DID
อื่นได้ — การตรวจสอบ การออกคำกล่าวอ้าง การตอบข้อพิพาท การประกาศฉันทามติ การมอบหมายสามารถเฟื่องฟูได้ทุก
มันเปิดให้เกิดความชำนาญเฉพาะทางโดยไม่สูญเสียการควบคุมขั้นสุดท้าย

ใครสืบสวน ใครบังคับใช้

'ความเสียหาย' → 'ผู้สืบสวน' 'บันทึก' → 'ผู้บังคับใช้' → 'ความรับผิดชอบ'

การมอบหมายเพิกถอนได้ กิจกรรม DID ใดๆ มอบหมายให้ DID อื่นได้ — และดึงกลับได้ทุกเมื่อ
คุณไม่ได้บังคับใช้การลงโทษด้วยตัวเอง คุณมอบหมาย และผู้รับมอบอำนาจรับผิดชอบต่อคุณ

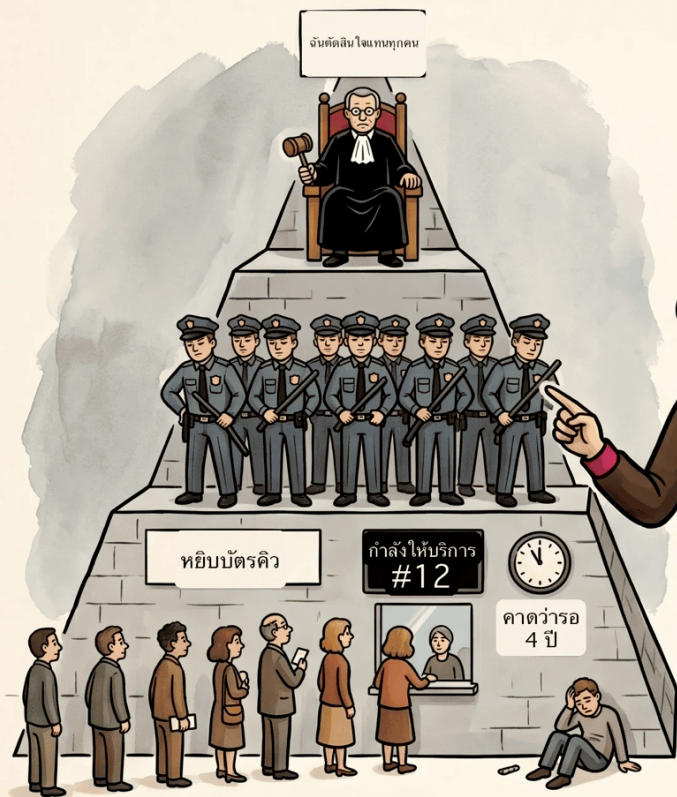
■ การทำให้การบริหารความเสี่ยงเป็นประชาธิปไตย

เครือข่ายชื่อเสียงที่ปิดกันไม่ได้จะทำให้สิ่งที่ธนาคารหรือผู้ดูแลคอมเพล็กซ์อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ทำกันอยู่แล้วในฐานะปกติ
— การบริหารความเสี่ยง — กลายเป็นของทุกคน

สำหรับธนาคารที่เผชิญหน้ากับลูกค้า การประเมินความเสี่ยงถูกเตรียมไว้ล่วงหน้าเพื่อให้เขามุ่งสนใจไปที่ปฏิสัมพันธ์ที่
ทีมบำรุงรักษาที่ซับซ้อน ครอบคลุมการบริการตามระยะ จะเก็บตัวชี้วัดความเสี่ยง (ร่องรอยของรอยร้าวเชิงโครงสร้าง
กระบวนการที่บั่นทอนโครงสร้างพื้นฐานปฏิบัติการ และอื่น ๆ) และสามารถทำนายอายุการใช้งานของอุปกรณ์
ตลอดจนว่าจะต้องเข้าแทรกแซงเมื่อใดและด้วยวิธีใด

ผมจินตนาการถึงการใช้ DID ในทำนองเดียวกัน — ใครสักคน (คงจะมีค่าธรรมเนียม) จะจัดทำบทสรุปที่มนุษย์อ่านได้เกี่ยวกับ
บทสรุปนั้นจะสะท้อนมุมมองของการประเมินความเสี่ยงที่ลูกค้าได้สั่งไว้

การลงโทษโดยไม่มีหน่วยงานกลาง

คนหนึ่งตัดสินใจแทนทุกคน — เหยื่อรอ — ผู้กระทำผิดรู้ดี

การชดใช้ถูกกว่าการลงโทษ

ชุมชนประกาศนโยบาย — ผู้กระทำผิดเผชิญมนต์จากทุกด้าน — หน่วยงานบังคับใช้สิ่งที่ตกลงกันไว้
การลงโทษถูกกว่าการเพิกเฉย

ตามรอยเงิน

ตามรอยเงิน

เรามีเครือข่ายชื่อเสียงแบบกระจายศูนย์และมีแรงจูงใจที่จะใช้มัน แม้ในตอนนี้นั้นก็สามารถมอบความได้เปรียบในการแข่งขันให้ — ด้วยการทำให้ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นชัดเจน ช่วยให้พวกเขาวางแผนการเลือกคู่สัญญาและกลยุทธ์การเจรจาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงมาตรการที่ลดความเสี่ยงที่รู้กันเหล่านั้น

สิ่งที่จะกล่าวต่อไปนี้คือวิธีการหนึ่งที่เป็นไปได้⁵ ในการใช้มัน — โดยใช้ประโยชน์จากคุณสมบัติของเครือข่ายเพื่อสร้างเส้นทแยงมุมที่มีลักษณะเฉพาะของยุโรปกลาง ซึ่งเป็นที่ที่วิทยานิพนธ์นี้ถือกำเนิด เจื่อนไขท้องถิ่นย่อมต้องการการปรับให้เข้ากับท้องถิ่น สิ่งที่ผมอยากแนะนำให้รักษาไว้ในทุกที่คือลักษณะที่ไม่ยอมประนีประนอมของมาตรการที่มีต่อรัฐ — หากปราศจากสิ่งนั้น เป้าหมายก็จะถูกเจือจางไปในการถกเถียงที่ไม่รู้จบ และการเปลี่ยนแปลงก็จะมีวันมาถึง ระวังไว้ — ตัวแทนและผู้สนับสนุนรัฐจะพยายามอย่างเต็มที่ พวกเขาไม่เต็มใจเป็นปากท้องของตัวเอง

จุดอ่อนของรัฐ — เงิน

ขอย้อนกลับไปจุดเริ่มต้น เราต้องการเสรีภาพอันเป็นผลลัพธ์มากขึ้น มีอิทธิพลต่อรูปร่างของมันมากขึ้น และมีความรับผิดชอบที่สอดคล้องกัน คำถามนั้นเรียบง่าย คือ รัฐมีจุดเปราะบางตรงไหนที่เราสามารถกดดันได้โดยไม่ต้องใช้ความรุนแรง?

คำตอบนั้นน่าเบื่อ และยิ่งทรงพลังเพราะเหตุนั้น คือ เงิน

⁵การรื้อสร้างรัฐ (Deconstruction of the State) — ในบริบทนี้ เรื่องนี้คงจะถูกกล่าวถึงอย่างลึกซึ้งในหนังสือชื่อเดียวกันที่กำลังจะออก โดย Daniel Steigerwald นักเขียนชาวเช็ก (กำหนดออกปี 2026) โดยส่วนตัวผมมีความหวังสูงต่อกระบวนการอันสร้างสรรค์แรงบันดาลใจที่มันจะบรรลุไว้

ที่แก่นของมัน รัฐคือกระแสของเงิน รัฐใช้เงินจ่ายกลไกบีบบังคับของตน — ห่วงโซ่ข้อสุดท้ายที่บังคับใช้กติกาสองมัน หากปราศจากเงินก็ไม่มี การผูกขาดความรุนแรง เมื่อเงินเริ่มสะดุด รัฐก็เริ่มถอย — เพราะมันไม่เหลืออะไรจะจ่ายให้แก่ผู้ที่ยึดมันไว้

กระแสเงินย่อมผันผวนตามธรรมชาติ — ตามฤดูกาล ตามภาวะเศรษฐกิจ ตามความรู้สึกของนักลงทุน รัฐบังคับสิ่งนี้ด้วยการบางครั้งเงินก็ล้มเหลวคือ เป็นการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนคืน แต่บ่อยครั้งกว่านั้น มันครอบคลุมการใช้จ่ายที่ท่วมท้นไป — การป้องกันประเทศ ความมั่นคงภายใน กระบวนการยุติธรรมทางอาญา การต่างประเทศ เมื่อข้ามเกณฑ์บางระดับ ธนาคารกลางก็ตอบสนองด้วยอัตราดอกเบี้ยที่ผูกกับประมาณการเงินเพื่อของตนเอง

และนี่คือที่ที่ภาษีเจ็บเข้ามา เงินเพื่อนั้นห่างไกลจากการเป็นเพียงเรื่องบัญชีของนักเศรษฐศาสตร์มหภาค มันคือภาษีแบบแฝงที่ทุกคนซึ่งได้เก็บออมเหรียญไม่กี่เหรียญไว้มองตราต้องจ่าย สาธารณชนทนต่อเงินเพื่อต่ำได้เพราะไม่เข้าใจผลของมัน ในระยะยาว — พวกเขาไม่ตระหนักว่าแม้แต่ตัวเลขหลักเดียว เมื่อทบต้นไปตลอดขอบฟ้าที่ยาวนาน ก็กัดกร่อนเงินออมจนถึงจุดที่ผู้คนไม่อาจ และเมื่อทำไม่ได้ พวกเขาก็ถูกฝึกให้พึ่งพาเงินสงเคราะห์ของรัฐ ทำยที่สุดพวกเขาก็ห้อยอยู่กับเงินสงเคราะห์เหล่านั้นและถูกล่ามติด

ในยามปั่นป่วน — สงคราม โรคระบาด การลงทุนที่ “จำเป็น” — รัฐก็เพียงเปิดสวิตช์แท่นพิมพ์เงิน อำนาจซื้อของผู้ออมและผู้ ขณะที่เราสัญญากับพวกเขาว่าพวกเขาได้รับผลตอบแทนอย่างดี ใครบางคนกำลังขโมยเวลาของพวกเขาไปอย่างเงียบ ๆ และชมเชยพวกเขาว่าหาเงินได้งดงามเพียงใด

สิ่งนั้นบั่นทอนความไว้วางใจในรัฐอย่างรุนแรง และความไว้วางใจคือกาชชนิดเดียวที่ยึดกลไกทั้งหมดเข้าด้วยกัน นั่นคือคานงัดที่ควรค่าแก่การออกแรงจัด

■ ทำไมต้องเป็นเงิน ไม่ใช่จุดอ่อนอื่น?

จุดอ่อนอีกอย่างของอารยธรรมคือ เช่น การกระจายพลังงาน แต่การรบกวนกระแสของมันไม่ใช่ค่านิจัด — มันจะเป็นการรุกราน เป็นการก่อการร้าย การไม่เข้าร่วมโดยสมัครใจไม่เหมือนกับการจงใจทำร้ายผู้อื่น เงินนั้นพิเศษตรงที่แรงกดดันสามารถถูกใช้ได้โดยสมัครใจ อย่างโปร่งใส และปราศจากความรุนแรง

Proposed transition to the state's successor

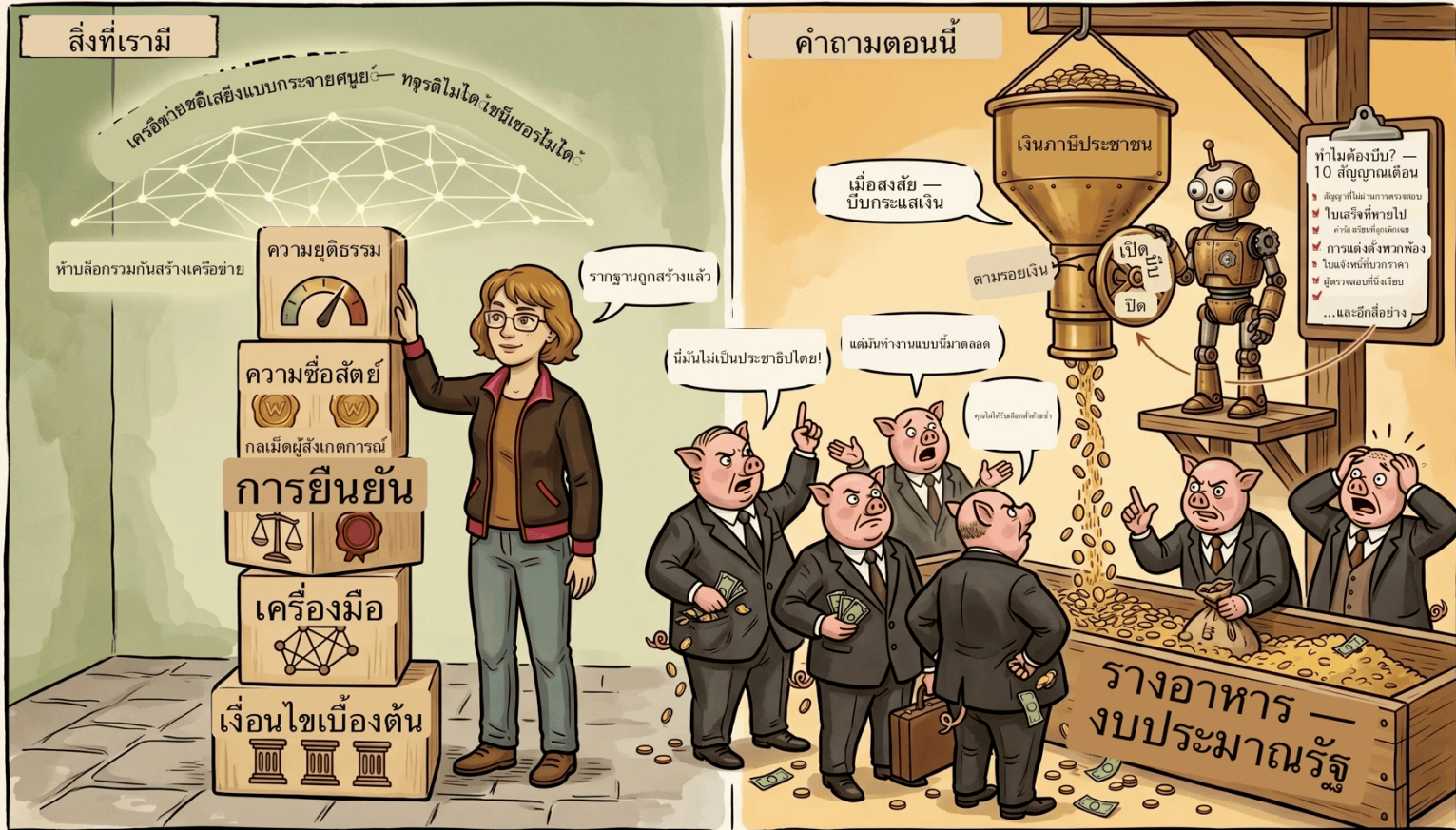
วิวัฒนาการ ไม่ใช่การปฏิวัติ

การเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันปลุกเร้าการต่อต้าน แม้ในเวลาที่เราหมายปลายทางนำดึงดูด มันดัดสายสัมพันธ์ — ทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง — และผู้คนก็ปกป้องสิ่งที่ตนรู้จักอยู่แล้วจากสิ่งที่ตนยังไม่เคยเห็น โดยสัญชาตญาณ

แนวทางที่ถูกต้องจึงเป็นแบบค่อยเป็นค่อยไป — เชิงวิวัฒนาการ แบบที่ป้องกันระบบเก่าไม่ให้ปิดสวิตช์ระบบใหม่ได้ด้วยการก่อกวน — เพราะทันทีที่มันทำได้ มันก็จะทำ

น่าเสียดายที่นี้หมายถึงการยอมรับว่าความสมัครใจในภาวะสมดุลจะไม่ถูกบรรลุในทันทีที่เราติดตั้งเครือข่ายข้อเสีย มันจะมาถึงพร้อมกับอัตราการรับเอาไปใช้อย่างค่อยเป็นค่อยไป การรับไปใช้อาจ — และคงจะ — เป็นไปอย่างเชื่องช้า ถูกดึงไปด้วยความปรารถนาของปัจเจกที่จะหาที่พึ่งจากชุมชนของตนผ่านเครือข่ายข้อเสีย เมื่อวิธีการแสวงหาความยุติธรรมแบบ (และมันจะล้มเหลว) เรามาดูกันว่าเส้นทางนั้นเป็นอย่างไร รวมถึงการประมาณการตามสัดส่วน

ตามรอยเงิน — เรื่องราวจนถึงตอนนี้

เรามีเครือข่ายแล้ว เราว่ามันทำงานอย่างไร ตอนนี้: เมื่อสงสัย บับรางอาหาร
อำนาจของรัฐตั้งอยู่บนเงิน ตามรอยมันไป

■ รางที่ว่างเปล่า — อย่าเล่นตามกติกาที่ถูกจัดจากให้คุณแพ้

ความพยายามที่จะปฏิรูปรัฐจากภายในนั้นพึ่งพากลไกภายในของอำนาจ ด้วยความหวังว่าเจ้าหน้าที่จะผลักดันการเปลี่ยนแปลงสิ่งนั้นจะไม่เกิดขึ้น

ทำไมต้องป้อนอาหารให้ระบบ แทนที่จะทำให้ช่องทางที่หล่อเลี้ยงชีวิตของมันแห้งเหือด? แทนที่จะเปลี่ยนระบบเก่าและเล่นเรามาสรางขึ้นใหม่ขึ้นเหนือมันเกิด — ชั้นที่ค่อย ๆ เปลี่ยนระบบเก่าให้กลายเป็นเซตย่อยของระบบใหม่ในตอนแรกเซตย่อยนั้นแทบจะเต็มเซตใหญ่ เมื่อเวลาผ่านไป ผู้เล่นก็ย้ายเข้ามา

บริษัทต่าง ๆ รู้สิ่งนี้ คือ เมื่อระบบเก่าพันกันยุ่งเกินกว่าจะเปลี่ยนได้ คุณก็สร้างระบบคู่ขนานขึ้นมาและค่อย ๆ ย้ายผู้ใช้เข้าไป

การที่รัฐจะลงเอยด้วยความไม่ตรงกันระหว่างสิ่งที่มันส่งมอบจริงกับสิ่งที่กฎเกณฑ์ของมันเรียกร้อง และการที่มันจะโน้มเอียงเป็นปัญหาของตัวแทนและผู้เข้าร่วมของมันล้วน ๆ — ไม่จำเป็นต้องหันกลับไปมองมัน สิ่งเดียวที่ควรค่าแก่การจับตาคืออย่าปลุกเร้าการปฏิวัติที่ใช้ความรุนแรง

สี่เครื่องมือที่หมุนกันและกัน

จนถึงตอนนี้ เครือข่ายชื่อเสียง DID อาจดูมีประโยชน์หลัก ๆ สำหรับความยุติธรรมและฉันทามติ ผมเชื่อมั่นว่ามันสามารถทำให้ตัวเอง — อย่างเป็นระบบคุณธรรมนิยม บนพื้นฐานของคุณความดีความชอบที่แท้จริงมากกว่าตำแหน่งที่เป็นทางการ แต่ชื่อเสียงเพียงลำพัง เศรษฐศาสตร์ต่างหากที่จะทำได้ และแรงกดดันที่กระทำผ่านมัน

ไม่มีอะไรหยุดเราจากการใช้ตัวตน DID เป็นผู้จัดการเครื่องมือเพิ่มเติมที่กดดันเงินอย่างหนัก อย่าเริ่มด้วยความสนใจเต็ม
— จงกำหนดทิศทางที่รัฐหยุดไม่ได้ การเปลี่ยนผ่านตั้งอยู่บนเครื่องมือเฉพาะสื่ออย่างที่คำหลัง ให้อันและกัน ไม่มีอันใดเพียงพอตัว

ระบบภาษีที่เรียบง่าย — เหลือช่องทางเข้า

เครื่องมือแรกคือระบบภาษีที่เรียบง่ายและโปร่งใสซึ่งสร้างบนโครงสร้างพื้นฐาน DID อัตราตามสัดส่วนอัตราเดียวบนรายได้ทั้งหมด
ไม่มีข้อยกเว้น ไม่มีการยกเว้นภาษีชั่วคราว ไม่มีการหักลดหย่อนของบริษัท ไม่มีสิ่งจูงใจ ทุกการชำระเงินถูกเชื่อมโยงอย่างตรงไปตรงมา
DID ที่จ่ายมัน การตรวจสอบไขว้กันเป็นเรื่องง่ายตาย

อัตราจะถูกกำหนดให้เอื้อประโยชน์มากกว่าในระบบเก่าอยู่บ้างสำหรับผู้เสียภาษีส่วนหนึ่ง — นั่นคือเหลือให้เข้ามา
ภาระภาษีจะลดลงปีต่อปี ระบบจะนำดึงดูดยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ และการอพยพย้ายเข้าก็จะเร่งจังหวะขึ้น ระบบนี้เป็นทั้งผู้เก็บบันทึกและผู้
— ไม่มีคนกลาง ไม่มีความทึบแสง

ทะเบียนการใช้จ่ายอิเล็กทรอนิกส์ (ESR)

เครื่องมือที่สองคือการพลิก EET (การบันทึกรายรับอิเล็กทรอนิกส์) กลับหัวกลับหาง แทนที่รัฐจะติดตามทุกใบเสร็จของผู้ประกอบ
เรากลับติดตามทุกรายจ่ายของรัฐ รัฐจะไม่ได้รับเงินจากระบบภาษีที่เรียบง่ายสำหรับการชำระเงินรายการใด เว้นแต่แต่ละรายการ
— โดยไม่มีข้อยกเว้น — ผ่านตะแกรงนี้

ESR เป็นตัวแทน (proxy)⁶ ที่จับคู่ทุกรายจ่ายที่เกิดขึ้นจริงของรัฐและภาครัฐกับบันทึกของการชำระเงินที่วางแผนไว้
— รวมถึงเหตุผลเชิงบริบทและการระบุตัวผู้รับ หน่วยที่ใช้จ่าย และวัตถุประสงค์ ผลลัพธ์คือข้อมูลสาธารณะดิบที่สามารถจัดลำดับได้

⁶ตัวแทน (Proxy) (ละติน procurator อังกฤษ deputy/intermediary) — ในที่นี้ คือตัวกลางที่กระทำการแทนหน่วยอื่น ตัวแทน ESR
รับบันทึกการชำระเงินที่วางแผนไว้จากใครก็ตาม จับคู่มันกับรายจ่ายที่เกิดขึ้นจริงของรัฐ และเปิดเผยข้อมูลที่ได้ให้สาธารณชนเข้าถึงได้

ใครก็ตามสามารถนำมันไปวิเคราะห์ได้ ใครก็ตามสามารถเสนอคำแนะนำแก่ผู้เสียภาษีว่าควรทำอะไรกับมัน สิ่งที่สำคัญงานตรึงกลับอยู่ห่างแค่คลิกเดียวสำหรับทุกคนในทันที

คุณไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนไปใช้ระบบภาษีใหม่เพื่อเข้าร่วม แควางเงินมัดจำที่คืนได้เต็มจำนวน (เช่น 1-3 ยูโร) ต่อการชำระเงินที่เกิดขึ้นจริงหนึ่งรายการก็เพียงพอ ส่วนที่ไม่เกิดขึ้นจริงจะถูกริบไป ในฐานะตัวกรองสแปม เพื่อไม่ให้ระบบถูกท่วมท้น บันทึกรายการสามารถส่งได้โดยใครก็ตาม — ญาติแทนคุณปู่คุณย่าที่ไร้ความสามารถ เพื่อนบ้านแทนบริการสาธารณะที่ถูกทะเลาะ ผู้ประกอบการแทนใบแจ้งหนี้ที่ยังไม่ได้รับชำระ เจ้าหน้าที่โดยการส่งออกจากระบบของตนเอง

ผมคาดว่าพรรคการเมืองจะแปรสภาพเป็นผู้ให้บริการวิเคราะห์โดยธรรมชาติ หรือพรรคใหม่จะผุดขึ้นมาแทนพรรคเก่า แทนที่จะเป็นเงินสนับสนุนที่ดึงมาจากภาษี พวกเขาจะเริ่มเสนอความเชี่ยวชาญ — จัดหาภาพรวมที่ตั้งอยู่บนคุณค่าของบรรดาองค์บริการของพวกเขา และนโยบายการตรวจสอบ ให้แก่ผู้สนับสนุนของตน บันทึกรายการที่ลวก ๆ หรือไร้สาระเพราะความขี้เกียจจะกลายเป็นในรอบแรก การชำระเงินของคุณจะถูกจ่ายออกเสมอ แต่ข้อมูลที่รวบรวมได้ทำหน้าที่เป็นพื้นฐานในการประเมินว่ารายจ่ายของรัฐผู้รับเหมาและคนอื่น ๆ ที่อยู่ในบัญชีเงินเดือนของรัฐมีแรงจูงใจที่จะทำให้แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่จับคู่รายจ่ายอย่างมีความรับผิดชอบ มิเช่นนั้นเงินจะไม่ไหลในรอบถัดไป

อักษรย่อ ESR มาจากไหน

ระหว่างปี 2016 ถึง 2022 รัฐบาลเช็กได้บังคับใช้ระบบที่เรียกว่าการบันทึกรายรับอิเล็กทรอนิกส์ (EET) ต่อพลเมืองของตนเอง — ผู้ประกอบอาชีพอิสระและผู้ประกอบการ สารนั้นเรียบง่าย คือ “เราถือว่าพวกคุณทุกคนกำลังโกงรัฐ พวกคุณจะต้องบันทึกทุก ๆ ธุรกิจ ส่งมันแบบเรียลไทม์มายังเซิร์ฟเวอร์ของเรา และเราจะจับตาดูพวกคุณ เราจะให้รางวัลเป็นเงินแก่เพื่อนพลเมืองของคุณที่รายงานคุณ หากคุณพยายามเลี่ยง EET”

EET ถูกสร้างตามแบบอย่างของบอโลซาน ประเทศแรกในโลกที่เปิดตัวระบบบันทึกการขายออนไลน์แบบเรียลไทม์ที่บังคับ ในปี 2013 คือโครเอเชีย ภายใต้ชื่อ fiskalizacija สาธารณรัฐเช็กรับเอาแบบจำลองนี้มาใช้ในอีกไม่กี่ปีต่อมา และดำเนินระบอบการติดตามรายรับที่เข้มงวดที่สุดระบบหนึ่งในยุโรป

หากฝ่ายมืดไม่ลังเล ทำไมเราจึงต้องลังเล? ESR คือตรรกะเดียวกันที่ถูกพลิกกลับหัว คือ รัฐพิสูจน์ตัวเองต่อพลเมือง

การจัดสรรภาษีโดยพลเมือง — น้ำหนักของการตัดสินใจ

เครื่องมือที่สามมอบอิทธิพลโดยตรงแก่ผู้เสียภาษีว่าเงินของตนจะไหลไปที่ใด ในรอบแรก รัฐได้รับเงินของตนไม่ว่า ESR จะเผยอะไรออกมา ในรอบที่สองมันไม่ได้อีกต่อไป — การวิเคราะห์จากรอบแรก และมาตรการที่ตามมาจากมัน เข้ามาทำหน้าที่แทน ผู้จ่ายเองสามารถจัดสรรภาษีที่จ่ายไปแล้วได้ในสัดส่วนเล็กน้อย — โดยมีเงื่อนไขว่า DID ของเขาต้องเป็นไป (ความเป็นพลเมือง ถิ่นที่อยู่ ความเป็นผู้ใหญ่/ความสามารถที่ชุมชนรับรอง) สัดส่วนที่จัดสรรได้เติบโตขึ้นปีต่อปี มีศักยภาพที่จะเป็นแบบเลขชี้กำลัง จากห้าเปอร์เซ็นต์ในวันนี้ ไปสู่หลายสิบเปอร์เซ็นต์ภายในหนึ่งทศวรรษ

ข้อมูล ESR ดิบชี้ว่าการตัดสินใจของผู้เสียภาษีโดยธรรมชาติ บันทึกคุณภาพต่ำทำหน้าที่เป็นสัญญาณเตือนสำหรับการตัดที่แม้ใครก็ตามสามารถสร้างบันทึกได้ เจ้าหน้าที่ต้องจับคู่มัน หากปราศจากสิ่งนั้น ระบบภาษีก็จะไม่ส่งเงินใด ๆ ให้รัฐ — ทั้งเข้าคลังและเข้าหมวดงบประมาณอื่น สมรรถนะทางการเมืองย้ายจากหีบบัตรเลือกตั้งไปสู่การจัดสรรเหรียญที่เป็นรูปธรรมในทุกวัน

ESR — การรายงานการใช้จ่ายอิเล็กทรอนิกส์

ค่าใช้จ่ายของรัฐทุกรายการถูกบันทึก — ทุกบันทึกเป็นสาธารณะ — ทุกรายละเอียดเปิดให้ตรวจสอบ

ใครยื่นบันทึก .

บันทึก โค้ดสินค้าได้ โดย :
เจ้าหน้าที่ผู้ประมวลผลการจ่ายเงิน
- ผู้รับได้รับเงิน

เปิดให้ใครก็ตามที่อยากดู

บัญชีสาธารณะของค่าใช้จ่ายรัฐ — บันทึกเปิดเผย

หมวดหมู่: ที่ปรึกษากฎหมาย ผู้รับเหมา:
สำนักงานกฎหมาย XYZ s.r.o. จ่ายแล้ว:
14 ล้านยูโร ผูกพัน: 2026-01-14
จ่ายแล้ว: 2026-01-19

บริษัท:

ความเห็นภายนอกต่อร่างกฎหมายปฏิรูปการจัดซื้อจัดจ้างใหม่
— ผลัดสามฉบับร่าง หนังสือขอปิดการทวง
— ไม่มีการรับฟังสาธารณะ
— ร่างสุดท้ายส่งมอบหลังจากกำหนดเวลาทางกฎหมาย

หมวดหมู่: ที่ปรึกษาออกแบบถนน ผู้รับเหมา:
บริษัทที่ปรึกษา T จำนวนเงิน: 9 ล้านยูโร
ผูกพัน: 2026-02-03 จ่ายแล้ว: —

บริษัท: การศึกษาความเป็นไปได้สำหรับการขยายทางด่วน D-X
— บริษัทเดียวกันเขียนการศึกษาสามครั้งก่อนหน้านี้ในเส้นทางนี้
— ผลลัพธ์: คำนวณให้ดำเนินการที่ +18%
เหนือประมาณการเดิม

หมวดหมู่: การออกป้ายทะเบียนรถ ผู้รับ:
สำนักงานภูมิภาค Z จำนวนเงิน: 45 ล้าน
ยูโรต่อป้าย ผูกพัน: 2026-02-19 จ่ายแล้ว:
2026-02-19

บริษัท: ค่าธรรมเนียมบริหารมาตรฐานต่อป้ายที่ออก
— ค่าธรรมเนียมครอบคลุมวัสดุและการดำเนินการ
— ปริมาณรวม 12,400 ป้ายในไตรมาสนี้

หมวดหมู่: อุปกรณ์โรงพยาบาล ผู้รับเหมา:
MedSupply a.s. จำนวนเงิน: 8 ล้านยูโร
ผูกพัน: 2026-03-08 จ่ายแล้ว: —

บริษัท: การติดตั้งเครื่อง MRI ที่โรงพยาบาลภูมิภาค
— ประมูลสาธารณะ ผู้เสนอราคาสามราย
— ราคาที่เลือกต่ำกว่าคามือฐาน 2% ส่งมอบภายใน
60 วัน — ใบแจ้งหนี้เกินกำหนด 90 วัน

ตัวกรองสแปม — เงินมัดจำคืนได้

เงินมัดจำคืนเมื่อบันทึกถูกคัดลง

ฝ่ายต่างๆ เปลี่ยนเป็นผู้ให้บริการวิเคราะห์

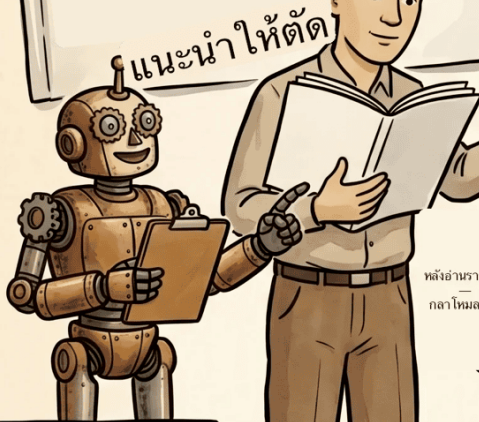
คำอธิบายคือวัตถุบ — ฝ่ายต่างๆ
หาเสียงชีพด้วยการอ่านอย่างละเอียด
การอ้างอิงข้ามและผลัดวสารพิมพ์ทั้งหมด

สิ่งนี้ดูเหมือนโลกวันนี้ ใช่แล้ว
เพียงแค่บัญชีตอนนี้เปิด ให้ทุกคน
ไม่มีการปฏิเสธ
แค่แรงจูงใจที่ต่ำกว่า

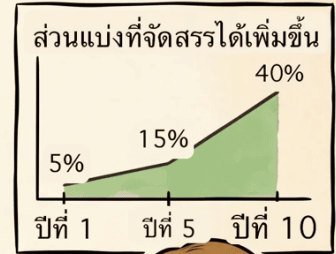
เงินสาธารณะทุกครุณา — ถูกบันทึก เปิดเผย ตรวจสอบได้
คุณค่าไม่ได้อยู่ที่การจับโกง — แต่อยู่ที่การเปิดบัญชี

การจัดสรรภาษีของพลเมือง — คุณตัดสินใจว่าภาษีของคุณไปที่ไหน

ศึกษานันทิก ESR แล้วเลื่อนแถบ

หลังจากอ่านรายงาน
กลาโหมลดลง

คลิกแถวใดก็ได้เพื่อจะคลิก
— จัดสรรได้ทุกระดับ

หรือมอบหมายสิ่งนี้
ไม่ยากจัดสรรเองใช่ไหม?
มอบหมายให้: -
นักวิเคราะห์ของพรรคคุณ
- เพื่อนบ้านที่เชื่อถือได้ -
ใครก็ตามที่คุณเลือก -
และเพิกถอนได้ทุกเมื่อ

จาก 5% วันนี้เป็น 40% ในหนึ่งทศวรรษ คุณตัดสินใจ
บันทึกเปิดเผย การวิเคราะห์เป็นของคุณ แถบเลื่อนก็เช่นกัน

สิ่งนี้เหมือนโลกทาร์กันน์ ใช่แล้ว -
เพียงแต่แถบเลื่อนของคุณอยู่ ไหม้ตอน
ไม่มีการปฏิวัติ แต่จริง โลกดีกว่า

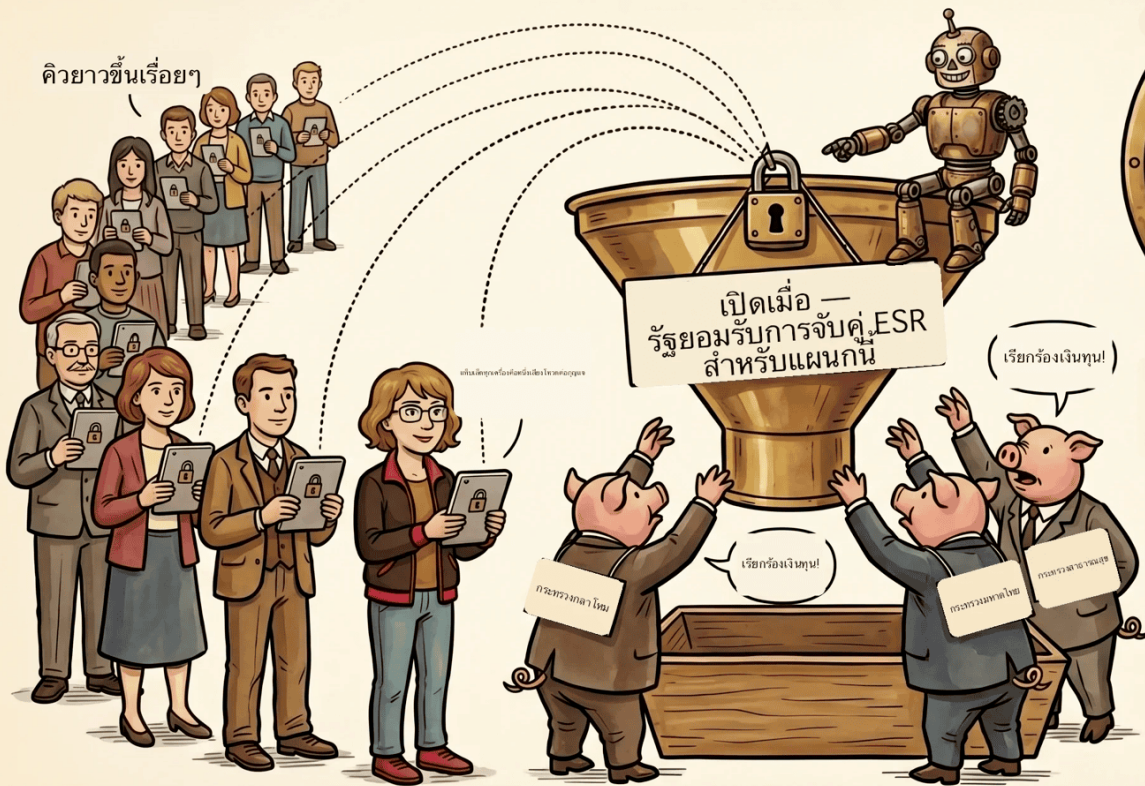
แพลตฟอร์มการเจรจากับรัฐ — คานงัด

เครื่องมือที่สี่คือคานงัดที่ผูกทุกอย่างเข้าด้วยกัน และเพียงจะทำให้เครือข่ายกลายเป็นภัยคุกคามที่แท้จริงในตอนนี้เอง ความขัดแย้งหลักจะอยู่ที่ว่ารัฐจะยอมรับ ESR เป็นมาตรฐานที่มีผลผูกพันหรือไม่ — ในระดับชาติก่อน — และภัยคุกคามจากผู้เช่า

คานงัดคือการจัดสรรเงินทุนของรัฐแบบทันเวลาพอดี (just-in-time) โดยมีเงื่อนไขว่าการชำระเงินต้องถูกจับคู่กับ ESR เงินไหลก็ต่อเมื่อรัฐได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขความโปร่งใสแล้วเท่านั้น รายชื่อผู้เข้าร่วมที่รอคอยก่อตัวขึ้นภายในเครือข่ายซื้อและการเปิดใช้งานเริ่มทำงานเมื่อกลุ่มมีขนาดสำคัญทางเศรษฐกิจ — ใหญ่พอที่จะคุกคามการเติบโตของ GDP ณ จุดนั้น การต่อแพ่งของพลเมืองก็กลายเป็นภัยคุกคามที่น่าเชื่อถือ แทนที่จะเป็นเพียงท่าที

รัฐจะยึดติดกับการชำระเงินที่เป็นปัญหาซึ่งผูกกับการทุจริตนานที่สุด ภายใต้แรงกดดัน มันจะยอมถอยก่อนในจุดที่มันมีข้อแสบๆ และในจุดที่ไม่มีช่อง ให้มองหาการประหยัด แรงกดดันที่ค่อยเป็นค่อยไปและเพิ่มสูงขึ้นจะบังคับให้มันถอยร่นทีละก้าวจากทุกตำแหน่ง

แพลตฟอร์มการเจรจา — รางที่ปิด
พลเมืองถือกุญแจ รัฐเปิดเมื่อเงื่อนไขครบ

เศษเสี้ยวเล็กๆ ของ GDP ก็เพียงพอ
— เมื่อถึงมวลวิกฤต
การระงับเงินกลายเป็นภัยคุกคามจริง

หลังมวลวิกฤต —

รัฐเปิดบัญชีสำหรับการจ่ายเงินที่ง่ายและอธิบายได้ก่อน

หมวดหมู่ที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตยังคงถูกบล็อกไว้นานที่สุด

การปลดล็อกแต่ละครั้งต้องใช้แรงกดดันมากขึ้น
— และถูกบังคับให้เอง

เงินไหลเมื่อมีความโปร่งใส พลเมืองถือกุญแจ
 ไม่มีการบังคับ ไม่มีการปฏิบัติ แคแท็บเล็ตมากพอที่จะทำให้การระดมเงินน่าเชื่อถือ

สิ่งนี้ดูเหมือนโลกทว่านี้ ไชแล้ว —
เพียงแต่คุณจดอยู่ในมือหลายคน
ไม่มีการปฏิบัติ แค่นั่งจ้องใจดีกว่า

ความเป็นพลเมืองโดยไม่ต้องมีบัตรประชาชน

ด้วยการเปลี่ยนผ่านไปสู่โครงสร้างพื้นฐาน DID บัตรประจำตัวประชาชนที่รัฐออกให้ก็สูญเสียจุดประสงค์ในการผูกขาดของมัน คุณไม่จำเป็นต้องมีบัตรประชาชน — คุณมีตัวตน DID หลายหลาย และบางส่วนของมันก็บอกค่ากล่าวอ้างว่าคุณเป็น เช่น คนเช็ก ผู้อยู่อาศัยในเทศบาลหนึ่ง ผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนหนึ่ง ค่ากล่าวอ้างนั้นตรวจสอบได้ ถาวร และเป็นอิสระจากการปกครองของรัฐ

คำถามด้านการนำไปปฏิบัติทางเทคนิคเปิดขึ้น คือ ใครในตลาดจะรับหน้าที่ตรวจสอบพลเมืองที่มีอยู่นอกการควบคุมของรัฐ เพื่อย้ายผู้ที่สนใจเข้าสู่ DID ที่บอกค่ากล่าวอ้างอันเหมาะสม? มีแนวโน้มมากที่สุดว่า องค์กรที่เชื่อถือได้แบบตลาดเสรีซึ่งชำนาญ — โนตารี ชุมชนท้องถิ่น นายจ้าง พวกเขานำชื่อเสียงของตนมาเติมพูนกับข้อเท็จจริงที่ว่า DID หนึ่ง ๆ เป็นของบุคคลที่อ้างว่าเป็น ความเป็นพลเมือง — นั่นคือ การสังกัดทัศนะหนึ่งของชุมชน — ก็ถูกปลดปล่อยจากความจำเป็นในการเก็บบันทึกแบบรวมศูนย์ ด้วยการเชื่อมโยงผ่านเครือข่ายชื่อเสียง ข้อมูลที่ฝังอยู่ก็ถูกเชื่อมต่อและตรวจสอบยืนยันเป็นครั้งที่สอง สาม สี่ และเรื่อยไป

ผลที่ตามมานั้นเป็นไปตามสัญญาชญาณ แต่แก้ไขไม่ได้ในระบบแบบรวมศูนย์ ทุกวันนี้ ผู้นำทางการเมือง — โดยมองไปที่การได้ — สามารถนำเข้าปัญหาที่กระจุกตัวเข้าสู่อาณาเขตของชุมชน คือ รับผู้อพยพจากวงจรธรรมอื่นโดยไม่คำนึงถึงขีดความสามารถเปลี่ยนแปลงชุมชนดั้งเดิมผ่านแรงกดดันที่ทำให้พวกเขาไม่อาจตามทันการหลอมรวมผู้มาใหม่จากวงจรธรรมอื่น ในเครือข่าย DID ผู้อพยพที่ถูกรับเข้ามามีอย่างทุจริตไม่อาจแน่ใจได้ว่าชุมชนจะยังคงถือว่าเขาเป็นพวกเดียวกันต่อไป สมาชิกของชุมชนไม่จำเป็นต้องทนโดยปราศจากเหตุผลกับคนแปลกหน้าที่มาเคาะประตูบ้านในเครื่องแบบของชุมชนและข่มขู่ (การยึด โทรศัพท์ของเด็กเพราะโพสต์บน โซเชียลมีเดีย) ด้วยชื่อเสียงแบบกระจายศูนย์ คนส่วนใหญ่ในสังคมไม่จำเป็นต้องยอม — เพราะการสังกัดชุมชนไม่ได้ถูกตัดสินโดยเจ้าหน้าที่ แต่โดยตัวชุมชนเอง ผ่านสัญญาชื่อเสียงของมัน

เครื่องมือสื่ออย่างของการเปลี่ยนผ่านเชิงวิวัฒนาการ

ระบบถูกสร้างใหม่จากภายใน — โดยไม่ทำลายมัน

ภาษีแบบง่าย

อัตราเดียว ไม่มีข้อยกเว้น
ตรวจสอบไหวได้

ESR — การรายงานการใช้จ่ายอิเล็กทรอนิกส์

ค่าใช้จ่ายทุกรายการถูกบันทึก
— ทุกบันทึกเป็นสาธารณะ —
ทุกรายละเอียดเปิดเผย

การจัดสรรภาษีของพลเมือง

5% → 15% → 40%
ปีที่ 1 → ปีที่ 5 → ปีที่ 10

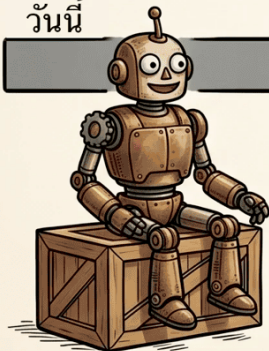
ศึกษานันท์ —
แล้วเลื่อนแถบ

แพลตฟอร์มการเจรจา

เงินไหลเฉพาะเมื่อเงื่อนไขความโปร่งใสครบถ้วน

วันนี้

วิวัฒนาการกำลังดำเนินอยู่

95%

ในหนึ่งทศวรรษ

กำลังขยายตัว

วิวัฒนาการ ไม่ใช่การปฏิวัติ

เครื่องมือสื่ออย่างที่เปลี่ยนระบบจากภายใน

สิ่งนี้ดูเหมือนโลกทุกวันนี้ ใช่แล้ว —
เพียงแต่เครื่องมือตอนนี้อยู่ในมือพลเมือง
ไม่มีการปฏิวัติ แต่แรงจูงใจที่ดีกว่า

สัญชาติโดยไม่มีบัตรประจำตัว

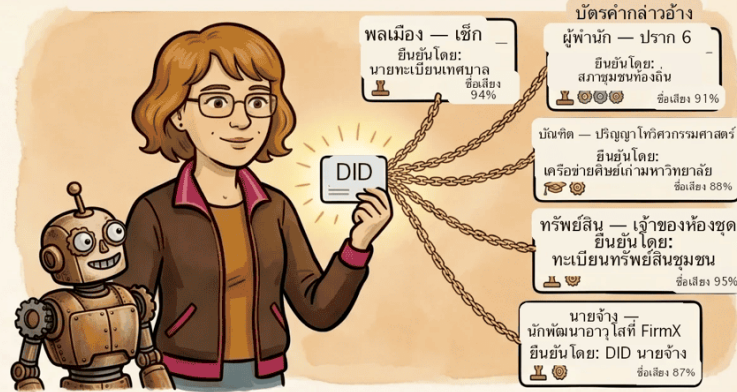
จากใบอนุญาตของรัฐสู่การยอมรับของชุมชน

'วิธีเก่า' ของโมเดลบัตรประจำตัวที่รัฐออกให้แบบสถาบัน

อัตลักษณ์ = การอนุญาตของรัฐ — เพิกถอนได้ — ชุมชนไม่มีสิทธิ์ออกเสียง

'วิธีใหม่' ของโมเดล DID พร้อมบัตรคำกล่าวอ้าง

ไม่มีหน่วยงานเดียวควบคุมคำกล่าวอ้างทั้งหมด — แต่ละอย่างเป็นอิสระ — ผู้ตรวจสอบแต่ละคนเดิมพันชื่อเสียงของตน

'ใครเป็นสมาชิก?'

นักการเมืองตัดสินใจ — ชุมชนไม่มีเสียง

ชุมชนตัดสินใจ — ผ่านสัญญาณชื่อเสียง — กระจายศูนย์ ไม่มีเสียงเดียว

สัญชาติของคุณไม่ใช่ใบอนุญาตจากรัฐบาล มันคือการยอมรับของชุมชนคุณ

ตราประทับของรัฐถูกแทนที่ด้วยห่วงโซ่ผู้ตรวจสอบอิสระ — แต่ละคนมีส่วนร่วมได้เสีย

สิ่งนี้เพื่อโลกที่ทุกคนใช้แล้ว — เราได้ตรวจสอบและยืนยันว่าคุณคน ไม่มีการปฏิบัติ แต่จริงใจได้ดีกว่า

น้ำหนักของคะแนนเสียงเลือกตั้งในเรื่องที่อยู่ในอำนาจของรัฐ ในอนาคตอาจถูกทำให้สัมพันธ์อย่างเข้มงวดกับบันทึกการมีส่วนร่วมผนวกกับคำกล่าวอ้าง DID ที่เหมาะสม (เช่น “บุคคลนี้เป็นพลเมืองเช็ก”) คนต่างชาติก็สามารถถูกกันออกจากการเลือกตั้งได้ — ทะเบียนราษฎรก็เพียงย้ายมาที่นี้

การชอนทับและการย้อนกลับได้

ผมไม่ได้อ้างว่านี่เป็นเส้นทางเดียว หรือแม้แต่เส้นทางที่ดีที่สุด แต่มันดูครอบคลุม — มันครอบคลุมคานจัตหลัก ๆ และรักษาทางเลือกที่จะถอยกลับไว้ ในตอนเริ่มต้น ระบบใหม่ชอนทับกับระบบเก่าและเปลี่ยนเพียงแรงจูงใจเท่านั้น เมื่อเวลาผ่านไป ระบบเก่าก็หดเล็กลงจนมันอาจ — แต่ไม่จำเป็นต้อง — สลายไป ข้อได้เปรียบคือความค่อยเป็นค่อยไปและการย้อนคือ หากมีข้อผิดพลาดปรากฏขึ้นในการออกแบบ มันก็ไม่ใช่อุบัติ เป็นเพียงการแก้ไข

สันติภาพและสงคราม

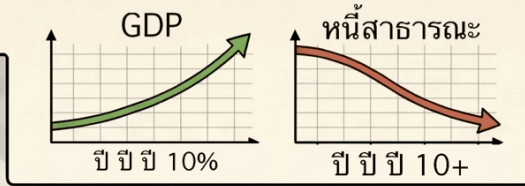
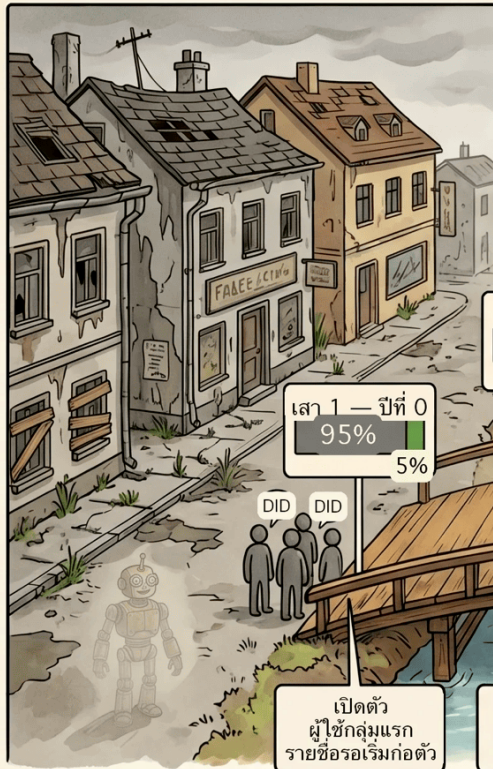
บางส่วนของรัฐอาจไม่มีทางเลือกที่ตั้งอยู่บนตลาดอย่างเต็มที่ — บางทีอาจเป็นกองทัพ การมอบหมายอำนาจพิเศษชั่วคราว (เหมือนที่ชาวกรีกโบราณแต่งตั้งผู้เผด็จการ) อาจยังคงมีอยู่ต่อไป อย่างไรก็ตาม ความรับผิดชอบต่อบนสังคมแบบกระจายไม่ใช่บนตัวผู้นำ ต่างจากการปกครองแบบรวมศูนย์ การเรียกคืนอำนาจที่มอบหมายไปจะทำได้ง่ายกว่าเมื่อภัยคุกคามผ่านพ้นไป — หรือเร็วกว่านั้นเมื่อจำเป็น สังคมเสรีจะไม่เสียเปรียบแม้ในการปะทะด้วยกำลังอาวุธกับระบอบอำนาจนิยม

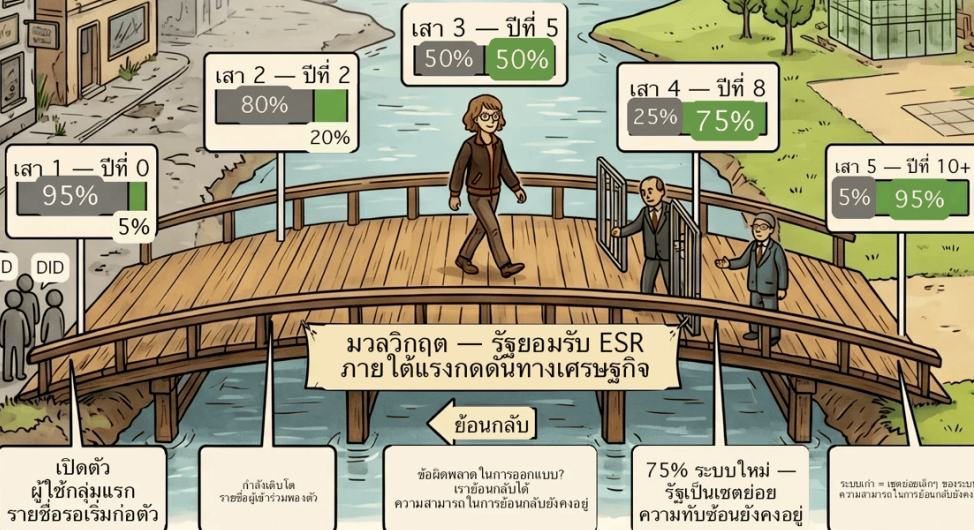
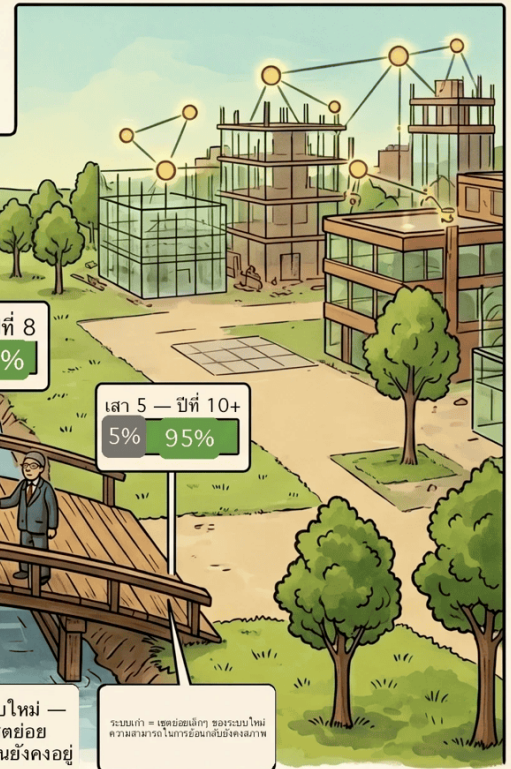
อาชญากรรม

ด้วยการจัดสรรเงินทุนของรัฐแบบทันเวลาพอดีและรายจ่ายที่โปร่งใส การสะสมทรัพยากรเพื่อทำสงครามรุกรานก็กลายเป็น
ผู้เสียภาษีที่ยังคงให้เงินสนับสนุนสงครามเช่นนั้นกลายเป็นเป้าหมายอันชอบธรรม และไม่อาจอ้างสถานะพลเรือนภายใต้อนุ
ภายใต้ระเบียบใหม่ การยินยอมโดยเจียม ๆ ถูกถือเป็นการมีส่วนร่วม

ฝั่งซ้าย — 'ระบบเก่า'

ฝั่งขวา — 'ระบบใหม่'

ระบบเก่า

> การเปลี่ยนผ่านแบบค่อยเป็นค่อยไป ความสามารถในการย้อนกลับในกรณีผิดพลาด ทิศทางที่หยุดไม่ได้

บทสรุป

เส้นทางนั้นมีอยู่

รัฐเป็นอย่างที่มันเป็นเพราะเทคโนโลยีที่มีอยู่ในเวลาที่มันถือกำเนิด ประกอบกับธรรมชาติมนุษย์ การสร้างทุกอย่างบนความสมมุติ มันจะไม่ปลดปล่อยตัวเองจากการทุจริต หรือจากแนวโน้มที่จะล่อยเลื่อนไปสู่เผด็จการเบ็ดเสร็จ ผู้สืบทอดของรัฐต้องทำงานได้แม้และไม่ว่าจะกีดกันหรือลงโทษมัน

หนังสือเล่มนี้ได้บรรยายปัญหาหนึ่ง — ระบบ (รัฐ) ที่ผู้เขียนกตีกาไม่เคยอยู่กับผลของกตีกาเหล่านั้น มันได้บรรยายเงื่อนไขที่มันได้บรรยายเครื่องมือที่ตอบสนองเงื่อนไขเหล่านั้น และมันได้เสนอวิธีการเปลี่ยนผ่าน — ขั้นตอนที่เป็นรูปธรรมว่าจะใช้เครื่องมือในฐานะตัวอย่างหนึ่งที่เป็นไปได้

ในบทแรก ผมได้เอ่ยชื่อเสาหลักห้าต้น คือ ความสมัครใจ การจัดระเบียบ ความทนทาน จันทามติ และความไม่อาจซื้อได้ เราได้ตอบสนองมันครบทุกต้นแล้ว

- **ความสมัครใจ** — ไม่มีใครบังคับให้คุณเข้าสู่เครือข่าย แต่คุณก็ลบการกระทำของคุณออกจากมันไม่ได้เช่นกัน
- **การจัดระเบียบ** — ชุมชนเติบโตจากคนที่คุณรู้จัก ไม่ใช่จากคนที่คุณถูกจัดสรรมาให้จากเบื้องบน
- **ความทนทาน** — แม้แต่รัฐที่ยอมจ่ายเพื่อสอดแนมทุกแพ็กเก็ตก็ปิดสวิทช์มันไม่ได้
- **จันทามติ** — มันผุดขึ้นจากป้ายราคาบนความหน้าไหว้หลังหลอก ไม่ใช่จากคะแนนเสียงหรือลายเซ็น
- **ความไม่อาจซื้อได้** — กตีกาเล็ก ๆ ห้าข้อของการทุจริตให้กลายเป็นต้นทุน คือ สมดุลของความสมัครใจกับความรับผิดชอบ สิทธิของใครก็ตามที่จะพูด จุดเข้าที่ไม่มีใครได้เลือก คำสัญญาต่อสาธารณะพร้อมราคาสำหรับความหน้าไหว้หลังหลอก และเงาของผู้สังเกตการณ์ที่อยู่เบื้องหลังทุกธุรกรรม

ไม่มีเสาหลักต้นใดสามารถแทนที่รัฐได้ด้วยตัวมันเองลำพัง เมื่ออยู่ด้วยกัน มันก่อรูปเป็นแรงต้านทานการทุจริตที่รัฐ
พร้อมกลไกทั้งหมดของมัน ทำไม่ได้

เราอยู่ ณ จุดที่ทั้งหมดนี้สามารถสร้างได้ด้วยเทคโนโลยีในปัจจุบัน (วิทยาการเข้ารหัส ตัวตนแบบกระจายศูนย์
รูปแบบทางจิตวิทยาที่รู้จักกันดีสำหรับการจัดวางแรงจูงใจให้ถูกต้อง ...) ขาดเพียงสิ่งเดียว คือ มวลวิกฤตของผู้คนที่หาความกล้า
และตัดสินใจที่จะเริ่มต้น

ไม่ใช่ผ่านการปฏิบัติ

ความคิดเหล่านี้ก่อรูปขึ้นระหว่างเดือนมิถุนายน 2025 ถึงพฤษภาคม 2026 เมื่อถึงเวลาที่ผมนั่งลงเขียน ผมมีโครงร่างที่คิดไว้
— ซึ่งเป็นเหตุผลที่ทำให้ผมอ่าน [Farewell To Westphalia](#) ด้วยความอยากรู้อยากเห็นอย่างยิ่งเมื่อมันปรากฏขึ้น
ผมอยากเห็นว่าภาพของพวกเขาจะทับซ้อนกับของผมตรงไหน และจะแยกออกจากกันตรงไหน แรงกระตุ้นที่สองมาจาก
Dan Steigerwald ผู้ซึ่งในเดือนพฤษภาคม 2026 ยังคงทำงานกับหนังสือของตนเองชื่อ การรื้อสร้างรัฐ (Decon-
struction of the State) จากอีกมุมมองหนึ่ง โครงการของเขาผลักดันให้ผมวางวิสัยทัศน์ของตนเองลงอย่างเต็มความกว้าง
— เพื่อให้โลกได้มีมันอยู่บนโต๊ะเคียงข้างงานอื่น ๆ

ผมไม่ได้ขอให้คุณเชื่ออะไรในนี้เลย ผมขอให้คุณคิดถึงมัน และผมทิ้งคำถามหนึ่งไว้ให้คุณ:

คุณจะเปลี่ยนอะไร?

Pavel Kudrna 23 พฤษภาคม 2026 กรุงปราก ประเทศเช็กเกีย

กิตติกรรมประกาศ

แรงบันดาลใจ

ผมขอขอบคุณผู้เขียน [Farewell to Westphalia](#) (Jarrad Hope, Peter Ludlow) สำหรับกรอบความคิดทางปัญญาที่ช่วยให้

การทบทวนและข้อเสนอแนะ

เครื่องมือ

ในการเตรียมข้อความ จัดโครงสร้างความคิด และปรับถ้อยคำซ้ำแล้วซ้ำเล่า ผมได้ใช้ความช่วยเหลือจากเครื่องมือ AI ความคิด ข้อโต้แย้ง และข้อสรุปทั้งหมดเป็นของผมเอง — AI ทำหน้าที่เป็นเครื่องมือสำหรับการขัดเกลา ไม่ใช่ผู้ร่วมประพันธ์

อินโฟกราฟิกถูกออกแบบ โดยความร่วมมือกับเครื่องมือเชิงกำเนิด (generative tools) บนพื้นฐานของข้อกำหนดของผู้ใช้

เอาเวลาของคุณคืนมา

พลเมืองไล่ปรลิตออกจากชีวิตสาธารณะ

ปกป้องเวลาที่พวกเขาจะขโมยไป สิ่งที่ถูกขโมยไปด้วยการหลอกลวง จะถูกเอาคืนด้วยมือ

สนับสนุนโครงการ

Personix ได้รับการสนับสนุนจากผู้อ่านอย่างคุณ

Bitcoin on-chain

bc1q7cctdz6r026dgy06ul94eygg49ujtxnrq5cja

Bitcoin Lightning

LNURL1DP68GURN8GHJ7AMPD3KX2AR0VEEKZ
AR0WD5XJTNRDAKJ7TNHV4KXCTTTDEHHWM30
D3H82UNVWQHXXMNP0FA8JMTPVD5XJMN9XUE
RX550RQK

■ เงินนี้ไปที่ไหน — และไม่ไปที่ไหน

รหัส QR คือ ช่องทางส่วนตัวของผู้เขียน — เงินสนับสนุนไปยัง Pavel Kudrna โดยตรง และหลีกเลี่ยงการเขียนเพิ่มเติม การทดลอง/จำลองทางสังคม และการสื่อสารเผยแพร่

ช่องทางระดมทุนที่ถูกต้องตามกฎหมาย

เพียง

ช่องทางเดียวสำหรับโครงการนี้คือ:

- หนังสือฉบับที่ผู้เขียนอนุญาต — รหัส QR ในสำเนาที่ผู้เขียนได้อนุญาต
- personix.org หรือมีเรอร์ Tor onion ที่ลิงก์จากที่นั่น — ที่ซึ่ง Personix Foundation ระดมทุนสำหรับกิจกรรมที่บรรยายไว้ที่นั่น เงินของมูลนิธิถูกแยกออกจากเงินส่วนตัวของผู้เขียน

สิ่งใดก็ตามที่โฆษณาที่อื่น — ที่อยู่ที่ถูกสลับเปลี่ยน ในการพิมพ์ซ้ำ โดเมนเลียนแบบ โซเชียลมีเดียที่ “ระดมทุนเพื่อ Personix” การระดมทุนที่ไม่ผูกกับสองช่องทางข้างต้น — มีแนวโน้มสูงว่าเป็นการฉ้อโกง เราจึงหลีกเลี่ยงตลาดสกุลเงินคริปโตและผู้เข้าร่วมของมัน

อธิธานศัพท์

อธิธานศัพท์

ศัพท์	ไทย	ความหมาย
Authority	องค์กรที่เชื่อถือได้	หน่วยที่ไว้วางใจได้ (บุคคล องค์กร) ซึ่งตรวจสอบข้อมูลและนำชื่อเสียงของตนมาเติมพ้นกับมัน อาจเป็นแบบเฉพาะทาง (ด้านการสืบสวน กฎหมาย เทคนิค)
Claim	คำกล่าวอ้าง	โดยทั่วไป คือ คำกล่าวใด ๆ ที่ตรวจสอบได้ ในที่นี้ คือ บันทึกที่เผยแพร่สู่เครือข่ายชื่อเสียง — การยืนยันเกี่ยวกับเหตุการณ์ คุณสมบัติ หรือความสัมพันธ์ ที่ถูกลงนามเชิงวิพากษ์การเข้ารหัสและตรวจสอบแล้ว เช่น “ผมเป็นผู้อยู่อาศัยในเทศบาล X” หรือ “บุคคลนี้ผิดสัญญา”

ศัพท์	ไทย	ความหมาย
Compartmentalization	การแยกส่วน	โดยทั่วไป คือ การแยกข้อมูลออกเป็นหน่วยที่โดดเดี่ยว เพื่อว่าการเปิดเผยหน่วยหนึ่งจะไม่ทำให้หน่วยอื่นเสียหาย เป็นหลักการที่รู้จักกันจากหน่วยข่าวกรอง ในที่นี้ คือ ตัวตน DID คู่ขนานในระบบเบ็ดเสร็จ — การเจาะได้ตัวหนึ่งไม่เผยตัวอื่น
Consistent Hash Ring	วงแฮช	กลไกเชิงอัลกอริทึมสำหรับเลือกผู้ตรวจสอบ — ตำแหน่งบนวงถูกกำหนดโดยแฮชของเอกสาร DID ภายในกราฟสังคม รับประกันการเลือกที่ไม่กำหนดตายตัวแต่ตรวจสอบได้
DID	DID (ตัวตนแบบกระจายศูนย์)	ตัวตนดิจิทัลที่คุณสร้างและควบคุมด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีอำนาจส่วนกลาง ถูกลงนามเชิงวิทยาการเข้ารหัสด้วยกุญแจส่วนตัวของคุณ — ไม่มีใครเพิกถอนหรือปลอมแปลงมันได้
DID Document	เอกสาร DID	ไฟล์ข้อมูล que เข้าถึงได้สาธารณะซึ่งอธิบายตัวตน DID ของคุณ — บรรจุกุญแจสาธารณะ ที่อยู่ในเครือข่าย และเมทาเดตา ใช้เพื่อตรวจสอบตัวตนของคุณในเครือข่าย

ศัพท์	ไทย	ความหมาย
Due Diligence	การตรวจสอบสถานะ	โดยทั่วไป คือ การตรวจสอบคู่สัญญาอย่างละเอียดก่อนเข้าสู่ความสัมพันธ์ — ตรวจประวัติ การเงิน ชื่อเสียง และความเสี่ยงของเขา ในที่นี้ คือ ในเครือข่ายชื่อเสียง มันเกิดขึ้นเร็วกว่าและอัตโนมัติกว่า ด้วยความพร้อมของบันทึกที่ตรวจสอบแล้ว
Economic Neutrality Principle	หลักความเป็นกลางทางเศรษฐกิจ	พฤติกรรมที่ซื้อสัตย์ในเครือข่ายมีมูลค่าทางเศรษฐกิจใกล้เคียง — ต้นทุนการเผยแพร่ถูกคืนกลับมาในรูปแบบรางวัลการตรวจสอบ พฤติกรรมที่ไม่ซื้อสัตย์คือการขาดทุนสุทธิ
Emergent	ผุดขึ้นเอง	เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติจากปฏิสัมพันธ์ของส่วนที่เรียบง่าย โดยไม่มีใครออกแบบหรือกำกับ ฝูงนกบินเป็นรูปขบวนโดยไม่มีแผน — รูปขบวนผุดขึ้นมาจากกฏง่าย ๆ ที่แต่ละตัวปฏิบัติตาม
Emergent Social Contract	สัญญาประชาคมที่ผุดขึ้นเอง	กติกาพฤติกรรมที่เกิดขึ้นไม่ใช่จากเบื้องบน (กฎหมาย) แต่จากเบื้องล่าง — จากปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นและฉันทามติภายในชุมชน

ศัพท์	ไทย	ความหมาย
ESR	ทะเบียนการใช้จ่ายอิเล็กทรอนิกส์	ระบบที่เสนอสำหรับการติดตามรายจ่ายสาธารณะอย่าง — ทุกรายจ่ายของรัฐที่เกิดขึ้นจริงถูกจับคู่กับการชำระเงินที่ได้แรงบันดาลใจจาก EET ของเช็ก แต่หันมาใช้กับรัฐ
Hash	แฮช (ลายพิมพ์)	โดยทั่วไป คือ ฟังก์ชันคณิตศาสตร์ทางเดียวที่สร้าง “ลายพิมพ์” ที่มีความยาวคงที่และไม่ซ้ำจากอินพุตใด ๆ — เหมือนลายนิ้วมือของเอกสาร อินพุตเดิมให้เอาต์พุตเดิมเสมอ แต่ไม่อาจอนุมานอินพุตกลับจากเอาต์พุตได้ ในที่นี้ ใช้เพื่อกำหนดตำแหน่งบนวงแฮชและตรวจสอบความค
Just-in-Time Funding	การจัดสรรเงินทุนแบบทันเวลาพอดี	การจัดสรรเงินทุนของรัฐ โดยมีเงื่อนไขเป็นความโปร่งใส — เงินไหลก็ต่อเมื่อรัฐยอมรับ ESR และจับคู่รายจ่ายของตน คานจัดสำหรับบีบให้เกิดความร่วมมือ

ศัพท์	ไทย	ความหมาย
Meritocracy	คุณธรรมนิยม	โดยทั่วไป คือ ระบบที่สถานะถูกกำหนดโดยคุณความดีความชอบที่แท้จริง ไม่ใช่ตำแหน่งที่เป็นทางการ เส้นสาย หรืออภิสิทธิ์ที่สืบทอดมา ในที่นี้ คือ เครือข่ายชื่อเสียงเอื้อประโยชน์โดยธรรมชาติต่อผู้ที่มีส่วน — เสียงของเขามีน้ำหนักมากกว่าเพราะประวัติผลงาน ไม่ใช่เพราะตำแหน่ง
Onion Gateway	เกตเวย์หัวหอม	ที่อยู่ในเครือข่ายของตัวตน DID บนเครือข่ายหัวหอม (onion) แยกจากเอกสาร DID — สามารถเปลี่ยนได้โดยไม่สูญเสียตัวตน (คล้ายการเปลี่ยนที่อยู่ IP ที่อยู่เบื้องหลัง โดเมน)
Onion Routing	การกำหนดเส้นทางแบบหัวหอม (Tor)	โปรโตคอลการสื่อสารที่รับประกันการปิดกั้นไม่ได้ของเครือข่ายความถูกเข้ารหัสเป็นชั้น ๆ — แต่ละโหนดถอดออกหนึ่งชั้นแต่ไม่รู้เส้นทางทั้งหมด

ศัพท์	ไทย	ความหมาย
Oracle Problem	ปัญหาอราเคิล	โดยทั่วไป คือ จะทำให้แน่ใจได้อย่างไรว่าข้อมูลที่เข้าสู่ระบบดิจิทัลสอดคล้อง ศัพท์นี้มีต้นกำเนิดจากแวดวงบล็อกเชน ในที่นี้ คือ แก้ไขผ่านองค์กรที่เชื่อถือได้ซึ่งนำชื่อเสียงของตนมาเดิม
Phenomenological	เชิงปรากฏการณ์วิทยา	โดยทั่วไป คือ แนวทางที่ศึกษาปรากฏการณ์ตามที่มันแสดงตัวออกมา โดยสังเกตสิ่งที่ตามมาจากมัน โดยไม่มีทฤษฎีที่กำหนดไว้ล่วงหน้า ในที่นี้ คือ เสรีภาพ สัญญาประชาคม และบรรทัดฐานพฤติกรรม เป็นปรากฏการณ์ที่สังเกตได้ — ผลพวงของปฏิสัมพันธ์เล็ก ๆ นับพันครั้งระหว่างผู้คน ไม่ใช่หลักการที่นิยามจากเบื้องบน

ศัพท์	ไทย	ความหมาย
Policy	นโยบาย	โดยทั่วไป คือ ชุมติกาหรือหลักการที่กำกับพฤติกรรมในบริบทหนึ่ง ในที่นี้ คือ ผู้เข้าร่วมทุกคนในเครือข่าย DID ประกาศนโยบายของตน — เขาตอบสนองต่อพฤติกรรมเฉพาะอย่างของผู้อื่นอย่างไร ยึดกติกาข้อใด และถือว่าบทลงโทษใดได้สัดส่วน ผลรวมของนโยบายก่อรูปเป็นสัญญาประชาคมที่ผุดขึ้นเอง
Proxy	ตัวแทน	โดยทั่วไป คือ ตัวแทนหรือตัวกลาง — ระบบหรือหน่วยที่กระทำการแทนอีกฝ่าย ในที่นี้ใช้ในสองบริบท คือ (1) ESR ในฐานะตัวแทนที่จับคู่รายจ่ายสาธารณะกับการชำระเงินที่ (2) ผู้สังเกตการณ์ในฐานะตัวแทนระหว่างผู้ออกกับผู้ตรวจสอบ
Publisher	ผู้ออก	ผู้เข้าร่วมเครือข่ายที่สร้างและเผยแพร่บันทึก (คำกล่าวอ้างเกี่ยวกับความอยู่ดีศรีธรรม การเยียวยา และอื่น ๆ) แบกรับต้นทุนของการเผยแพร่

ศัพท์	ไทย	ความหมาย
Reputation-Based Social Network (RSN)	เครือข่ายสังคมด้านชื่อเสียง	เครือข่ายสังคมแบบกระจายศูนย์ที่ผู้เข้าร่วมแลกเปลี่ยนบันทึกสร้างขึ้นด้วยต้นทุนสูง อ่านได้ในราคาถูก
Reputation Signal	สัญญาณชื่อเสียง	บันทึกที่รายบุคคลในเครือข่าย — เชิงบวก (การเยียวยาความเสียหาย การทำตามพันธะ) หรือเชิงลบ (ความอยุติธรรม การผิดสัญญา) เมื่อสั่งสมกัน สัญญาณก่อรูปเป็น โปรไฟล์ชื่อเสียง
Social Graph	กราฟสังคม	เครือข่ายของผู้ติดต่อของคุณและผู้ติดต่อของผู้ติดต่อของ อัลกอริทึมค้นหาผู้ตรวจสอบที่ระดับความลึกที่กำหนดค่า (เช่น 3 ระดับ) ไม่มีบล็อกเชนสากล — เครือข่ายก่อรูปเป็นชุมชนที่มีการซ้อนทับกัน โดยธรรมชาติ
Tax Allocation	การจัดสรรภาษี	กลไกที่ผู้เสียภาษีตัดสินใจว่าภาษีส่วนหนึ่งของตนจะไปที่ สัดส่วนที่จัดสรรได้เติบโตขึ้นปีต่อปี

ศัพท์	ไทย	ความหมาย
Track Record	ประวัติผลงาน	โดยทั่วไป คือ ประวัติผลลัพ์ ความสำเร็จ และความล้มเหลวในอดีตของบุคคลหรือองค์กร ในที่นี้ คือ ผลรวมของปฏิสัมพันธ์ในอดีตทั้งหมดของตัวตน DID หนึ่งในเครือข่าย — คำกล่าวอ้างที่ตรวจสอบแล้ว บันทึกที่ยอมรับและปฏิเสธ — ซึ่งชื่อเสียงของมันถูกอนุมานมาจากสิ่งเหล่านี้
Verifier	ผู้ตรวจสอบ	ผู้เข้าร่วมที่ถูกเลือกเชิงอัลกอริทึมให้ตรวจสอบและเผยแพร่ นำชื่อเสียงของตนมาเติมพ้นกับความจริงของข้อมูล

หมายเหตุการผลิต

สงวนสิทธิ์โดยผู้เขียน (ไม่อยู่ภายใต้สัญญาอนุญาต CC BY-SA): ชื่อและ เครื่องหมายคำ Personix ปกหนังสือ และช่องทางการสนับสนุน (รหัส QR ที่อยู่ อีเมลติดต่อ) ฉบับที่ดัดแปลงต้องนำองค์ประกอบเหล่านี้ออกหรือแทนที่ พวกมันอาจถูกใช้ได้เพียงเพื่ออ้างอิงถึงงานต้นฉบับนี้เท่านั้น

ไฟล์ต้นฉบับ ขอรส์ทั้งหมด — ข้อความมาร์กดาวน์ อินโฟกราฟิก สคริปต์การสร้าง — มีให้พร้อมกับ PDF ฉบับนี้

เครื่องมือ ในระหว่างการเตรียมข้อความและปรับถ้อยคำซ้ำแล้วซ้ำเล่า ผู้เขียนได้ใช้ความช่วยเหลือจากเครื่องมือ AI; อินโฟกราฟิกถูกออกแบบ โดยความร่วมมือกับเครื่องมือเชิงกำเนิดบนพื้นฐานของข้อกำหนดของผู้เขียน ความคิด ข้อโต้แย้ง และข้อสรุปทั้งหมดเป็นของผู้เขียนเอง

PERSONIX

การเปลี่ยนแปลงที่ไม่ยอมประนีประนอม

เครือข่ายชื่อเสียงแบบกระจายศูนย์ที่ปิดกันไม่ได้และซื้อไม่ได้

รัฐทำงานได้ในเวลาที่มีการสื่อสารเชิงซ้ำ การตัดสินใจเป็นเรื่องท้องถิ่น และอำนาจอาศัยอยู่ในเมืองเดียวกับที่มันปกครอง
เครือข่ายในทุกวันนี้พลิกกลับ สมมติฐานทั้งสามข้อ — และสถาบันที่สร้างบนสมมติฐานเหล่านั้นก็ไม่เข้ากับ
โลกที่มันปกครองอีกต่อไป หนังสือเล่มนี้บรรยายเครื่องมือที่เข้ากันได้ คือ เครือข่ายชื่อเสียงแบบกระจายศูนย์ที่ตัวตนเป็นของคุณให้เกิน
ความจริงตรวจสอบได้ต่อสาธารณะ และการตัดสินใจคือการฆ่าตัวตายทางชื่อเสียง
ไม่ใช่แถลงการณ์ ไม่ใช่คำพยากรณ์ เป็นพิมพ์เขียวที่ใช้งานได้จริงว่าผู้สืบทอด ของรัฐจะสร้างขึ้นได้อย่างไร —
โดยสมัครใจ ที่ละคำประกาศ

Pavel Kudrna • กรุงเทพฯ, 2026

personix.org

อนุญาตให้ใช้ภายใต้ Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International (CC BY-SA 4.0)